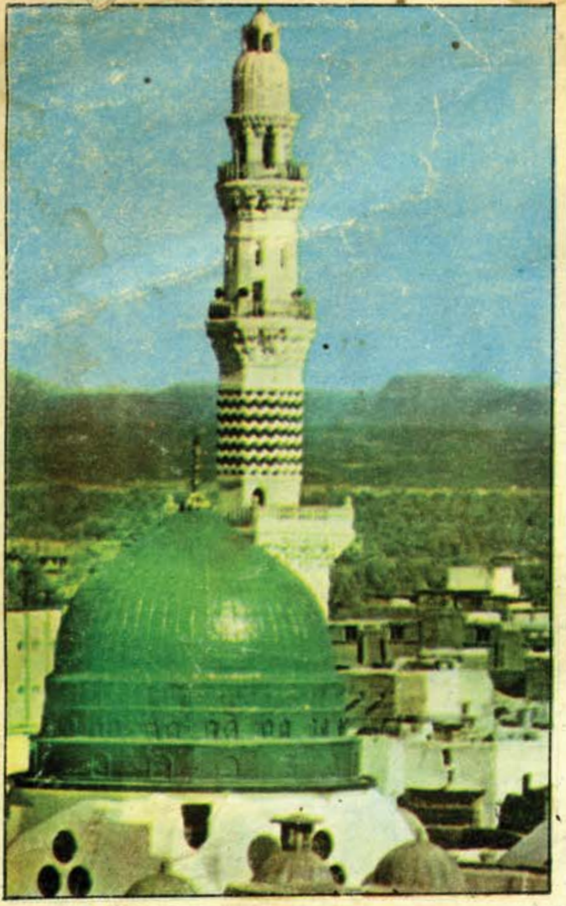

يا أيها المدثر قم فأنذر وربك فكبر وثيابك فطهر

حق پاڅون

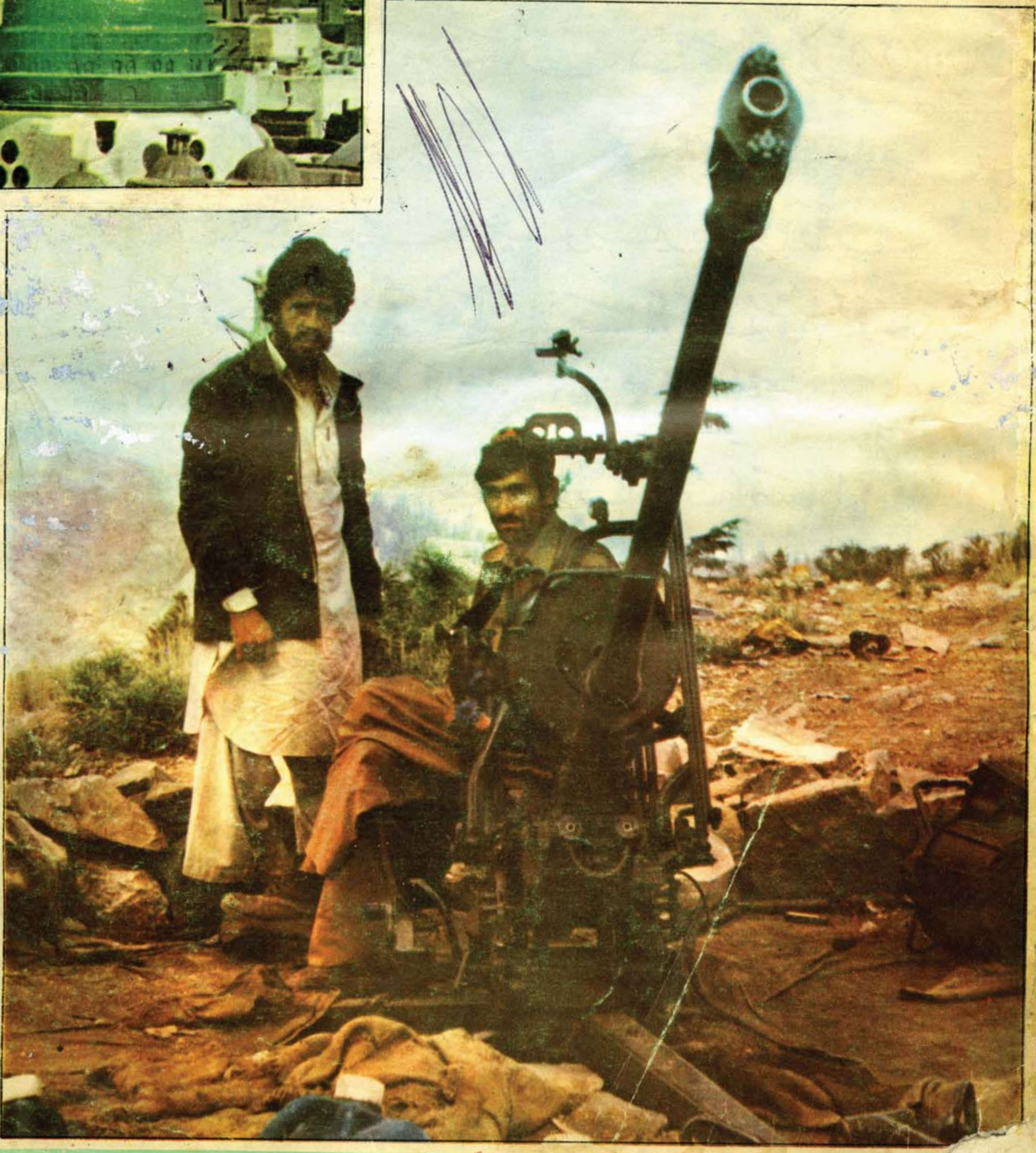

بسم اللّٰہ الرحمٰن الرحیم

فرمان خدا

يٰٓاَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ ۝ قُمْ فَاَنْذِرْ ۝ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ ۝ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ ۝
وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ ۝ وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ ۝ وَلِرَبِّكَ
فَاصْبِرْ ۝ فَاِذَا نُقِرَ فِي النَّاقُوْرِ ۝ فَذٰلِكَ يَوْمَئِذٍ يَّوْمٌ
عَسِيْرٌ ۝ عَلَى الْكٰفِرِيْنَ غَيْرُ يَسِيْرٍ ۝ ذَرْنِيْ وَمَنْ
خَلَقْتُ وَحِيْدًا ۝ وَّجَعَلْتُ لَهٗ مَالًا مَّمْدُوْدًا ۝ وَّبَنِيْنَ
شُهُوْدًا ۝ وَّمَهَّدْتُّ لَهٗ تَمْهِيْدًا ۝ ثُمَّ يَطْمَعُ اَنْ اَزِيْدَ ۝
كَلَّا ۭ اِنَّهٗ كَانَ لِاٰيٰتِنَا عَنِيْدًا ۝ سَاُرْهِقُهٗ صَعُوْدًا ۝

(المدثر)

ترجمه :

اے مرد جامہ بر خود پیچیده ، برخیز به ترسان و پروردگار خود را پس به بزرگی یاد کن و جامهائے خود را پاک ساز ، و پلیدی را دور کن ، و بناید که چیزے بدهی زیاده طلب کنان ، و برائے حکم پروردگار خویش پس شکیبائی ورز ، پس وقتیکه دمیده در صور دشوار شود حال پس آن وقت و آن روز وقت دشوار باشد ، بر کافران نه وقت آسان ، بگذار مرا با کسیکه آفریدیم تنها ، و دادم او را مال فراوان و فرزندان حاضر شونده بمجالس ، و وسعت دادم او را وسعت دادنے باز طمع مے کند که زیاده دهم نے نے ، هر آئینه او هست با یات ما ستیزنده ، تکلیف خواهم داد او را به مشقتے ۔

V1 N1

يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنذِرْ وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ

حق پاڅون

زموږ شعار

دخدای (ج) رضا مو هدف ،
حضرت محمد (ﷺ) مو رهبر ،
قرآن کریم مو قانون ،
في سبیل الله جهاد مو لار ،
دخدای (ج) په لار کې شهادت مولوړه هیله ،
استقلال مو عزت ، او
شرعي حجاب مو پت دی .

ارگان نشراتی
اتحاد اسلامی افغانستان

لومړی کڼه د ۱۳٦٤ هـ ش د لیندی میاشت د ۱٤۰٦ هـ ق د ربیع الاول میاشت لومړی کال

په دې کڼه کې

بنام خداوند(ج) ....
نړیوال د پیغمبر صلی الله علیه وسلم ......
د افغانستان د اسلامی اتحاد د ....
دعوت اسلامی و آرمانهای ....
تقوی وسنګر ....
د بشریت لار ښود ......
عجیبه های ....
ییادبود یکهزار و چهار صد ....
دروغ او فریب ....
جهاد و ....
بریالیتوب د نفس په تزکیه ....
تیؤری نظامی ....
اسلام ته ....
اسلامی جهاد د ادب ....
چگونه میتوان مانع نفوذ ....
رتلی شوی هیلی یا ....
نیرنگهای روس را نباید ....
شهداً گگون کفن ....
اسلامی لار ....
د الحاد ی ....
د یتیم

احمد شاه ((وحدت))
Ahmad Shah (Vahdat)
A. K. P. O

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداوند بی نیاز

خوانند گان محترم !

السلام علیکم و رحمة الله و برکاته

اما بعد !

نخست از همه میلاد با سعادت فخر عالم سرور کونین ، رحمة للعلمین حضرت محمد صلی الله علیه وسلم را به همه مجاهدین دلیر و قهرمان ، مهاجرین آواره و دور از میهن ، ملت مسلمان و غرقه در خون افغانستان و کافهٔ امت مسلمه تبریک عرض نموده از خداوند بزرگ جلت عظمة مسئلت می نمائیم که : همانطوریکه از فیض این روز مسعود کاخ های طاغوتی کسری و قیصر را سرنگون ساخت یک بار دیگر نظام ظلم و ستم جباران کریملن را نیز سرنگون سازد .

چون او لین شماره مجله حقپاخون است لازم میدانیم چند نکته را یاد آور شویم .

مدیریت عمومی جراید ومجلات آمریت پخش ونشر کمیته دعوت و ارشاد اتحاد اسلامی افغانستان بحیث یکی از منابع مسئول پخش فکر ، ایدیو لوژی، فرهنگ اصیل ومقدس اسلامی وتنویر اذهان عامه

بقیه در (ص) ٦١

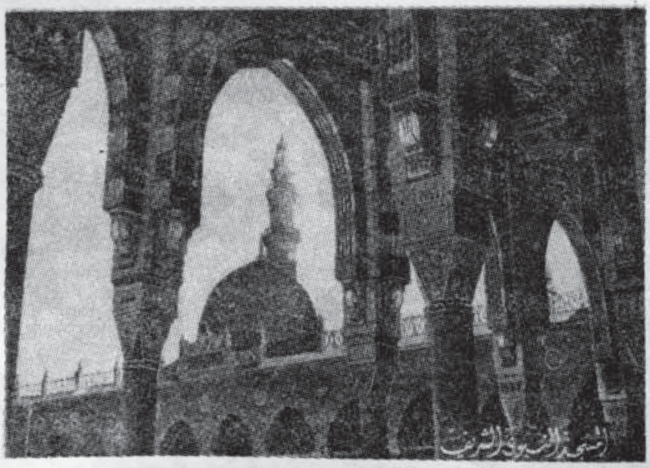

بلغ العلی بکماله
کشف الدجی بجماله
حسنت جمیع خصاله
صلوا علیه وآله

نړیوال د پیغمبر صلی الله علیه وسلم د اصولو پیروۍ ته تر بل هر وخت نن زیاته اړتیا لري

نن د انسانیت ډېر هغه ستر لار ښود د پیدایښت ورځ ده چې د ځمکې د ټولو او سیدونکو لپاره له رحمت سره راغلی ؤ او هغه اصول یې له ځانه سره را وړي وو چې د هغو پیروي د هر وګړي ، هر قوم ، هر هیواد او د ټولو انسانانو لپاره په یوه ډول او یو شانته ازادي او سلامتي ده . که څه هم دا ورځ هر کال راځي خوسږ کال په داسې حساسو شیبو کې راغلې ده چې نړیوال تر هر وخت زیات د دغه ستر او کامل لار ښود لار ښوونې ته اړتیا لري . که د پیغمبر(ص) راوړي اصول په رښتیا سره په خپل ځان حاکم وګرزوي نو هغه ټولې فتنې پای ته رسي چې د هغو په لوخوړو باندې نن د آدم(ع) د زوزات کور جهنم ګرزول شوی دی ښکاره او څرګنده بېلګه یې د افغانستان پر بې دفاع مسلمان ملت باندې د کریملن د جبارانو او ښکېلاک ګرو له شرمه ډک ناروا تیري دي . په لکونو بې ګناه انسانان یې له تېغه تېر کړل ، ژوندي یې تر خاورو لاندې کړل . کلي او کورونه یې ور بمبارد کړل . زهر ورونکي ګازونه یې استعمال کړل ونو ، بوټو او فصلونو ته یې اور واچوه ، غلې دا نې یې وسوزولې معدني مواد او نوري شتمنۍ یې و او تلې لنډه دا چې د افغانستان په پاکه خاوره کې یې هغه جنایتونه او بې ناموسي وکړې چې قلم یې له لیکلو ، عاجز دی ، خو د دې مجاهد او قهرمان ولس په عزم او اراده کې د یوه خلکي په اندازه هم تو پیر را نغی او د خپل اصلي نصب العین په لور تر پخوا لازیات پرمخ لاړ .

ټولې نړۍ ته څرګنده ده چې یوې خواته په وسله سنبال او مجهز روسان دي او بلې خواته په اسلام او ازادۍ مین افغانان . که څه هم د مادي او بشري طاقت په لحاظ د دې دواړو خواؤ ترمنځ انډول او توازن نشته خو دا د هماغه ستر لار ښود د اصولو پیروي او ایماني ځواک دی چې د کمونیزم د سره سیلاب مخه یې نیولې ده او ټوله نړۍ ورته ګوته په خوله او حیرانه ده . دا خو مو دیوې بېلګې په توګه یا دونه وکړه په دې ډول په ټوله

نړی کی بی امنیتی لیدل کیږی ، چی د انسان ژوند یی له ستونزو نه ډک نړی دی . دا ستونزی به تر هغی پوری دوام کوی تر څو چی د حضرت پیغمبر صلی الله علیه وسلم دراوړیو اصولو پیروی کماحقه ونشی .

له نن نه څه د پاسه ۱۳۵۰ کاله پخوا کله چی د غی لوړی هستي د نړی پر مخ ستر ګی پرانستی د هغه خپل چا پیریال د جنګ وجدل ، اخلاق پستی ، نا انډولی او بی امنیتی وروستی حد ته رسیدلی و . د هغه وخت پر حالاتو باندی قرآن کریم په دی الفاظو سره تبصره کړی ده چی (تاسی د اور د کندي پر غاړه وی ، خدای تری وژ غورلی) د نړی د نورو هیوادونو حالات هم ښه نه وو. ایران او ختیځه رومی واکمنی (سلطنت) په هغه وخت کی د انسانی تهذیب او تمدن مشهوری زانګو ګانی وی او دا دواړه له یوی خوا په خپل منځی جګړو او شخړو کی اخته وی او له بلی خوا په خپلو کورنیو ژوندنیزو چارو کی د امتیازاتو ، اقتصادی نا انډولیو او مذهبی شخړو له امله تسرنس شوی وی . په د غسی حالاتو کی محمد صلی الله علیه وسلم را پا څید او د ۲۳ کلو نو په اوږدوکی یی نه یوازی عرب اصلاح کړل بلکی د هغه په لار ښوونه چی په عربو کی کوم تحریک را پیدا شوی ؤ د یوی پیړی په منځ منځ کی یی د هندوستان پولو نه تر شمالی افریقا پوری د نړی د یوی زیاتی برخی اخلاقو ، تمدن ، ژوند تیرولو ، سیاست لنډه دا چی د ژوند هراړخ ته یی سمون ورکړ . دا اصلاح په کوم اساس منځ ته راغله ؟ د دی پوښتنی ځواب په څو ټکوټکو کی نشی کیدای خو موږ یی درنو لوستونکو ته د هغی مهم مهم اصول وړاندی کوو .

تر ټولو لومړنی شی چی حضرت پیغمبر(ص) او صحابه کرامو پری زیات فشار آچولی وو هغه داؤ چی ټول انسانان دی یوازی ایکی یو خدای خپل پالونکی ، مالک ، معبود او واکمن وګڼی ، له خدایه پرته دی د بل چا د بندګی منلوته غاړه نه ږدی . یوازی په یوه محدوده دایره کی نه بلکی د ژوند په ټولو چارو کی دی یوازی د خدای د اعلیٰ اقتدار په وړاندی خپل سرونه ټیټ کړی .

بل مهم شی داؤ چی د انسان بی مسئولانه ژوند او مطلق العنانیت دی کورټ پای ته ورسیږی او هر انسان دی ځان ځانته د خدای په وړاندی ځان ځواب ور کوونکی وګڼی او په همدی ډول انسانی ټولنی هم که هغه د ملتونو په بڼه کی وی او که د ریاستونو او حکومتونو ، په هر حال کی دی د خدای په حضور کی د خپل مسئولیت احساس وکړی . محمد صلی الله علیه وسلم د انسان هغه تصور وړاندی کړی دی چی هغه د خدای پر ځمکه خلیفه یا نائب دی . هغه چی څومره حیثیت او اختیارات لری هغه د ده د خپل شخصی نه بلکی خدای ورکړی دی او په استعمال کی یی باالآخره خدای ته ځواب ور کوونکی دی.

محمد صلی الله علیه وسلم د خدا یی اعلیٰ اقتدار او انسانی خلافت پر بنسټونو باندی د انسانی نوعی تر منځ د وحدت او اتفاق هغه منصفانه او عادلانه اړیکه پیدا کړه چی د بل هیچا په واسطه نشی را منځ ته کیدای . تو کم ، نسب ، ژ به ، رنګ ، هیواد ، اقتصادی ګټی او داسی نورشیان چی د ټولنی بنسټ جوړوی ارومړو انسانان په بیلا بیلو ډلو ویشی او یوه د بلی مخالفه ګرزی. ده د دوی

به (۵م) مخ کی

دافغانستان داسلامی اتحاد دامیر محترم استاد سیاف دهغې وینا متن چې په ۱۳۶۴/۷/۲۷ هـ ش نیټه یې د بدرغونډ په جومات کې د اسلامی اتحاد مامورینو او منسوبینو ته واوروله

نحمده ونستعینه ونستغفره ونؤمن به ونتوکل علیه ونعوذبالله من شرورانفسنا ومن سیئات اعمالنا من یهده الله فلامضل له ومن یضلله فلاهادی له .

وأشهدان لااله الاالله واشهدان محمدعبده ورسوله ، ارسله الله بشیراونذیراً بین یدی الساعة ، اللهم صل وسلم وبارك علی هذا النبی الکریم وعلی اله وصحبه اجمعین وعلی من اهتدی بهدیه الی یوم الدین ٥

امابعد فاعوذبالله من الشیطان الرجیم ٥ بسم الله الرحمن الرحیم ٥ وجاهد وافی الله حق جهاده هواجتبا کم وماجعل علیکم فی الدین من حرج ملة ابیکم ابراهیم هوسماکم المسلمین من قبل وفی هذالیکون الرسول شهیداعلیکم وتکونوا شهداء علی الناس فاقیموا الصلواة واتوالزکواة واعتصموا بالله ، هومولکم فنعم المولی ونعم النصیر .

مبارزو اومجاهدو ورونو: وروسته له دې چې تاسې ته داسلام له تحیې سره سم اسلام علیکم ورحمة الله وبرکاته ووایم غواړم د لوړې ځل لپاره مخکې له دې چه د اتحاد په ارګان کې مو په رسمي ډول په کار پیل کړی وی په مجموعي ډول تاسې سره خبرې وکړم او په دې ضمن کې د اسلامی اتحاد سیاست او تګلاره واضح کړم دا ددې لپاره که تاسې سره کوم سوال پیدا کیږی یا یو څه مطالب مو مجهول وی هغه په ډاګه او روښانه شي او په دې ترڅ کې مو خپلو هغو وجایبو او مسئولیتونو ته متوجه کړم چې په هغو سره زمونږ اوستاسې کارونه شمیرېږی او جهاد پر مخ ځې تر هر څه لومړی دا چې په کومه غونډه کې مونږ دلته را ټول شوی یو زه په حیث دیو مسلمان خدای (ج) پدې باندې شاهد ګرځوم چه زه په دغسې یوه واړه کوټ کې باندې د افغانستان لپاره قانع نه یم زمونږ هلې ځلې تل په همدې کې وې او اوس هم زمونږ تلاشونه پدې کې روان دی چې د افغانستان لپاره داسې یو لوی کور جوړ شي چې ټول مسلمانان پکې میشت او خوندې شي مونږ د افغانستان اسلامی جهاد او د افغانستان اسلامی قضیه د غسې په مختلفو ډلو ټپلو پر مخ نشو بیولای خو څنګه چې فعلاً فقط او فقط د جهاد د یوې برخې تنظیمول را په غاړه دی نو مونږ د هغې برخې د تنظیم او ترتیب لپاره د یته واداره شوی یو چه د غسې یو شکل او فورم جوړ کړو او یو څو ورونه

په منظم ډول توظیف کړو تر څو هغه برخه د جهاد چې مونږ ته را سپارل شویده ، هغه په سم او مناسب ډول ترتیب او مخ په وړاندی بوځی .

ګرانوورونو ! ما خو مخکی تاسی ته قسم یاد کړ چه زه ایماناً، وجداناً، ضمیراً په مختلف افغانستان باندی قانع نه یم دا زمونږ د عقیدی جز دی . او دا زمونږ د ایمان جز دی چی مونږ به د توحید شوی مسلمان افغانستان لپاره کوښښ کوو او وروسته د هغه نه به مونږ د یوه توحید شوی امت او د یوی توحید شوی نړۍ د جوړولو او د اسلامی نظام تر سیوری لاندی د راوستلو کوښښ کوو او پدی تلاش کی به روان یو. ظروف او شرایط لکه پخوا چی مې، تاسی ته وویل د غسی را غلل چه مونږ ونه شو توانید لای چی د جهاد ټولی برخی یو ځای او د یوه تنظیم په چوکاټ کی ترتیب کړو او له یو چینل نه یې سوق او اداره مخ په وړاندی بوځو. د ظروفو او شرایطو له مخی ډادی یوه برخه د دی جهاد زمونږ په اختیار کی ده تر څو پوری چی زمونږ کوښښونه او زمونږ تلاشونه د دی جهادی صف د توحید په برخه کی خپل کمال ته رسیږی او نتیجه ورکوی ، نو دا کومه برخه چی مونږ ته سپارل شوی ، په دی کی باید د اسلامی اخلاص ، امانت او صداقت نه کار واخلو تر څو که خدای(ج) کړیوی کوم وخت چی دا د جهاد مختلفی برخی سره یو ځای کیږی مونږ دا خپله برخه په یوه ښه شکل او یوی ښی نمونی له هغوی سره یو ځای کړو او هغوی سره یې په صف کی په صفت د یوی ښختی یا یوی ډبری په مناسب ځای کی کیږدو . زمونږ له دا اوسه او پخوا هم او وروسته له دینه به هم انشا الله ټولو مسلمانانو ته د وروری، صمیمیت او دوستی غیږه خلاصه وی مونږ هیچا سره د رقابت ، رخی ، حسد او غل و غش په بناء مخکی نه څو هر چیرته چی مجاهد وروڼه دی هغه زمونږ د زړه ټوټی دی زمونږ وروڼه دی او همیشه دا دعا کوو چه خدای (ج) دی مونږ او هغوی لکه څنګه چه اسلاماً سره یو او وروڼه یو ، لکه‌څنګه چی دیناً ، ایماناً او عقیدتاً سره وروڼه یو خدای(ج) دی مونږ تنظیماً هم سره وروڼه کړی چی په یوه تنظیم ، یوه ارګان او یوی دستګاه کی سره را ټول شو .

ما کله کله دا مسئله له ځینو ورونو سره مطرح کړی اوتاسی ته یې هم د تسکین په بنیاد یادومه چه اسلامی تعلیمات ځانته مشخص اهداف لری او د دی اهدافو د تحقیق او تطبیق لپاره ځانته مشخص مراحل لری . مونږ که باالفعل ترننه پوری لکه څنګه چی ښایي د یوه اسلامی تحریک شاګردان و نه شو ګرزیداي او که چیرته باالفعله مونږ دیوه اسلامی تحریک د غړو موا صفات په خپل ځان کی پیدا کولای و نه شول خو دا شوق او رغبت را سره شته چی مونږ ته دی د اسلامی تحریک د شاګردانو خطاب وشی او پدی هلو ځلو کی یو چی خدای(ج) دی داسی وخت راولی چه مونږ عملاً ، فعلاً او مشاهدةً د یوه اسلامی تحریک غړی ، پیروان او زامن شو .

مجاهدو ورونو ! اسلامی تحریک په یوه شعار کی نه خلاصه کیږی ، اسلامی تحریک په څو ورځی محبس تیرولو کی نه خلاصه کیږی ، اسلامی تحریک په یوه مظاهره یا یوه اعتصاب کی شاملیدو باندی نه شی خلاصه کیدای اسلامی تحریک ځانته خاص سوا صفات خاص شرایط او خاصی غوښتنی لری ، اسلامی تحریک. کی اسلام پیاده کیږی ، اسلام سړی عملاً او مشاهدةً په سترګو وینی . په اسلامی تحریک کی د اسلامی سلوک . د اسلامی ژوند

د اسلامي روحیې او د اسلامي نظر او د اسلامي روش ټول اثار او نښې سړی په خپلو سترګو ویني مونږ هلته یوه تحریک ته‌اسلامي‌تحریک او منسوبینو ته یې د اسلامي تحریک غړی ویلای شو چې اسلام د هغوی په ژوند، کړو وړو ، خوراک څښاک، ناسته ولاړه ،فردي او اجتماعي‌چار چلندکې‌منعکس‌شي او پرته له دې چې سړی کتابونو ته مراجعه
۳وکړي . د دوی په اعمالو کې سړی اسلام او د اسلام
۷احکام ولولي . ځینو علماؤ د اصحاب کرامو په برخه کې داسې تعبیر کړی دی چې ویل به یې : هر صحابي یو متحرک قران ؤ . هرې محکمې او هر نوي ښار ته چې به لاړ که د هغې محکمې او ښار خلک به باالکل له قران سره نا اشنا ؤ ، خو کله به یې چې د هغوی ژوند ، کړه وړه ، تفکیر ، روش او نظر ولیده نو هغوی به پوه شول چې قران کې به څه وي ، ځکه چه هلته قران له خپلو مفاهیمو سره او د پیغمبر(ص) احادیث او سنت له خپلو ټولو محتویاتو سره د هغوی په عمل کې منعکس کیدل د هغوی د اعمالو له لارې خلکو د"اسلام پیژندنه کو له خو متأسفانه ، متأسفانه مونږ وروسته ، وروسته له قران سره فاصله پیدا کړه ، د حضرت محمد(ص) له سنتو سره مو فاصله پیدا کړه، مسلمانان له شریعت نه لرې شول ، خو د دوی په غیر اسلامي اعمالو کې خلکو اسلام مطالعه کاوه ، د دوی نا وړه حرکتونه او نیمګړتیاوې په اسلام باندې تاوان شوې او د دې پر ځای چې اسلام ته یې ګټه ورسیږي او د اسلام د خپریدو باعث شي‌برعکس د دوی اعمالو او چار چلند خلک له اسلام‌نه لرې کول‌او د خلکوذهنیت او انتباه ئې د اسلام په هکله بد لوله . ځکه‌ټول خلک د یته وزګار نه دي چه کتابونه ولولي او یا په یوه خاصه مدرسه کې شاګردي وکړي هر څوک د یوې فلسفي

او طرز فکر ښکلاوې او بدې د هغې فلسفې د پیروانو په ژوند او کړو وړو ، او د هغې د شاګردانو په برخورد او روز مره‌عادي کردار کې مطالعه کوي نو تر کوم وخته پورې چې مسلمانان د اسلامي تعلیماتو په رڼا کې روان وو ، اسلامي اصولوته پابند وو او په اسلام باندې یې سم عمل کاوه . دوی هر یو د اسلام د خپریدو یوه شمعه ، لوډ سپیکر او مشعل ؤ ځکه چې کله به د وریښمو پر هغه خط باندې چې له شام نه تر چین پورې غځیدلی ؤ . عربو به په دې تجارتي کربڼه باندې د تجارت لپاره تګ راتګ کاوه یو کال محکې به چې دوی د دې ځای له خلکو سره کومه تجارتي معامله او چار چلند کاوه نو یو کال وروسته د هغو په کړو وړو کې ستر بدلون بدل کیده او دا به یې پکې ولیدل چې اوس په هغوی کې صدق ، ریښینولي ، امانت ، دوستي ، محبت او وروړګلوی پیدا شوی ده او په دې فکر کې به ولویدل چې دا بدلون په دوی کې له کومه راغلی دی نو پوه به شول چې دا بدلون دی نوي کتاب او پیغمبر په کې را وستی دی پخوا تر دې چې هغوی کتاب او پیغمبر وویني په دغو خلکو به مین شول، په زیاتو ځا یو کې اسلام د هغو د عاداتو او اعمالو په نتیجه کې خپور شوی دی‌هغوی په خپل عمل ، کړو وړو او په خپل ژوندکې اسلام ته پابندي در لوده او خلکو اسلام عملاً او مشاهدةً د هغوی په ژوندکې په خپلو سترګو لیده او مصداق د دغه مبارک آیت لاندې **قل ان الصلاتی ونسکی محیایي و مماتی لله رب العلمین** چې ووا یه ای پیغمبره زما لمونځ زما ټول عبادات او شعائر زما ژوند او مرګ د هغه خدای لپاره دی چې هغه پروردګار د ټولو عالمیانو دی. کله چې د یوه‌اسلامي تحریک پیروان خپل عبادت ژوند او مرګ خاص

د خدای لپاره کړي . ژوندکی خوراک څښاک ، له مسلمانانو سره برخورد، خوب کول اوویښه‌شامل دي. هر اړخيز تعليم او عسکريت شامل دي د ژوند ټول جوانب شامل دي چا چې خپل ژوند اسلام ته تسليم کړ خدای(ج) ته یې تسليم کړ، شريعت ته ئې تسليم کړ، او عبادت ئې مختص خدای(ج) ته کړ نو هغه خلک سم مسلمانان دي او هغوی ته ويلی شي چې دا د تحريک منسوبين او د تحريک بچيان دي . تحريک مازي پدې باندی نه کسب کيږي چې

مونږ هلته یو تحریک ته اسلامي تحریک او منسوبینو ته یې د اسلامي تحریک غړی ویلی شو چې اسلام د هغوی په ژوند کړو وړو، خوراک څښاک ناسته ولاړه، فردي او اجتماعي چارچلند کې منعکس شي.

"استاد سیاف"

یو سړی په مظاهره کې لاس پورته کړي او ووایي چې زنده باد اسلام او تحریک تنها په‌دی باندی نه کسب کیږی چې یو وخت یې په یوه اعتصاب کې برخه اخستی وي یا یو وخت پدی خبری باندی بندی شوی وي . تحریک خاڅته اصول، ظوابط او مقررات لري او په لنډه توګه تحريک هغې صالحې ټولنې ته وایي چې هلته اسلامي سلوک عملاً د هغې د منسو بينو په ټولو فردي او اجتماعي کړو وړو کې منعکس او په کلي صورت هلته اسلام تطبيق او پياده شي .

مجاهدو وروڼو! کله‌چې اسلامي تحريک یو چیرته را منځ ته کیږي د هغوی په اهدافو کې دا اووه مرحلې شاملې وي .

(۱) د مسلمان فرد جوړول .

(۲) د مسلمان فاميل جوړول .

(۳) اسلامي ټولنه جوړول .

(٤) اسلامي حکومت جوړول .

(٥) د اسلامي امت یو والی.

(٦) هغه اسلامي ښاروته چې د مسلمانانو له لاسه وتلي دي د هغو بیرته استرداد

(٧) په‌عالم‌کې داستادي اورهبری مقام اسلام‌ته ور کول او سپارل دي .

اسلام د دې لپاره نه دی راغلی چې په مدرسه، کتابخانه ، د مولوی صاحبانو په حبیب او یا حجره کې بندی شي.. اسلام د دې لپاره راغلی چې د خلکو په ژوند باندې حاکمیت وکړي ، فردي او اجتماعي ژوند یې تنظیم کړي ، اقتصادي ، اجتماعي او سیاسي اړیکو ، اصولو او مقرراتو ته یې ترتیب اوسمون ورکړي ټوله نړۍ کې د ټولو او ضاعو مراقبت او کنترول وکړي .

قرآن شریف د دې لپاره نه دی راغلی چې یوازې پرې خلک تبرک وکړي او یوازې د دمولو لپاره راشي چې مادم کړه او نه د دې لپاره راغلی دی چې سړی یې د خپلې دروازې په سر د برکت لپاره کیږدي او یا دا چې څوک مسافر کیږي نو سرپورې یې ونیسي او ورته ووایي چې قران شریف لاندې تیرشه . قرآن د دې لپاره راغلی دی چې د

نور په (۵۳) مخ کې

دعوت اسلامی وارمانهای فراموش شده

نوارا تندتر میزن چو ذوق نغمه کم یابی
صدیٰ را تیزتر می خوان چو محمل راگران بینی

دعوت اسلامی یک جهاد دایمی ویک ضرورت همیشگی برای نسل بشر است .

انسان همواره نیاز مند هدایت الهی در صحنه های مختلف زندگی فردی و اجتماعی بوده و دعوت اسلامی راه نجات را به انسانها می نمایاند و مشعل فروزان هدایت را مرز راه شان قرار میدهد. وهدایت خداوندی انسان را از افتادن بدام های شیطانی باز میدارد و باعث سعادت دو جهانی ابنای آدم میگردد ازینجاست که نقش سازنده و هدایتگر دعوت اسلامی روشن میگردد زیرا دعوت اسلامی است که زمینه را برای دست یابی به هدایت الهی مساعد میسازد ، انسان را بسوی خدا و ارزشهای متعالی معنوی فرا می‌خواند و از دنیا طلبی وفرورفتن در لجنزار شهوات بر حذر میدارد .

در پرتوتعلیمات و تلاشهای روشنگرانهٔ دعوت اسلامی است که آدمی از قید و بند اوهام، خرافات و عبودیت اصنام زر و زور و تزویر رهائی می یابد و به بندگی خالصانه خدا رو می آورد .

درنتیجه انسان شخصیت اصلی و واقعی خویش را در سایهٔ تعالیم اسلامی و بوسیلهٔ دعوت اسلامی در می یابد و دیگر بازیچهٔ هوا و هوس و غلام آز و حرص و شیطان قرار نمیگیرد ، در طریق حق گام بر میدارد و در مسیر پاکی و پاکیزگی عمل میکند ، از پوکی و پلیدی می پرهیزد و از زشتی و انحراف اباء می ورزد . در نعمات و سختی‌ها ، در غنا و فقر و در همه حالات زندگی شخصیت اسلامی و حیثیت اخلاقی خویش را از دست نمی دهد . در شرایط اقتدار و بدست داشتن صلاحیت و اعتبار ـ سرمایه و امکانات مغرور نگردیده و فریفتهٔ دنیا، جاه طلبی ، مال اندوزی، شهرت طلبی وریاست جوئی نمیگردد و در شرایط ضعف و دشوار دامان صبر و استقامت را رها نکرده ثابت و استوار ، مقاوم و پا برجا می ماند در مقابله با دشمنان خدا از شدت کار گرفته و در معامله با دوستان رأفت و رحمت را بکار می برد و این هم با تربیت در دامان سعادت بار مکتب زندگیساز اسلام و در پرتو مشعل همیشه فروزان دعوت اسلامی ممکن و میسر میگردد و با همچو تربیت و آموزش و با اینگونه اخلاق و سیرت است که افراد شایسته ای ببار می آیند و با خصوصیات بر جستهٔ اخلاقی ، علمی و عملی و با گفتار وکردار، تقویٰ و پاکیزگی ، ثبات و پایداری ، جهاد و مبارزه اثبات شایستگی و اهلیت مینمایند و با جا داشتن در اعماق قلوب مردم از احساسات صمیمانه ، احترام صادقانه و پشتیبانی همه جانبه شان کسب تائید مینمایند و اینان اند که داعیان بر حق اسلام و راهیان شایستهٔ طریق دعوت و جهاد بشمار میروند

تاریخ شکوهمند و درخشان اسلام نمونه های کثیری از داعیان واقعی اسلام و رهروان راستین راه شرف و عزت ، ایمان و عقیده و جهاد و مبارزهٔ را دارا می باشد .

به شهادت تاریخ ، هر زمانیکه جوامع اسلامی برخوردار از وجود دعوت گران اسلامی بوده است بیشتر پاکیزه و سالم بوده و از انحراف و آلودگی در امان مانده است و هر زمانیکه دعوت اسلامی به سرائیده گرائیده ، ریشه های فساد و انحراف ، دنیا پرستی و جاه طلبی قوت گرفته و راه برای نفوذ روشهای شیطانی باز تر گردیده است .

بناء بر تمام کسانیکه در همه حالات و شرایط بحیث مسلمان احساس مسؤلیت می کنند و دعوت اسلامی و امر به معروف و نهی عن المنکر را وجیبهٔ خویش میدانند ، لازم است تا در همه احوال؛ بخصوص در مواقعیکه فساد و انحراف ، آلودگی ، کجروی ، عصیان و گناه اوج می گیرد و حیات معنوی و سلامت روحی . جامعه را با خطر مواجه میسازد ، به فعالیت های خویش بیفزایند و گام های خویش را استوار و حرکت خویش را سریع نمایند .

در شرایط کنونی ، پذیرش این واقعیت تلخ و دردناک اجتناب ناپذیر است که کاروان هجرت وجهاد ما رفته ، رفته از مسیر اصلی منحرف گردیده و عوامل فساد ، انحراف ، دنیا پرستی ، جاه طلبی ، ریاست خواهی ، برتری جوئی ، شهرت طلبی ، منفعت خواهی ، تفرقه و اختلاف ، و بزرگتر از همه آرمان فراموشی . در اعمال و کردار ما بصورت فردی و جمعی راه یافته و خطرات جدی وتباهکنی را متوجه این کاروان و این جامعه و ملت ساخته و سرنوشت ما را مورد سوال قرار داده است .

آن آرمانهای متعالی و شور انگیز، آن شعارهای روان بخش و دل انگیز ، آن اهداف شکوهمند و زندگی ساز و آن مقاصد بزرگ و حیات آفرین از سیاهی کاغذ و از محدودهٔ الفاظ و ادعا پا فرا تر گذاشت و مصداق عملی و عینی یافت ؟ و صداقت آن در میدان های نبرد و سنگر های جهاد و دفاتر هجرت و . . . ملموس و مشهود است ؟ و ما ازین امتحان دشوار خداوندی درین مقطع حساس زمان با کامیابی بدرشدیم ؟ واقعاً که فاجعهٔ عظیم برای یک ملت و یک نهضت «آرمان فراموشی» و پشت پا زدن به اهداف ، اصول و خط مشی اعلام شده آنست . جائیکه از گفتار تا کردار فرسنگ ها فاصله باشد و شعار ها میان تهی و محصور در چار چوب الفاظ و کلمات باقی بماند و مصداق عملی نداشته باشد ، به آتش اختلاف ، جدال دامن زده شود و بجای مسابقه در خیرات ، مسابقه در مال اندوزی و استفاده جوئی رواج پیدا کند و بازار خیانت گرمتر گردد و در سطوح بالا و پائین اکثراً به بیماری ساری دنیا پرستی ، جاه طلبی ، ریاست خواهی و منفعت جوئی مبتلا باشند وبه زنگ های مختلف خطر که از هر سو نواخته میشود و آینده را تیر و تار نشان میدهد هرگز توجهی مبذول نگردد پس در همچو اوضاع و احوال وظیفهٔ افراد و عناصر متعهد، هدفمند ، با درد و با احساس چیست ؟

آیا با سکوت خویش بر همچو اوضاع مهر تائید نهاد ؟ یا در مسیر حرکت با شرایط گام برداشت ؟ و یا در جهت تغییر وضع با شیوه های معقول و در چار چوب اصول دعوت اسلامی به اقدامات جدی متوسل شد ؟

برای کار و تلاش در جهت اصلاح وضع به

بقیه در (ص ۱٤)

تقوی و سنگر جهاد

واتقون یا اولی الالباب

یکی از اسمای حسنیٰ خداوند متعالی(ج) حکیم است یعنی باحکمت و یا دارای حکمت ، بنابران مابحیث یک مسلمان عقیدهٔ راسخ داریم باینکه هر حکم یا امرونهی خداوندی از خود حکمت وفلسفه دارد اگرچه ما به سبب قصور عقل و نقصان علم و دانش آنرا درک کرده نتوانسته و به حقیقت آن پی نبریم .

ازین اوامر و احکام خداوندی یکی هم تقوی یعنی خدا ترسی و بجا آوردن احکام ومراعات کردن ذات وی درهمه امور ظاهری وباطنی است وبسبب ارزش واهمیت موضوع .

خداوند در آیات متعدد به‌تقوی‌امر کرده وآنرا ملاک واساس حسانات ، خوبی ها وکامیابی ، فتح و نصرت میداند وتقوی را از خواص و امتیازات اصحاب عقل وصاحبان خرد می شمارد چنانچه می فرماید : واتقون یا اولی الالباب یعنی ای صاحبان عقل وخرد از من بترسید وطبیعی است که مقصد ازین تقوی وترس بجای آوردن احکام و دساتیر الهی از روی ایمان و اخلاص وصمیمیت است که باعث جذب وجلب موفقیت ها وپیروزی های دنیوی واخروی مسلمانان مخصوصاً مجاهدین است .

خداوند می فرماید : **یا ایها الذین آمنوا ان تتقوا الله یجعل لکم فرقانا ویکفر عنکم سیئاتکم ویغفر لکم والله ذوالفضل العظیم.** یعنی ای مسلمانان اگر از خدا ترسیده وتقوی را پیشه کنید خداوند برای شما فیصلهٔ را پیدا میکند و از گناهان شما در میگذرد و شما را می آمرزد و او تعالی(ج) صاحب فضل بزرگ است

مفسرین کرام در شرح وتفسیر این آیت می نویسند : اگر شما از خدا بترسید ومتقی بوده تقوی را پیشه خود سازید خداوند میان شما ومخالفین تان درسنگر های جهاد وسائر امورات زندگی فیصله میکند و درین جهان به‌شما عزت ، سرفرازی ، فتح وپیروزی میدهد وبالمقابل دشمنان شما را که از داشتن تقوی محرومند ذلیل وهلاک می سازد چنانچه درغزوهٔ بدر و دیگر غزوات مجاهدین مخلص ومتقی را فاتح وپیروز گردانید و دشمنان غدار وخیانت کار شان را به انواع شکست وفضیحت گرفتار ساخت و در دار آخرت نیز نعیم جاودان را نصیب شما می گرداند و دشمنان تان را در آتش دوزخ می اندازد و به یمن وبرکت همین تقوی وپرهیز گاری در دل شما تابش وفروغی پیدا میکند تا از روی ذوق ووجدان حق را از باطل ونیک را از بد جدا کنید .

بنا بران قرار یکه نص آیت ظاهرا حکم میکند تقوی و خدا ترسی و تطبیق و اجرا کردن احکام خداوندی مخصوصا در سنگر های داغ جهاد که مجاهدین سربکف با کفار ظالم رو بروی بوده وهر کدام جهت شکست دادن همدیگر شان دقیقه شماری

می کنند باعث فیصلهٔ معرکهٔ سر نوشت آفرین شده وسبب جدائی و امتیاز حق از باطل می گردد ولوای حق وحقیقت را بلند ساخته وپرچم کفرو ضلالت وگمراهی را سرنگون می سازد .

و در آیت دیگری می فرماید : **ومن یتق الله یجعل له مخرجا ویرزقه من حیث لایحتسب**. . . یعنی کسیکه از خدا بترسد و دارای تقوی باشد خداوند برای او نجات گاهی را پیدا میکند واو را از جای روزی میدهد که هیچ در فکرش نمی آمد.

این آیت نیز برای متقیان مژده وخوش خبری بوده وبرای شان می فهماند که حکم آن در همه مواضع و در همه موضوعات عام بوده ساحه جهاد وغیر جهاد را شامل میشود و درساحهٔ جهاد ، ساحه که مسلمان مجاهد کمر را بنام خدابسته کرده و اسلحه را بنام ذات او تعالی(ج) در شانه انداخته است اگر ترس از خدا داشته و خود را بذات وی سپاریده باشد وهمه احکام او را تطبیق کند ، دشمن اگر چند برابر او هم باشد درین حالت خداوند برای او مخرج و راه و نجات گاهی را پیدا میکند و رحمت و لطف او شامل حال وی می گردد که خودش در حیرت وتعجب می ماند : مثلاً خداوند درین حالت پلان دشمنش را خنثی می سازد ، مرمی اش را بهدف نمیرساند و در دل او خوف وترس ایجاد میکند تاسنگرها رارها کرده رو به فرار وگریزنهندومسلمانان و مجاهدین محاصره شده را دست غیبی ونصرت بلاکیف وی نجات میدهد. تقوی وترس از خدا و مراعات ذات وی در ظاهر وباطن به اساس طبیعت و فطرتش سبب جلب کمک ونصرت او تعالی میشود. پس بطور قاعدهٔ کلی وعمومی گفته می توانیم که تقوی و اطاعت خداوندی و تطبیق احکام وی باعث جلب وجذب، نصرت، فتح و پیروزی است وهرجای که این اطاعت و تقوی وفرمانبرداری باشد این نصرت وپیروزی خود به خود جذب شدنی است وبالمقابل جائیکه معصیت ونافرمانی از او امر خداوند باشد آنجا ، ناکامی و ذلت وهلاکت خود به خود آمدنی است .

بهمین اساس است که دین اسلام همیشه امر میکند تا مسلمان در همه حالات مخصوصا در صحنهٔ جهاد نسبت بهر وقت دیگر دارای تقوی و خدا ترسی بیشتری باشد تا در ان حالت حساس وموقف نازک لطف ویاری خداوند زیاد تر شامل حال او گردد

او امر ، نمونها وامثله درین بابت بیش از حدو حصر است ولی یک نامهٔ از نامه های

> **ولا تهنوا فی ابتغآء القوم ط ان تکونوا تالمون فانهم یالمون کما تالمون ج و ترجون من الله مالا یرجون ط**
>
> النسآء - ۱۰٤

حضرت امیرالمومنین عمررض را که به قوماندان باشهامت و مخلص جبههٔ فارس یعنی حضرت سعد ابن ابی وقاص فرستاده به حیث نمونه خدمت خوانندگان محترم تقدیم میدارم تا از یک طرف دیده شود که دین مبین اسلام به تقوی مخصوصاً درحالت جهاد چه اندازه توجه واهتمام ذاشته است و از طرف دیگر فهمیده شود که شخص خلیفه وامام ویا امیر مسلمانان چه اندازه مسئولیت دارد که رعایا و مجاهدین را به حیث شخص مسئول درجه اول به تقوی و خدا ترسی رهنمای کند طوریکه آن

خلیفهٔ روشن بین و روشن ضمیر به حیث شخص مسئول درجه اول این وصیت نامه را در سنگر جهاد جبهۀ فارس ، یکی از افراد عشرهٔ مبشره یا (یکی از ده یار بهشتی) یعنی سعد ابن ابی وقاص نوشت که :

«تو ولشکری را که با تو است در همه حالات به ترس از خدا امر می کنم ، زیرا ترس از خدا و داشتن تقوی بهترین سلاح وآمادگی در مقابل دشمن بوده وقوی ترین زیرکی وتدبیر در جنگ است .

ضمنا تو وهمر اهانت را امر می کنم که از ارتکاب معاصی ونافرمانی امر خدا زیاد تر بترسید تا از دشمن ، زیرا گناه لشکر برخود لشکر خطرناک تر است نسبت بدشمن و خداوند که مسلمانان را فتح وپیروزی میدهد بواسطهٔ گناه هان دشمن است، و اگر چنین نبوده باشد پس ما با داشتن قوه واسلحه بر آنها غلبه کرده نمیتوانیم وپیروزی نصیب مانمی گردد ، زیرا نه تعداد ما به تعداد آنها و نه لوازم واسلحهٔ ما به لوازم واسلحهٔ آنها برابری میکند . پس اگر در ارتکاب معصیت ما با آنها برابری کنیم در قوت و قدرت حربی برمانفوق وبرتری دارند ، و اگر ما به فضل و برکت تقوی و خدا ترسی برآنها غلبه نکنیم به قوه (اسلحهٔ ظاهری و تعداد لشکر) آنها را مغلوب کرده نمیتوانیم وبدانید که برای مراقبت اعمال شما ، خداوند فرشتگان را موظف ساخته ، هر فعلی را که می کنید آنها می فهمند پس شما در حالیکه در راه خدا هستید مرتکب معاصی نگردید و از اوامر دین سر پیچی نکنید و از معصیت وگناه بگریزید و این را هم نگوئید که چون دشمن مانسبت بمابد تر است پس برما تسلط نخواهد یافت و ما را مغلوب نخواهد کرد ، اگرچه ما مرتکب گناه شویم . زیرا بسیارند اقوامی که خداوند بدتر از انها را بر آنها مسلط ساخته است چنانچه کفار مجوس (آتش پرست) را بر بنی اسرائیل (اهل کتاب) که بسبب ارتکاب گناه ودچار شدن به غضب او تعالی ، مجوس را تسلط داد که در خانهای آنها داخل شدند واین وعدهٔ است برحق وراست از طرف خداوند که حتمی جامهٔ عمل می پوشد واین سنت خداوندی است وسنت خداوندی تغیر و تبدیل را نمی پذیرد» .

دعوت اسلامی و آرمانهای ...

اندیشه و فکر ، توان و انرژی و سهمگیری فعالانهٔ تمام افراد و عناصری احساس نیازمندی می شود که هنوز هم وجدان شان خفته نیست و روحاً درد مند و در رنج هستند و نهایت خوش بختی خواهد بود که همه با هم از سطوح بالا تا پائین با یک تصمیم قاطع و با تجدید عهد به اصول و آرمانهای خویش بازگردیم ، دنیا طلبی را کنارگذاشته به خدا خواهی بپردازیم و در اصلاح اعمال وکردار خویش بکوشیم و در تزکیهٔ نفس و پاکیزگی عمل جداً اقدام نمایم و خود و جامعه خویش را سزاوار و شایسته رحمت و نصرت الهی بسازیم .

یکی از ائمه حدیث شعبی (رحمة الله تعالی علیه) میفرمایند .

صدق راحتی در حالیکه ظاهراً به ضررتان هم باشد از دست ندهید. زیرا اصلاً به نفع تان است **کذب را حتی در حالیکه ظاهراً به نفع تان هم باشد ترک نمائید زیرا یقیناً برای تان مضرثابت میشود .**

د بشریت لارښود

د ربیع الاول دولسمه د دوشنبې د ورځې سهار مهال ؤ چې د بشریت د ناجي او ستر لارښود ولادت وشو ، د کفر او ظلم د تیارو ایسته کولو لپاره رڼا ، د روحي ناروغانو لپاره حاذق طبیب ، د بیوزلو بیکسانو غمخور، د مظلومانو لاس نیوونکی، د تقوی او عدل بنسټ ایښودونکی .

دغه نیکمرغه مولود پداسې حال کښې دنیا ته راغی چې لا د ده له ولادت نه د مخه د ده پلار عبدالله وفات شوی ؤ ، دی چې پیدا شو یتیم ؤ ترڅو په اینده کښې د یتیمانو خوا خوږی وی . چې پیدا شو فقیر ؤ ترڅو د فقیرانو یار او مدد کار وی . الم یجدك یتیماً فاوی . و وجدك ضالا فهدی ووجدك عائلاً فاغنی. فاما الیتیم فلا تقهر واما السائل فلا تنهر .

خوا خوږی کونډې مور آمنې بی بی هم ورسره ډیره ملګرتیا ونکړای شوه کله چې د شپږو کالو شو هغه هم وفات شوه بیا دوه کاله د خپل سپین ږیری نیکه عبدالمطلب تر پالنې لاندې ؤ هغه هم وفات شو . له هغه وروسته د هغه سرپرستي د هغه تره ابو طالب په غاړه واخیستله .

هغه که ماشوم ؤ خو اخلاق یې د ماشومانو غوندې نه وو. د ډیرو سپیځلو او کره اخلاقو خاوند ؤ، نه بیځایه کښیناسته ، نه بیځایه غږیده ، نه بیځایه ګرځیده . د بیکسۍ او بیوزلۍ پدې ټولو حالاتو کښې د چا د اوږو پیټی نشو ، دلس کلنۍ په منګ کښې یې مزدوري اختیار کړه ، د شپانه وظیفه یې غوره کړه . له خپل تره ابو طالب سره یې په تجارتي سفرونو کښې برخه واخیستله . د پنځه ویشت کلنۍ په عمر کښې یې د قریشو له عزتمنې میرمن حضرت خدیجة الکبری (رض) سره واده وکړه . د ژوند ډیره ښه ملګري یې پیدا کړه . له یوې خوا د ژوند د بسیا کولو لپاره په ژوندنیو چارو کښې مصروف ؤ له بلې خوا به غار حرا ته ورته او هلته به د خپل رب په عبادت مشغولیده .

د هیڅ یو استاذ په وړاندې یې د زده کړې لپاره زنګون ونه واهه ، نه یې کتاب په غیږ کښې ونیوه او نه قلم په لاس کښې . یوازې د خدای جل جلاله د ادب په لوړه مدرسه کښې یې له کومې واسطې څخه روزن کیده . پخپله فرمائي : ادبنی ربی فاحسن تأدیبی ، زما تربیه زما رب وکړه، ډیرښه ادب یې را وښوده .

عمر یې د څلویښتو کالو شو ، د حرا په غار کښې په ریاضت مصروف ؤ په ناځا پې ډول هغه څه وشول چې هیڅ یې د هغه تصور نشو کولای . ناموس اکبر راغی ، دوحي پرښته ، د سورة علق لومړنۍ ایتونه یې راوړل . محمد صلی الله علیه وسلم ته یې وویل : اقراء ، ولوله ، هغه ځواب ورکړ : ما انا بقاری ، زه لوستونکی نه یم . درې ځله دغه سوال او ځواب تکرار شو ، په څلورم کرت یې په غیږ کښې ټینګ ونیوه ، فشاری ورکړ اووبې ویل : اقراء باسم ربک الذی خلق . خلق الانسان من علق.

اقراء وربک الاکرم. الذی علم بالقلم. علم الانسان مالم یعلم. ولوله د خپل هغه رب په نامه چی پیدایی کړ. انسان یی د وینی له برغنډ نه پیدا کړ. ولوله او ستا رب خورا مهربان دی. هغه ذات چی د قلم په وسیله یی انسان ته علم وښوده. هغه څه یی انسان ته وښودل چی هغه پری نه پوهیده. د وحی پیل د علم په یادونه وشو. څرګنده کړای شوه چی د توحید او اسلام لاره د علم لاره ده نه د جهل او نا پوهی لاره، اسلام د جهالت ایسته کولو او د علم خورولو لپاره راغلی دی او د علم منبع او سرچینه یوازی الله تعالی دی.

د وحی پیل له غار څخه وشو، له شاری څخه، د غره له څوکی څخه، نه له کومی ښکلی او شنه چمن څخه، د یو کړیدلی یتیم په وسیله نه د کوم شهزاده او نواب لخوا. خو نقشه داسی را ښکل شوی وه چی یوه ورځ به له غار نه را شروع شوی اسلامی تحریک ماڼیو ته لاره پیدا کوی او د سلاطینو درباارونه به لړ زوی.

په رسالت باندی له مامور کیدونه پس هغه(ص) د حق په تبلیغ لاس پوری کړ. تر ټولو لومړی یی د وانذر عشیرتک الاقربین. په تقاضا خپله کورنی او خپل اقارب مخاطب کړل او د توحید دعوت یی ورته وړاندی کړ مګر هغوی د حق دغه بلنه ونه منله، یوازی نه منل خو پریږده چی د هغه دښمنی ته یی ملا وتړله. تر ټولو د مخه چی د چا په زړونو کښی د ایمان ډیوه بله شوه هغه په مشرانو کښی ابو بکر صدیق (رض) په ښځو کښی حضرت خدیجه (رض) په ماشومانو کښی حضرت علی (رض) او حضرت زید بن حارثه (رض) وو.

د رسالت د دعوت په پیل کولو سره بیا هغه په ارامه نشو کښیناستلی، هری خواته د دښمنی اورونه بل شول. د قریشو مشرکانو د هغه د خورولو لپاره هر راز شیطانی دسیسی په کار واچولی، کوشش یی کاؤ په هر ډول سره چی کیدلای د هغه دپرمختګ مخنیوی وکړی خو دا کله کیدای شوه. د کائناتو د مالک اراده داوه چی د اسلام رڼا د ځمکی کوټ کوټ ته ورسوی. د طاغوتی طاقتونو د مقابلی لپاره قربانی ته چمتو قهرمانان پیدا کړی. اسلام ورځ په ورځ زړونو ته لاره پیدا کوله، په ټولو کورنیو کښی د اسلام څرک وځلیده، زوی مسلمان، پلار کافر، یو ورور مسلمان بل کافر، لور مسلمانه سور کافره. پدغه شان د توحید نهضت پیروان پیدا کړل او د دغی وضعی په لیدلو سره د مشرکانو په تیره بیا د هغوی د با نفوذ او مقتدرو خلکو د بغض او دښمنی اور لا په تاؤ شو.

پر مسلمانانو یی ظلمونه شروع کړل، راز راز تعذیبونه یی ورکول او دا هغه طوفانی کشمکش ؤ چی یوازی د عقیدی او ایمان په قوت ورسره مبارزه کیدای شوه. پدغه دور کښی هجرتونه وشول، دوه څله مسلمانان ښځی او نارینه حبشی ته چی یو عیسائی حکومت پکښی برسر اقتدار ؤ مهاجر شول.

د دی طوفانی کشمکش په دور کښی رسول اکرم صلی الله علیه وسلم طایف ته سفر وکړ، پدی هیله چی ګوندی وی د هغه ځای خلک د اسلام دعوت ومنی او یا لږ تر لږه هغه ته د څه وخت آرام کولو موقع ورکړی مګر کله چی یی د هغه ځای له مشرانو سره خبری وکړی نه یوازی هغوی د اسلام دعوت ونه مانه او نه یوازی هغه ته یی پناه ورنکړه بلکی د هغه د ازارولو لپاره یی خپل بدماشان او لوچکان ولمسول چی هغه (ص) یی په تیږو وویشت تر داسی حده پوری چی د هغه له مطهر جسد نه وینی بهیدی

نور په (۵۸) مخ

عجیبه‌های اختلاف

امروز در هرجای مسلمین در آتش اختلاف می سوزند . هر کس از اختلاف شکایت دارد ، زیرا همین اختلاف است که درهمه ساحات زندگی مسلمین ، برای شان مشکلاتی بارآورده‌است. مشکلات همه جانبهٔ که مایهٔ همه بدبختی‌ها وذلت‌ها ورسوائی های شان شده است ضمناعیوب وبدیهای که اختلاف ذات البینی مسلمین آن رابیار آورده است درقیدقلم نمی آید وشماره‌بندی آن ناممکن است . مزایا و خوبی های که وحدت دارد در فهرست نمی گنجد بلکه مانند ارقام عدد لا یتناهی میباشد. و ما چند مثال از ثمرهٔ اختلاف را یاد آور می شویم تا باشد که رجالی از مسلمین تنبیه شوند واراده های شان در حرکت آید و درپی علاج این مرض تباه کن برآیند :

مثلاًجریان‌طبیعت برین است که درمیان اعضایی یک خانواده ایثار می باشد ، چنانچه با همدیگر کمک می کنند و همدیگر را یاری میدهند ، اذیت‌را از همدیگردفع‌میکنندو درپی خیر رسانی باهمی میباشند ،پدر با پسرو برادر با برادر، دختر با مادر . همه و همه‌مانندا‌عضای یک‌بدن‌اند که همدیگر رایاری میدهندو درجهت بقای همدیگر شب‌وروزبلکه‌هرلحظه در فعالیت‌اند بطور مثال دندان‌های انسان‌ را بنگرید که اگر بدرد آید از اثر آن رگ رگ بدن متأثر میشود به همین صورت ، دو چشم و دو گوش دو دست و دو پای و دل و بلکه هر عضو بدن . چنانچه سعدی(رح) درین‌موردمیفرماید

بنی آدم اعضای یکدیگرند
چو در آفرینش زیک گوهراند
چوعضوی بدرد آورد روزگار .
دگر عضو هارا نماند قرار

آری ملت مسلمه درست‌مانند اعضای یک خانواده ویا مانند اعضای بدن است‌و جریان‌طبیعی اش‌برین استوار است که در برابر همدیگر فداکاری بسیار میداشته باشند و خصوصیات فطری افراد این جامعه این است که خود بخود ، بدون اینکه آنجا تلقین ویا فشار خارجی و قرار داد ها و تعهداتی درکار باشد ، درمیان هم ایثار و فداکاری می داشته باشند . قرطبی می نویسد : عدوی گفته است : در غزوه یرموک در جستجوی پسرکاکای خود برآمدم و آب نوشیدنی با خود گرفتم ،وگفتم: اگر پسر کاکایم رمق از زندگی داشته باشد او راآب میدهم،پس او را دیدم ، گفتم آب می نوشی ؟ با سرخود اشاره نمود که آری ! در همین هنگام صدای هم سنگر خود را شنید که از تشنگی‌ناله می کند . پسر کاکایم برای من اشاره کرد که آب را برای رفیقش تقدیم کنم من آب را برای دوستش تقدیم کردم دیدم که هشام بن عاص است اشاره کرد که نزدیکتر بیا هنوزآب را نیاشامیده بود که آواز مردی را شنید که تشنگی رنجش میداد هشام بمن اشاره کرد که آب را برای آن مرد بدهید ، من آب را برای آن مرد بردم و هنوز نزدیکش نرسیده بودم که جان بحق تسلیم کرد ، بعد ازان که آب را برای هشام آوردم دیدم که او هم جان داده است . متعاقبا آب را برای پسر کاکای خود آوردم دیدم که او هم

به رحمت حق شتافته است . ‌بلی جریان طبیعی ملت مسلمه برین است که اعضایش در برابر همدیگر چنین ایثار می داشته باشند ، مگر اختلاف ذات البینی این ملت شجیع را از سیر طبیعی‌اش بازمیدارد و بجهت دیگر سوقش میدهد ، عجائب را بار می آورد . پس اعضای این خانواده در اثر اختلاف و رنگ رنگ بودن بجای ایثار ، که سیر طبیعی جامعه اسلامی است ، برخلاف همدیگر را می خورند ، زنده پوست می کنند و بجان هم‌می افتند . و در حقیقت باتبر دست داشته ریشه‌های‌خود را قطع‌می کنند. بنی اسرائیل را خداوند تعالی فرموده بود که‌همدیگر رابکشند، چون‌کافرشده بودند، ولی‌اگرماخدانا خواسته از جهت اختلاف همدیگر را می کشیم ، پس فرق درمیان ما و بنی اسرائیل این خواهد بود که بنی اسرائیل را خداوند (ج) گفته بود که همدیگر را بکشند ولی مارا فرموده است که همدیگر را نکشیم ، و فرق دیگر این خواهد بود که بنی اسرائیل باکشتن همدیگر از گناه پاک می شدند و بجنت می رفتند ، ولی مایان باکشتن همدیگر گناهگار شده و خدا (ج) ناخواسته بدوزخ خواهیم رفت این بود یک اعجوبهٔ اختلاف !

اگر عمیقاً متوجه شویم ملاحظه میکنیم که در زندگی ، همه عزتها از آن افراد خانوادهٔ اسلام است و این یک حقیقت واضع و روشن است که ملت مسلمه عزتمند می باشد و آقایی وبادارى جوان فقط از آن ایشان است چه خداوند(ج) بزرگ میفرمایند : عزت برای خدا ، پیامبر و برای مؤمنین است ، نظر به فرموده الله تعالی (ج) . فقط همین مسلمین اند که در جهان عزت خدا وعزت پیامبر را برای مردم تمثیل می کنند زیرا عزت مسلمین پرتوی از عزت خدا (ج) و عزت پیامبر (ص) است ، مگر مسلمین با اختلاف‌ذات البینی خویش این آینه راپارچه پارچه کردند یعنی تنها برخود ظلم نکردند ، تنها خود را ذلیل نساختند بلکه ظالمانه بی شرمانه ، اسلام عزیز را نزد کفار و دشمنان راه حق حقیر جلوه دادند و چون جنایت‌بی مثلی را مرتکب شدند ، رسوا و محکوم جهان انسانیت گردیدند .

قرار بود که این مسلمین (!) مردم جهان را رهبری کنند‌دلیل‌راه شان شوند،افتادگان را دستگیرند، گمراهان را راه نمایندوبالآخره ممثل عزت‌خداوند(ج) وپیامبرش(ص) شوند ، مگر مردم را رهبری نکردند، دلیل راه شان نشدند و افتادگان را که هر لحظه باچشمهای انتظار بسوی شان می نگریستند دست نگرفتند،چون‌عزت خداوند(ج) رادرخود تمثیل نکردند و اختلاف کردند و با این اختلاف جای عزت را برای ذلت تخلیه کرده حقیر و ذلیل گردیدند پس ما از همه نیرو های مؤمن و مسلمین هدفمند دعوت می کنیم که با ملاحظه اضرار و خطر های تباه کن اختلاف ، بی تفاوت نباشند و در روشنی و هدایات نصوص قرآن و سنت و در روشنی روش های حکیمانه سلف صالح و باداشتن فراست ایمانی و اسلامی و بادرک دسیسه های کفر و الحاد درپی ریشه کن کردن این شجرهٔ خبیسه (شجرهٔ اختلاف)برآیند و در این راه قربانی‌ها را متحمل شوند باید گفت که این مأمون بجز از قبول قربانی های جانگداز و همه جانبه میسر نیست زیرا رسیدن بهدف بزرگ و سر منزل مقصود راه طولانی و پرخطر می داشته باشد . بازمی گویم برآن عده از مسلمان های که در زندگی هدف مشخصی دارند وحداقل کمتر ازان خواهران و مادران شان نیستند که امروزجهت اعتلای اسلام عزیز سینه های خودرا برای هر نوع سلاح دشمن سپر گردانیده اند . فرض است حد اکثر کوشش خود را با قبول قربانی های همه جانبه در توحید صفوف مسلمین بخرچ دهند چه خداوند بزرگ(ج)میفرمایند یاایها الذین آمنوا ان تنصروا الله ینصرکم و یثبت أقدامکم .

بیاد بود یکهزار و چهارصد و پنجا و هشتمین

سال روز میلاد فرخنده پیغمبر بزرگوار

بشریت حضرت محمد صلی الله علیه و سلم

یتیمی که نا کرده قرآن درست
کتب خانهٔ چند ملت بشست

در گذشته های دور آنگا که پیامبرانی چون حضرات موسی(ع) و عیسی(ع) جهت رهنمائی بشریت گمرا از طرف رب العلمین مبعوث گردیدند، آنها ظهور آئین مقدس اسلام را به پیروان خود نوید داده تاجائیکه بعضی از خصوصیات پیامبر بزرگوار اسلام حضرت سرور عالم (ص) در کتابهای آسمانی آنان (ع) (تورات و انجیل) آمده بود. زانرو یهود و نصاری ظهور دین مقدس اسلام را انتظار میبردند وچون در کتابهای مقدس تورات و انجیل مرکز حکومت اسلامی منطقهٔ بین کو عیره (که در جنوب مدینه واقع است) و کوه احد (در شمال مدینه واقع است) تعین شده بود، عدهٔ از یهودان به انتظار ظهور دین مقدس اسلام بین آن دو کوه کو چیدند تا کشتی های نزدیک به غرق خود را به ساحل نجات بر سانند و با ظهور آئین مقدس اسلام، حیات زندگی ساز را از سر بگیرند.

یکی از این یهودان دانشمندی موسوم به (ابن حواش) است که به شوق دیدار حضرت محمد(ص) شام را ترک گفته و به مدینه آمد تا زنده بود، حبیب الله به پیامبری مبعوث نشد بدین مناسبت حین مرگ به یهودیان چنین گفت.

من به عشق درک پیغمبری احمد. زندگی و سیع وراحت خود را در شام، گذاشتم و به اینجا (مدینه) آمدم، به نان و خرما قناعت کردم، دریغا که به آرزویم نرسیدم. اما ای اهل یهود بدانید که او در مکه به پیغمبری مبعوث میشود و به اینجا (مدینه) هجرت میکند، در خوراک به پارهٔ نان و خرما اکتفاء میکند، وچنان فروتن ست که بر مرکب بی زین می نشیند، حکومتش گسترش خیره کنندهٔ خواهد یافت و از هیچ کس نمی هراسد....

بحیرا، دانشمند نطرانی حضرت محمد(ص) را در کودکی دید، از نشانه های انجیل او را شناخت به حضرت ابو طالب کاکای شان که عازم سفر شام بودند گفت.

محمد پیغمبر خواهد شد، در حفظ او بکوش و او را زود تر به رطن باز گردان و از سفر شام منعرف شو....

دانشمند نصرانی دیگر بنام نسطوا حضرت محمد (ص) را در حین شباب جوانی بدید، او را شناخت و پیامبر شدنش را نوید داده گفت:

محمد همان پیغمبر آخر الزمان است که در کتاب مقدس انجیل از او یاد شده است.

ضمناً فرقان عظیم شاهد را ستین بر گفتار ماست که انجیل و تورات ظهور پیامبر اسلام را نوید داده بود. **الذین یتبعون الرسول النبی الامی الذی یجرونه مکتوباً عندهم فی التوراة و الانجیل:** ازیهود و نصاری آن دسته در رحمت خدایند که به

پیامبر درس نخوانده ایمان آورند و از او(ص) که او صاف و نشانی اش را در تورات و انجیل خود نوشته می یابند پیروی کنند . . .

قرآن عظیم الشان در جای دیگرچنین میفرماید

و اذ قال عیسی بن مریم یا بنی اسرائیل انی رسول الله الیکم مصدقاً لمابین یدی من التوراة ومبشراً برسول یاتی من بعدی اسمه احمد ... الآیه

و آنگاه که عیسی پسر مریم به بنی اسرائیل گفت : من فرستادهٔ خدایم بسوی شما ، در ستی تورات موسی (ع) را گواهی میکنم و نیز بشارت میدهم به پیامبری که از پس من در می رسد و اسمش احمد است .

آری ، روز دوازدهم ربیع الاول که مصادف با بیستم اپریل سال ۵۷۱ میلادی میباشد در منزل عبدالمطلب رئیس قبیلهٔ قریش کودکی به دنیا آمد که یادگار محبوب ترین فرزند نش (حضرت عبدالله) بود درین روز شهر مقدس مکه نور عجیبی به خود مشاهده میکرد ، نور هدایت بر عالم و عالمیان ، نوریکه ظلمات ، تاریکی ها ، شرک و الحاد را از بین میبرد و آئین حق و عدالت را جا گزین آن می ساخت .

عبدالله پدر محمد مردی بود که در زیبائی شهرهٔ شهر خود و در صداقت و را ستکاری در بین اهالی مکه نظیر نداشت . او درست چندی بعد از عروسی با آمنه جیهٔ وهب (ابن عبدمناف) جهان فانی را وداع گفت و پدر موسفید و خانم جوانش را در عالمی از درد والم قرار داد .

به هر حال ! کودک زیبا ، شاداب و نورانی پا به عرصهٔ گیتی نهاد ، نافش به حالت طبیعی بریده و طور ذاتی ختنه شده بود ، اسمش را (احمد) و (محمد) گذاشتند .

در آن روز گاران قرار برآن بود که اطفال نو تو لد را به صحرا نوردان (دایگان) می سپر دند تا در آب و هوای آزاد و شفاف صحرا رشد کنند و در ضمن آن مادران شان از تربیت وتکالیف اطفال شان خلاص باشند .

فردای روز تولد محمد (ص) دایگان از صحرا به مکه رسیدند و هر کس در طلب طفل ثروتمند شدند و هیچ یک حتی توجه بسوی منزل عبدالله نمیکرد.

نزدیک بود روز به آخر برسد و هیچ دا یه حاضر به گرفتن طفل یتیم نشد ، این وضع بر آمنه گران تمام شد و اشک از چشمان شان جاری گردید.

زمرهٔ دایگان یکی حلیمه نام داشت از قبیلهٔ سعدیه شوهرش را حارث می گفتند یک پسر بنام عبدالله ویک دختر بنام شیما داشت .

حلیمه که چیزی نداشت چون به هر منزل میرفت کسی حاضر نبود کود کش را به او بد هد وچون از همه جاناامید شد و از سوی میدانست که اگر کودکی را همرا نبرد صحرانوردان دیگر براو خواهند خندید پس مجبوراً راضی شد که همان طفل یتیم وبی بضاعت را با خود ببرد . او محمد(ص) را با خود به طایف برد و در صدد پرورشش گردید . با ورود حضرت محمد (ص) بر علاوهٔ منزل حلیمه حتی قبیله اش هم احساس خیروبرکت در خود نمودند و قدوم مبارک محمد(ص) چند روزه را میمنت بار پنداشتند .

حضرت بی بی حلیمه لحظهٔ از محمد (ص) غافل نبود ، در نگهبانی اش میکوشید و در تربیه اش فوق العاده متوجه بود ، خواصتاً زمانیکه معجزه های از محمد(ص) ، چون بار آوردن چوب خشک ، خر ما و شق صدر (سینه) آنحضرت دید وشنید . بر توجه و لطف خود نسبت به محمد(ص) افزود . و حضرت محمد (ص) هم از اثر آب و هوای شفاف و آزاد صحرا زود تر رشد میکرد .

روز ها پی هم می گذشت . محمد(ص) هر روز با برادر رضاعی اش به چراگاه میرفت و شامگاهان خسته به خانه برمیگشت و همینکه سال چهارم آنحضرت تکمیل شد حضرت بی بی حلیمه او را گرفته

عازم مکه گردید و طفل را به مادرش بی‌بی آمنه سپرد.

پدر، مادر و دیگر خویشاوندان بی‌بی آمنه در یثرب زندگی میکردند و خاندان شان بنام زهره مشهور بود، حضرت بی‌بی آمنه دو سال بعد محمد(ص) را با خود گرفته عازم یثرب گردید و یکماه را با پدر و مادرش سپری نمود، چون بعد از یکماه دو باره با کودکش روانهٔ مکهٔ معظمه گردید در بین راه مریضی شدیدی بروی مستولی شده جهان فانی را وداع گفت که این سال ۵۷۶ میلادی بود و حضرت محمد(ص) درسن شش سالگی از لطف و شفقت مادر گرامی خود بی بهره گردید. بی‌بی برکته که بعداً به ام ایمن مصروف شد و زن نیک سیرتی بود بی‌بی آمنهٔ را در سفر همرائی میکرد، با وفات بی‌بی، (محمد) را با خود گرفته به مکه آورد و به پدر کلانش عبدالمطلب سپرد ولی بعد از دو سال عبدالمطلب هم وفات نمود و کفالت حضرت محمد(ص) درسن هشت سالگی به کاکای بزرگوار شان ابو طالب تعلق گرفت.

حضرت محمد(ص) به سن دواز ده سالگی رسیده بود که عمویش عازم شام گردید و محمد(ص) را نیز با خود همسفر ساخت و در طول راه با بحیرا راهب مسیحی برخورد که شرح آن قبلاً گذشت.

حضرت محمد(ص) را هر که در طفلی میدید تحسین میکرد و میگفت (ان لهذا الغلام لشاناً) آیندهٔ این طفل بسیار درخشان است، چه محمد(ص) در همان طفلی جدی، با وقار، با متانت، دارای فکر قوی حافظهٔ خوب، در موضوعات زودرس و ملایم گفتار بود.

حضرت محمد(ص) بر آن شد که کار کند و از آبلهٔ دست و عرق پیشانی نان بخورد پس رمه های گوسفند ان را جهت چرانیدن به صحرا می برد ودرین وظیفهٔ خود (شبانی) امانت را در نهایت امر مرعی الاجرا قرار میداد.

آنچه حضرت محمد(ص) را سخت رنج میداد، زشتیها، پلیدی ها، جهالت و رسوم و رواج غیر انسانی عربها بود که خود ترا شیده های بی جان را پرستش میکردند. دختران را برای اینکه کشت وزراعت نمیکردند، به جنگ نمی رفتند و بالآخره روزی نمی آوردند زنده به گور میکردند. شراب نوشی وقمار بازی به آخرین نقطهٔ اوج خود رسیده بود، از امانت در همه امور خبری نبود، قتل و قتال به حد افراط آن صورت میگرفت، قبایل بزرگ بر قبایل کوچک می تاختند اموال و زنان شانرا به یغماد می بردند و مردان شانرا از دم تیغ می گذشتاندند.

روزها، ما ها و بالآخره سالها پی هم می - گذشت تا آنکه حضرت محمد (ص) به سن ۲۵ سالگی رسیدند. پاکدامنی، را سنگوئی، مهربانی، پاکیزگی، صفا، نیت و امانت داری (محمد) در سراسر مکهٔ معظمه پخش گردیده بود.

خدیجه بنت خویلد از زنان اشراف وثروتمندی بود که بعد از مرگ شوهرش به وظیفهٔ باز رگانی اشتغال داشت، او هم از صفات حمیدهٔ محمد (ص) بی خبر نبود، پس از محمد (ص) خواست تا جهت فروش اموالش به سوریه برود و از مفاد معامله سهمی بر دارد. حضرت محمد (ص) قبول کرد وبا غلام خدیجه که میسره نام داشت روانه سوریه شدند. اموال به فروش رسید وسود معامله اضافه تر از آن بود که خدیجه انتظار داشت، زمانیکه آنها دوباره به مکه بر گشتند غلام خدیجه از صفات حمیده وامانت داری محمد (ص) به خدیجه حکایتها نمود وآن زن پاک دامن ونیک سیرت از محمد(ص) خواهش نمود تا با او ازدواج نماید.

چون پرهیزگاری خدیجه به حضرت محمد(ص) معلوم بود به خواهشش لبیک گفت واین ازدواج زمانی صورت گرفت که محمد(ص) ۲۵ ساله وخدیجه (رض) ٤۰ ساله بودند.

بعد از این از دواج در زندگی حضرت محمد(ص) تغیرات مهمی رخ داد. بی‌بی خدیجهٔ خداجو ونیک

بقیه در ص ۵۹

دروغ او فریب
د کمونیزم تګلاره

په مارکسیستی فلسفه کی دروغ او رینښتیا ، ښه او بد ، غوره اخلاق او بد اخلاق هیڅ مفهوم نلری خپل غیر انسانی هدف ته د رسیدو لپاره چی هر عمل ګټور او مفید په نظر ورشی هغه رواګڼی او د هغه په کولو اقدام کوی ، نه ددی څه پروا ساتی چی په وینا او عمل کی یی تناقض دی او نه ددی چه واقعیت یو څه او ښکاره کوی بل څه . د دوی په فکر ټول خلک ړانده او کاڼه دی ، نه د دوی وینا او خبری اوری او نه د دوی کړه وړه وینی ؟ دوی د بشر دوستی او د غریبو او بیوزلو خلکو د پشتیبانی او ملاتړ مدعیان دی ، وائی مونږ مزدورانو او کار ګروته کور ، کالی ، ډوډی برابروو او په ټولنه کی اجتماعی عدل او مساوات قایموو خو عمل یی سراسر د دغی دعوی پرخلاف دی ، نه یوازی د غریب د ژوند د بهبود او ښه کیدو په لوری یی کوم قدم ندی اخیستی بلکی د هغوی ژوند یی له نابودی او تباهی سره مخامخ کړیدی . نه پخپلو جونګړو کی په بیغمی سا اخیستلی شی ، نه یی د کرنی کروندی ورته پریښودی او نه څاروی . له یوی خوا په مسلسله توګه د همدغو غریبو عوامو پر کورونو باندی د اور غورځوونکو بمونو باران اوروی د هغوی په عامه وژنه لاس په کار دی ، له بلی خوا یی د هغوی باغونه او فصلونه داور خوراک کړل . د دغو وحشیانه او بیرحمانه اعمالو په نتیجه کی تر اوسه په افغانستان کی زیاتو کم لس لکه مسلمانان شهیدان شویدی او د پنځه څلویښت لکو په خو او شاکی د دغو درواغجنو بشر دوستانو د ظلم لاسله او د بی کوری په وجه پاکستان او ایران ته مهاجر شویدی او یو زیات شمیر نور پخپل هیوادکی دننه د مهاجرت ژوند تیروی یعنی په غرونو او غرونو کی او سیږی او هلته هم د بمونو او توپونو له باران نه په کراردی . د دغو ټولو ویر جنو حالاتو او بدبختیو سره سره چی هیڅوک او حتی پخپله سره پوځونه او د هغوی دین پلورونکی او وطن پلورونکی غلامان هم ورڅخه انکار نشی کولای بیاهم کمونستان په پوره بی شرمی ادعا کوی چی مونږ د غریبو او بیوزلو خلکو غمخواره او خوا خوږی یو ، مونږ عوامو ته کور ، کالی ، ډوډی برابر وو او مساوات راولو ؟ نو وو ایاست چی د ادروغ دی که رینښتیا ؟ بیدینه او بی شرمه حلقه

بګوش غلامان د افغانستان له غصب شوی رادیونه د سرو پوځونو وحشیانه یرغل ته ملی انقلاب او د خپلواکۍ غورځنګ وائی، د سرو پوځونو قوماندانان په کورسیو او چوکیو ناست دی او دوی ورته په ځمکه ، نه ملی اراده لری او نه سیاسی خپلواکی ، د بادارانو له اجازی پرته پخپل کور کی استراحت قدری هم نشی کولای د اخو پریږده چی د حکومت په سیاسی چارو کی دی د خیل او برخه وال وی مګر بیا همدغه حالت ته د خپلواکی او استقلال لقب ور کوی . ایا دوی د غلا پیټی پشا غلانه منکرو غلو حیثیت نلری ؟ دا وطن فروشی ده که خپلواکی او استقلال ؟ خپل خوار او مظلوم اولس په پردیو وژنی خو بیا له اولس سره د خوا خوږی لرلو دعوه کوی ، ایا خوا خوږی همدغه ده چی دوی یی کوی ؟

درواغجنو او بیحیا کمونستانو پدی وروستیو وختونو کی د دروغویو جال خور کړی ، د افغانستان د لانور ورانولو او د قتلونو د لازیاتولو لپاره د پلمی جوړولو پخاطر پخپلو کی سره را ټول شول او خپلی غونډی ته یی د ملت د لوی جرګی لقب ور کړ تر خو پدی وسیله و کولای شی خپلو فرعونی مظالمو او شیطانی کمونستی اعمالوته قانونی بڼه ور کړی او لکه چی تر اوسه یی ویل چی سره کمونستی پوځونه افغانستان ته پخپله د افغانستان د حکومت په بلنه راغلی دی له دی وروسته ووائی چی د انور را روان پوځونه ، ټانکونه او طیاری د ملت نماینده ګانو را بللی دی ، خو که د دوی ماغزه د کمونیزم او بیدینی په لابراتوار کی مسخ شویدی او د دروغو او رینښتیاؤ تمیز ور ځخه سلب شوی او ورک شویدی نړیوال خو داسی ندی ، هغوی پوهیږی چی ملت چا ته ویل کیږی او د هغه نماینده ګی څوک کولای شی ؟ دا لس لکه شهیدان شوی مسلمانان څوک وو؟ دا څلورنیم ملیونه مهاجر او بیوطنه خلک څوک دی ؟ دا په سنګرونو کی ناست دوه لکه مجاهدین څوک دی ؟ دا په ولایاتو ، ولسوالیو درو ، کلیو ، بانډو او حتی په ښارونو کی ملیونونه خلک چی شپه او ورځ د مجاهدینو په خدمت کی دی او د خدای په خاصه مرسته او د همدی مستضعف ولس په ایثار او میړانه تش لاسو مجاهدینو دا توفیق موندلی دی چی د زرهاؤ طیارو او ټانکونو او زرهاؤ توپونو او راز راز عصری تباه کوونکو وسلو د استعمال سره سره د افغانستان په سلوکی نوی برخه باندی مسلط شی دا اولس څوک دی ؟

ایا پدغی شیطانی تش په نامه جرګه کی له یو موټی کمونستانو پر ته بل څوک شته ؟ ایا درسوا او شرمیدلو کمونستانو لپاره د ملت په مینځ کی د پټی اینبودلو ځای شته ؟ ایا د همدی مسلمان مجاهد ملت له ویری دوی په ښارونو کی هم یی پیری شپه تیرولای او خوب کولای شی ؟ د نماینده په توګه د انتخاب مسئله خو لا ډیره لیری خبره ده . د دی شیطانی دام او تش په نامه جرګی تائید صرف هغه کسان کولای شی چی له خدای ، قرآن، رسول او د اسلام له دین نه اوښتی او زندیق شوی وی ، له دینی او ملی نوامیسو څخه لاس په سرشوی وی ، نه د حریت پروا ورځی او نه د خپل ناموس او شرف ، د دی شیطانی مکر په جال کی یوازی هغه څوک راګیریږی چی له اسلام او افغانیت څخه وتلی او د بیګانه ؤ غلامی یی قبوله کړی وی ، هغه چه د پردیو په لاس د خپلو ورونو ، خویندو او بچونو ورن کیدل ورته ښه ښکاری .

الحمد لله د افغانستان په مسلمان ملت کی

، نور په ٢٨ مخ کی

جهاد و هوشیاری

شیر و فیل دو حیوان نیرو مندی است که حیوانات دیگر نمی توانند باایشان پنجه نرم کنند، ولی آدمی که تنه نحیف و ضعیف دارد ، همین دو حیوان نیرو مند و درنده را به زنجیر می کشد و خوار و زبون می سازدو علت‌العلل آن همانا عقل، فراست و هوشیاری انسان است که فیل و شیر ازان برخوردار نمیباشد ، انسان بااین فراست و هوشیاری نیرو مند گردیده است هر چند که بازوان نحیف و پنجه‌های ضعیف دارد ، اما بالوسیلهٔ همان فراست و هوشیاری فیل نیرومند و شیر غران را مهار می‌کند، سرش را می کوبد وآن را بفریاد در می آورد ...

روس ها هرچند که خود را مانند فیل و خرس نیرومند می دانند مگر بنا بر اصل مسلم شان آنقدر بر نیرو و پنجه خود ثقه و اعتماد ندارند که بر نیرنگ، تدبیر، فراست و خدعه اعتماد دارند و از عمل شان معلوم می شود که به نیرنگ و تدبیر اهتمام زیاد میدهند بنا بران هر وسیله مشروع و نامشروع را در راه بزنجیر کشیدن انسانیت بکارمی اندازند، روس‌ها که در ابتدأ مردم مسلمان افغانستان را مرده و بی حرکت فکر می کردند بر نیروی خود بالیدند اما در نهایت دیدند که نیروی خالی از نیرنگ کاری را بجای رسانیده نمی تواند ، لذا بخاطر بزانو در آوردن مجاهدین به نیرنگ و چال های خطرناکی دست زدند .

یکی از نیرنگ های که تا کنون روسها آن را برضد رهروان راه حق درسنگر های خونین ما بکار برده اند این است که درمیان گروه های مجاهد فاصله ایجادمی کنند . چنانچه افراد دستوری خود را بعنوان مجاهد به جبهه می فرستند تادر لباس مجاهد بر مردم ظلم کنند که در نتیجهٔ آن مردم در برابر مجاهدین نفرت پیدا کنند و باران را نسبت ، زیره ناوه ترجیح دهند و تسلیم روسها شوند و برضد مجاهدین سلاح بردارند .

یکی دیگر از نیرنگهای روس در برابر جهاد برحق ملت مسلمان افغانستان ارسال ایجنت‌های خود فروخته شان میباشد تا در تنظیم های مختلف رخنه کنند بزرگان تنظیم های مخالف را دشنام دهند و ازانها بدگویی کنند ، تابجان هم بافتند و از درون ذوب شوند .

ازنیرنگهای دیگر روس یکی‌هم‌اینست که می کوشند قومندان‌های‌مسلمان و هدفمند راباارتباط گرفتن های خطی بدنام و شخصیت جهادی و اسلامی شان را در اذهان مجاهدین مغشوش کنند تابروی اعتماد نکنند و درباره اش تشویش و شک داشته باشند .

روس ها دیوانه وار می کوشند تا متقی ترین و شجاع ترین قومندان های جبهات را اسیر گیرند سپس چنین جلوه دهند که گویا آن قومندان ، تاکنون جاسوس روس بود و حالا خود تسلیم شده

است ، روس ها باابن نیرنگ خطرناک می خواهند نیروهای جهادی را جابجا بی حرکت و خنثی سازند ، زیرا وقتیکه مردم بنگرند که شخصیتهای ممتاز ، متقی ، و شجاع در نهایت امر جاسوس روس برمی آیند دیگر اعتماد شان بر هیچ مسلمان باقی نمی ماند بلکه هر فرد این ملت راهی را برای زندگی خود سراغ می کنند و از جهاد مایوس می شوند .

ازسوی دیگر چون مسلمانان شهادت را دوست دارند و میدانند که شهادت بلند ترین مقام یک مسلمان است که به شرف آن نایل می آیند و پیامبر بزرگوار نیز برآن ترغیب و تشویق کرده است و همین مفکوره است که جهاد را رونق هر چه بیشتر می بخشد پس روسها برای از میان بردن این فکر ازمغز مجاهدین نیرنگ دیگری را بکار برده‌اند چنانچه هرجا جسد شهیدی بدست شان بافتد آن را آتش می زنند و یا با تیزاب چهره اش را دگرگون می سازند تا مجاهدین در شهادت رغبت نکنند و ازجهاد دست بردارند. این خدعه وصدها نیرنگ دیگر روس بما نشان میدهد که نیروی بشری و نیروی مادی به تنهائی کار را بجای رسانیده نمی تواند مگر آنکه که نیرنگ و تدابیر دیگر آن را رهبری کند .

با ملاحظۀ این امر بر مالازم می افتدتا لازم است مقابله بادشمن را همه جانبه مطرح کنیم و می باید در پهلوی مقابله مسلحانه مقابله را از لحاظ هوشیاری و زیرکی و تدبیر عاقلانه فراموش نکنیم ، ماباید زیرکتروهوشیارترازدشمن باشیم خدعه ونیرنگش را بدانیم وآن را خنثی سازیم وچیزیکی در هوشیاری ما کمک می کند بدان توصل جوئیم، پابندی به دین مقدس اسلام وسنت پیامبر بزرگوار اسلام یگانه راهی است که مارا از منجلاب‌ها نجات میدهد هوشیاری و زیرکی می بخشد و تدابیر ما را پخته می سازد . بنابر دستورات آئین نجات بخش اسلام مـا نباید از جهاد خود عزت مادی و متاع دنیوی بخواهیم بلکه از جهاد خویش ثواب آخرت راکه کاملترین مزد مجاهد است بخواهیم . بریدن طمع از دارایی دنیا عین فراست میباشد که اسلام آن را تعلیم داده است چنانچه مجاهد بی طمع هرگز در دام دشمن گیر نمی شود بلکه دشمن اصلاً برای شکارکردن چنین رجال بزرگ دام نمی نهد .

یکی از آرسان های دشمن غدار ما مسلمانها این است که هریک ما درنظر دیگر ، بی دین و فاسق و خود خوره باشیم و درین راه تلاش هامی کنند تاثقه و اعتماد ذات البین ماراکه شیرازه جهاد راتشکیل میدهد ازمیان ببردو جمعیت ماراکه لواء جهادرا بر افراشته است پراگنده سازد پس برما است که‌با فسق و بدینی و خود خواهی و خود کامگی با دشمن کمک نکنیم و تیشه برسر خود نزنیم و جماعت خود را پراگنده نسازیم بلکه لازم است تا در برابر آن مبارزه کنیم ، ارازیل را ازبین ببریم، کسب تقوا ، پرهیزگاری و اعتماد برادران خود را درین شرائط خطرناک بر همدیگر زیاد تر ومحکم تر سازیم و بوسیله ان جمعیت خود را که‌جمعیت جهادی است از پراگندگی نجات دهیم .

شما دیدیدکه روسها با نیرنگ خط فرستادن ها ، برای رجال آگاهو ممتاز ما در سنگر ها خواستند جهاد برحق مارا ضربه زنند و شخصیت های شان را در اذهان مجاهدین مغشوش و مشکوک جلوه دهند پس نباید ما در قبال چنین فتنه انگیزی هایی ادراک باشیم‌باید خطرآن را حس کنیم و هرچه زود تر آن را دفع کنیم و در برابر آن عکس العمل شدیدی از برائت‌وبیزاری نشان دهیم چنانچه‌اگرکدام‌مکتوبی از طرف دشمنان برایش بیاید پس باید که برائت و بیزاری خود را از انها برملا اعلان کند تاشخصیت او ، صاف و بی آلایش جلوه کند .

دشمن می خواهد رجال بزرگ جهاد را در سنگرها ذریعه تحفه کردن دختران پرچمی شکار خود سازد پس ما نباید در خانواده های پرچمی‌ها ازدواج کنیم و به آنها موالات و دوستی بر پا کنیم و شخصیت اسلامی و جهادی خود را صدمه و جهاد را ضربه زنیم . از هوشیاری مردان مجاهد ما است که به تملق و چاپلوسی جواسیس گول نخورند بلکه دوست و دشمن را از عملش بشناسند . باین ترتیب همه مشکلات رابا فراست و زیر کی حل و فصل کنند ، نقشی را که فراست و زیرکی در امر پیروزی جهاد دارد هرگز کثرت سلاح و سیاهی لشکر ندارد ، زیرا همین هوشیاری است که دشمن را مأیوس می سازد و بالعکس همین ساده لوحی و سطحی گرفتن موضوعات است که دشمن را بر ما متوقعتر میسازد ، زینهار از سادگی و سطحی گیری ، آیا چنان نیست که مرغک ساده شکار هرکس و ناکس می شود ؟ زینهار از بی بند و باری و فسق و فجور ! آیا چنان نیست که عمر رضی الله عنه گناه مجاهدین را خطرناکتر از دشمن شان قلم داد کرد ؟ آیا چنان نیست که دشمن ما از تقوا و پاکطینتی ما می ترسد ؟ آیا چنان نیست که گناه‌های ما با دشمن کمک می کند ؟ اگر ما ذریعهٔ سلاح بادشمن مقاتله داریم لا زمه‌اش این‌است که دوام امر فراست و هوشیاری و تدابیر با آنها مسابقه داشته باشیم ، یکی از مظاهر فراست و زیرکی درجهاد بکار بردن صبر و حوصله است ، روس ها ازین زیرکی استفاده می کنند ، چنانچه جنگ طولانی و دوامدار را درپیش می گیرند ، پس برماست که مقاومت بیشتر و طولانی تر ازان ها داشته باشیم ، خداوند تعالی در قرآن عظیم الشان فرموده است که در برابر دشمن مصابره کنیم یعنی از خود مقاومت و ثبات و شکیبائی بیشتر نشان دهیم ، بنابران بی ثباتی و ناپایداری در جنگ های سرنوشت ساز از ساده لوحی و کم اندیشی ریشه می گیرد پس ما که بجهاد مسلحانه چنگ زده ایم لازم است که آن را با سلاح معنوی که عبارت از ایمان‌راستین و فراست کامل است نیرو بخشیم چنانچه آن را با تیروتفنگ به پیش برده ایم .

بریالیتوب د نفس په تزکیه او لوړو اخلاقو کې دی

د اسلام سپیڅلی دین یو فطری دین دی چې خدای(ج) د عالم بشر او د انسانی ښه ټولنیز ژوند په مقصد ټول بشریت ته را استولی دی.

د اسلام سپیڅلی او مقدس دین د قانون په توګه، د انسانانو مزاج او فطرت سره ښېخی سمون خوری او د هغوی له فطرت سره عین مطابق دی. ځکه دا قانون څښتن تعالی(ج) د خپل مخلوق لپاره را استولی او دا څرګند حقیقت دی چې یواځې لوی خدای(ج) د خپل مخلوق او عالم بشر په ټولو کوائفو، حالاتو او مزاج ډیرښه پوه او عالم دی.

شکر الحمدلله مونږ او تاسی مسلمانان یو، مسلمان هغه چاته ویل کیږی چې په ټوله معنی د اسلام سپیڅلی دین ته غاړه کیږدی او دغه الهی قانون په هر حال کې په ځان تطبیق کړی، خدای(ج) فرمائی:

یآ ایها الذین آمنوا ادخلوافی السلم کافة

ای مؤمنانو په ټول اسلام کې داخل شی، یعنی د خپل ژوند ټول اړخونه که هغه سیاسی وی، او که اقتصادی، که هغه اجتماعی اړخ وی او که نظامی ټول باید د اسلامی نظام او قانون تابع وګرځوی:

نو ځکه مسلمان هغه وخت د بریالیتوب لوړ مقام ته رسیدای شی چې د ژوند په هر اړخ کې د الهی قانون (اسلام) ټول احکام په ځان تطبیق او هغه ومنی.

بریالیتوب ته د رسیدو په لاره کې تر ټولو مهم لامل اسلامی لوړ اخلاق دی. ځکه د اسلام د سپیڅلی دین تقاضا داده چه د هغه پیروان دی د لوړو او عالی اخلاقو علمبرداران وی. پخپله څښتن تعالی، د بشریت لارښوورد جناب رسول الله ﷺ ته د قرآن په ژبه داسی فرمائی:

(و انک لعلی خلق عظیم ○) او بی شکه چې ته په خویونو لویو باندی یعنی ته د ډیرو اچتو او عالی اخلاقو خاوند ئی.

همدارنګه جناب رسول الله ﷺ ارشاد فرمائی: بعثت لاتمم مکارم لاخلاق. زه د دی لپاره را لیږل شوی او په دی مامور شوی یم چې د اخلاقو لړی تکمیله کړم یعنی د اخلاقو د تکمیل لپاره زه را لیږل شوی یم.

له عالی او اسلامی اخلاقو څخه دا مراد نه ده چې هر څوک چې هر څه وائی او هر څه کوی نو مقابل طرف دی ورته چوپ، ټیټ سر او ژیړی سترګی نیولی وی بلکه له اسلامی لوړو اخلاقو څخه مراد دادی چې یو مسلمان په را کړه ورکړه، ناسته

ولاړه، خوب او ویښه کې، د جهاد په سنگر کې، په ماموریت کې او خپل عادي ژوندکې داسې برخورد وکړي چې له هغې څخه کومه شخصي گټه او ضرر غرض نه وي بلکه یواځې او یواځې د خدای(ج) رضا او د جناب رسول الله صلی الله علیه وسلم خوشحالی ئې په نظرکی وي دوستي ئې د خدای(ج) د رضا په خاطر وي، دښمنی ئې د خدای(ج) د رضا په خاطروي، خدمت ئې د خدای(ج) د رضا په خاطر وي او همدا ډول ملاتړ او تائید ئې هم د خدای(ج) د رضا په خاطر وي، شخصي گټې او مقاصد په نظر کې ونه نیسي.

دا باید په ډاگه وویل شي چې د اسلامي لوړو او عالي اخلاقو ټول دارومدار د نفس په تزکیې پورې تړلی دی، څکه ترڅو پورې چې د نفس تزکیه ونه شي، ترهغې پورې په چاکې اسلامي اخلاق نه پیدا کیږي.

کله چه نفس ناپاک او چټل وي، په هغه صورتکې د خدای (ج) رضا د چاپه خوا او خاطر کې هم نه گرځي، څکه چې سړی د نفس غلام وي، د خپلې تمې او توقع په خاطر چې ورته هرڅه نفس ووائي هغه کوي، او دا څرگنده او جوته خبره ده چې کله څوک د نفس منونکی شي نو د خدای (ج) رضائی پیاله پامه ووځي نوڅکه خدای(ج) فرمائي.

قدافلح من زکها.

نجات و موند، کامیابی ته ورسید هغه څوک چې پاک ئې کړ دا نفس.

د دې آیت شریف په تفسیر او تشریح کې کابلي تفسیر داسې لیکلي:

(د نفس پاکول او سپیڅلتیا داده چې شهواني او غضباني قواوي د عقل تابع او عقل د الهي شریعت تابعدار وگرځاوه شي، ترڅو چې روح او قلب دواړه د الله(ج) د تجلي په رڼاکې روڼ او منورشي).

په یو ټولنه کې هغه وخت عدل او انصاف قرار مومي چې هلته د ټولني د افرادو نفسونه پاک وي. ټولنیزو منافعوته په شخصي منافعو ترجیح ورکړای شي په خپلو نفساني خواهشاتو پښې کیښودل شي او د نورو حاجتمنو حاجتونه رواشي د او بـو یـو جـام پـه او و تنـدی اخستـو مخلصو مسلمانانو وگرځول شي خو بیاهم بیرته ډک جام راستون شي او داکار هغه وخت ترسره کیدای شي چې د نفس تزکیه وجود ولري.

د جهاد د سنگر ورونه هغه وخت په ډاډه زړه د دښمن په سینه گولی وروولای شي چې د نفس تزکیه موجوده وي، د چاپه نوم، او د چا لپاره پخپل منځ کې دوبل ته د ټوپک نلی مخامخ نکړي بلکه خاص د خدای (ج) د رضا په خاطر او د اسلام او کلمة الله د اعلاء په خاطر خپلی مرمی د دښمن لوري ته متوجه کړي. په دې صورت کې نو بیا کامیابي هرومرو زمونږ په برخه ده.

د ماموریت په چوکاټ کې هغه وخت مونږ د صادقانه خدمت مصدر گرځیدلای شو چې زمونږ نفس تزکیه او معامله مو یواځې او یواځې دلوی خدای (ج) سره وي.

دروغ او فریب د کمونیزم ...

د خدای پالنی، اسلام او حریت جذبه توده او څپانده ده، په همدې څپانده جذبه را پاڅیدلی دی، جهاد کوي، هجرت کوي، قرباني ورکوي، د سر قرباني، د مال قرباني، د اولاد قرباني، دا هرڅه ته تیار دی خود کفر او کمونیزم منلوته غاړه نشي ایښودلای، پخپل اسلامي انقلابي عزم او همت به د سره سفاک نړی خور دښمن داړی ورماتوي، خپله اسلامي خاوره به د کفر له ناولیو قدمونو څخه ازادوي او د اسلام نظام به پکښې نافذوي.

(وماذلک علی الله بعزیز)

وجاهدوا فی الله حق جهاده

تیوری نظامی

اوصاف و خواص قوماندان جهاد :

بصورت عموم قوماندانان جهاد اشخاص تعین شوند که دارای اوصاف وشائسته گی های ذیل باشند.

۱- دارای عقیدهٔ راسخ به بر حق بودن جهاد ، تقوی ، پابندی مطلق به احکام قرآنی وشرعی، عدالت اخلاق وروبهٔ عالی اسلامی وانسانی - معلومات کافی در علوم شرعی بوده ، با تکبر و خود خواهی ، و روحیهٔ تفوق طلبی مخالف باشد ، نفاق و تفرقه را در بین مجاهدین یگانه عامل ناکامی جهاد بداند .

۲- دارای تجربهٔ نظامی ومعلومات کافی در مورد اسلحهٔ مورد استفادهٔ مجاهدین و اسلحهٔ دشمن بوده قدرت (استعداد) آموختاندن و تعلیم دادن فنون حربی را به مجاهدین داشته باشد .

۳- موجودیت وتامین نظم را در صف مجاهدین امر حتمی پندارد ، در تطبیق این امر تلاش بخرچ دهد و از خود سری ها جدا جلوگیری نماید ، در انجام تمام امور جهاد با مجاهدین سهم بگیرد و عملاً در کنار آنها واقع باشد ، قدرت عالی تحمل تکالیف را دا را بوده و مجاهدین را نیز چنین روحیه بدهد.

٤- مسئوولیت تربیه وترینینگ اسلامی ، نظامی واخلاق مجاهدین بدوش او بوده ، درین امر سعی وتلاش نماید ، بامصارف بی مورد وخیانت اموال در جبهه جداً مخالف باشد .

۵- قابلیت نفوذ و ایجاد رخنه را در صف دشمن دارا بوده و قدرت اجرای حرب سرد را برضد دشمن داشته باشد وبا پخش کردن اخبار پروپاگندی وسبوتاژها ، معنویات ومورال مجاهدین را بلند برده وبرعکس مورال دشمن را ضعیف ساخته وبواسطه شبکه استخباراتی معلومات را در مورد دشمن بدست آورده بتواند .

٦- تمام کار های نظامی وغیر نظامی خویش را مطابق پلان وپروگرام که قبلاً طرح شده باشد انجام دهد (در طرح پلان ها وپروگرام ها مهارت کافی داشته باشد) .

۷- مسؤولیت های انجام امور مختلف را در صف مجاهدین به اشخاش اهل کار بسپارد تابدین ترتیب از متأثر شدن اشخاص جلوگیری شود ، مجاهدین که کار های قابل تقدیر وفوق العاده انجام میدهند ، تشویق و تقدیر شوند . به مجاهدین روحیه اخوت و وحدت اسلامی بدهد و از نفوذ عناصر وابسته به دشمن دربین مجاهدین جداً جلوگیری به عمل آرد .

اوصاف و خواص مجاهد مسلح:

هر مجاهد که بخاطر اعلاء کلمة الله می رزمد، وظائف ذیل را عهده دار می باشد :

۱- تمام اعمال او طبق احکام الهی بوده ، تقوی و دیانت فوق العاده داشته باشد .

۲- هر مجاهد دارای اراده قوی و عزم متین بوده ، اخلاق عالی اسلامی و انسانی داشته باشد .

۳- هر مجاهد مترصد باشد یعنی تمام اعمال وافعال دشمن را ترصد نموده و به امرین خویش اطلاع بدهد .

٤- هر مجاهد کشاف بوده هر موضوعی را که در مورد دشمن کشف میکند - به آمرین . . . . .

٥- هر مجاهد خبر رسان بوده جریاناتی را که در مورد دشمن می شنود . . . . . .

٦- هر مجاهد باید در مورد اسلحه دست داشته خود معلومات تخنیکی وتکتیکی داشته و طرز استعمال آنرا بخوبی بفهمد .

۷- هر مجاهد در مورد مصارف جبه خانه ومهمات از احتیاط کار گیرد و از مصارف بی مورد جلوگیری نماید .

۸- هر مجاهد در مورد خواص و او صاف اسلحه دشمن نیز تاحد امکان معلومات داشته باشد .

۹- و بالآخره هر فردی از مجاهدین دارای روحیهٔ عالی اتحاد طلبی بین مسلمین و مجاهدین باشد در تأمین اخوت وبرادری ورفع سوء ظن ها وبدبینی ها بین مجاهدین کوشا بوده و درین راه سعی وتلاش نماید. نفاق وتفرقه را بین مجاهدین عامل بدبختی وناکامی جهاد بداند .

اساسات تکتیکی عملیات محاربوی

از نظر تکتیک قبل از شروع عملیات محاربوی باید امور ذیل را انجام دهیم .

الف : مطالعه وضعیت خصوصی .

ب : مطالعهٔ وضعیت عمومی .

ج : محاکمهٔ وضعیت یا (نتیجه گیری از وضع موجودهٔ تکتیکی) .

د : قرار (امر محاربوی) قوماندان .

الف : وضعیت خصوصی قرار ذیل مطالعه می شود:

۱- حتی الامکان تعداد افراد دشمن در محل مطلوبه معلوم شود .

۲- حتی المقدور ازا نواع سلاح و وسائط دشمن و خصوصیات آنها اطلاع بدست آید .

۳- راه ها و معبر های پیش رفت و عقب نشینی مجاهدین تعین گردیده وتثبیت شوند .

ب : در مطالعهٔ وضیعت عمومی مواد ذیل شامل اند .

۱- طرز موقعیت قوای دشمن را معلوم نموده و نقاطیکه باید از آنجا بالای دشمن آتش صورت گیرد تعین شوند .

۲- محلات را که دشمن ، آنها را خوبتر زیر آتش اسلحهٔ محرک هموار خویش (را کت ها - توپها وماشیندار ها گرفته می تواند ، معلوم وتثبیت نماید ونیز اطمینان حاصل شود که در راه ها ومعبرهای پیشرفت وعقبت نشینی مجاهدین ماین های ضد پرسونل موجود نباشد .

۳- محلات عمده ونقاط مهم راکه درمنطقه دشمن وجود دارد وما انرا زیر آتش بیگریم تعین وتثبیت شوند .

٤- مطلب مهم دیگری که حتی المقدور در وضعیت عمومی مطالعه شود اینست که قوای دشمن تا کدام حد بطور مجموعی قدرت محاربوی دارد. ایا در صورتیکه ماتعرض نمایم دشمن مدافعه خواهد کرد ویا به تعرض بالمثل خواهد پرداخت .

در مطالعه وضعیت های خصوصی وعمومی تمام مجاهدین گروپ سهم می گیرند. یعنی هر مجاهد باید معلومات مؤثق را که در مورد دشمن پیدا میکند به اطلاع قوماندان برساند و نیز اگر در مورد هر نظر و یا پیش نهادی داشته باشد قوماندان را مطلع سازد .

ادامه دارد

اسلام ته زما نسبت یعنی څه؟

پورتنی عنوان د استاد فتحی یکن د مؤلفاتو د اسلامی سلسلې په جمله کې د هغه اثر (کتاب) نوم دی، چه په عربی ژبه ئې د (ماذا یعنی انتمائی للاسلام) په نامه لیکلی دی. اوسوږ به ئې انشاء الله ټول مطالب په پښتو ژبه د دې مجلې په مسلسلو کڼوکی د مجلې محترمو لوستونکو ته وړاندې کړو.

نوموړی استاد د لبنان د اسلامی جماعت د مشرانو له جملې څخه یومشر، او د او ښنی پیړی د اسلامی مفکرینو له جملې څخه یو معروف او په اسلام مین شخصیت دی، چه د اسلامی طرز فکر د نشر او اسلامی دعوت د خپریدو په خاطر ئې د خپلونـه سترې کیدونکو هلو ځلو ـ په څنګ، څنګ کې یو شمیر کتابونه په داسې ښکلی اسلامی او معاصر اسلوب لیکلی چه د اسلامی کتابخانې لپاره لو یه سرمایه، او هر یو کتاب ئې د اسلام د مدرسې د هر شاګرد لپاره ضروری مرجع او ارزښتنا کـه ذخیره ده.

د نوموړی استاد اثار او مؤلفات ډیر دی، خوموږ ئې د مثال په ډول دلته څومؤلفات په لاندې ډول یاد ؤو چه هغه دادی:

١ ـ مشکلات الدعوة والداعیة
٢ ـ ماذا یعنی انتمائی للاسلام
٣ ـ اسلام فکرة و حرکة و انقلاب
٤ ـ ابجدیات التصور الحرکی الاسلامی

بسم الله الرحمن الرحیم

الحمدلله والصلاة والسلام علی رسوله وبعد:

د مؤلف سریزه

دا کتاب پردوؤ برخو ویشل شوی... لمړی برخه ئې د هغو مواصفاتو ښکارندویه ده ـ کوم چه لرل ئې د هر مسلمان لپاره واجب دی، ترڅو چه ریښتونی مسلمان شی.

هو! پدی برخه کې هغه شروط بیانیږی، چه لرل ئې د هر هغه چا لپاره واجب دی، چه دی دین ته ځان منسوب ګڼی.

ډیر کسان خو داسې دی چه دعویت (کارت یاتذکری) له مخې مسلمان دی، او یا خوئې ـ د مسلمانی دلیل دادی چه مور او پلارئې مسلمان تیر شوی.... په حقیقت کې دا او هغه پدې نه دی پو ـ هیدلی، چه اسلام ته د دوی د نسبت غوښتنی څه او کومې دی؟ نوځکه ئې ته وینې چه اسلام په یوه وادي، او دوی په بله وادی کې دی.

د دغه کتاب د لمړی برخی هدف دادی، چه

د ټولو پوښتنو ته ځواب ورکړي او دا مطلب روښانه کړي چه اسلام له مسلمان څخه څه غواړي؟ ترڅو چه دده نسبت اسلام ته درست او ریښتونی شي او بیا دی ریښتونی مسلمان شي .

«هو اجتباکم وما جعل علیکم فی الدین من حرج ، ملة ابیکم ابراهیم هو سماکم المسلمین من قبل و فی هذا ، لیکون الرسول شهیدا علیکم و تکونوا شهداء علی الناس فاقیموا الصلوة و آتوا الزکوة و اعتصموا بالله هو مولاکم فنعم المولی و نعم النصیر»

ترجمه : هغه (الله) غوره کړي تاسي او نه ئي دی گرځولی پرتاسي په دین کی هیڅ انداز تکلیف (لکه) دین د تاسي د پلار چه ابراهیم دی هغه(الله) نوم ایښی پرتاسي بانادی د مسلمانانو پخوا (له دغه قرآنه په نورو آسمانی کتابوکی) او په دغه (قرآن)کی ترڅو چه واوسی رسول (محمد - ﷺ -) شاهد (ښونکی) پرتاسي او چه شی تاسي (ای مسلمانانو) شاهدان (ښونکی) پرنورو خلقو (د تبلیغ د نورو انبیاؤو) نو قائموی (سم ادا کوی تاسي له ټولو حقوقو سره) لمونځ او ورکوی تاسي زکات او منگولی ولگوی تاسي په (دین د) الله ، هغه (الله) مددگار مولی دی ستاسي پس نیک مولی (ښه بادار) دی (الله) او ښه مدد گار دی (الله) . الحج ۷۸

او د کتاب دوهمه برخه د اسلام لپاره ذکار ، اسلامی تحریک ته د انتماء - په اسلامی تحریک کی د غړیتوب ، دوجوب په ارخ رڼائی اچوی . او د دی ترڅنگه څنگه د اسلامی تحریک د مواصفاتو ، اهدافو ، وسائلو ، فلسفی او کړنلاری بیان کوی او هم هغه صفات راښیی چه لرل ئی د اسلامی تحریک د هرغړی لپاره واجب دی .

په دی ځای کی دا خبره د یادونی وړده کوم کړه وړه چه په اسلامی نړی کی تربیری په عامه توگه او هغه څه چه په عربی نړی کی تربیری په خاصه توگه ، په دی ستر حقیقت گواهی ورکوی ، چه اسلامی امت د ژوندانه په مختلفو اړخوکی له وژونکی بیکاری او فراغ سره مخامخ دی .

اسلامی امت په دی اواخروکی په ډیرو سړو او تودو - لوړو او ژورو را تیرشوی ، پداسی ترڅو او ستونزونه دکوظروفو ئی مرور کړی، چه هالته ډیر نظامونه او بنسټونه رانسکور شوی او ډیر حرکتونه او د ډیرو حرکتو سرېراهان او سخ کښان د زمانی د بیلو بیلو تحدیاتو او اخطارو په وړاندی برېلا شوی - او را پرځیدلی دی . داځکه چه د بقا او استمرار عوامل ندی پکښی لیدل شوی .

هو ! راغـورځیدلی - داځکه چه له خالی خالی او ناچله شعارو څه پرته ئی بل هیڅ قیمت او مفهوم نه درلود .

راغور ځیدلی . داځکه چه بیگانه ، فرمایشی او د بوټونو او جورابو په څیر را وارد شوی وو . ځکه ئی ډیر دوام ونه موند ، ژربربنډ - او ډیر ژر ئی عورت څرگند شو .

پرگنو ورتېل-داځکه چه دوی له عقیدی او دعقیدی له اصولو او بنسټو سره ئی ناخواله او بیگانه ؤو .

د انسان په وجودکی د پیوند شوی زړه او بډوړی په څیر وو ، چه که وجود ئی ومنی هم خو عمر به ئی لنډوی او دا انډ عمر به هم له درد او عذاب سره تیریږي . او سر انجام به د داسی وجود د عمر پا.نه ژیړیږي اود مرگ په غیږ کی به وزیږ - یوزی .

دا هو بهو ، د اسلامی امت قصه ده که چه په نیمگړی او نا روغه تن لېږ را په خود شو ، پدی کی ئی پوره سوچ ونکړ چه باید څه وکړی ؟ بلکه له واره ئی د وضعی مبادیو او نظامو په را واردولو پیل وکړ کوم ، چه په ظاهر کی ښه ورته بریښیدل

خو هغو په پټه کی له ځان سره دورانی ، ګډ وډی ، فساد ، بربادی او تباهی عواسل راوړی ؤو .

لمړی عملیه د اسلامی امت په وجود کی د (غربی تمدن) او سرمایه داری طرز فکر په پیوند کیدو سره اجرا شوه ، خو په نتیجه کی ئی د امت په وجود باندی د سرطان داسی دانه راوکولیده چه ولی (ریښی) ئی د امت د وجود په ټولو اجتماعی ، اقتصادی . . . او سیاسی اړخوکی خپری شوی . په پای کی ئی د اسلامی امت شخصیت تشویه ، افکارئی خراب ـ او اخلاق ئی فاسد کړل . او امت ئی په دی مجبور کړچه د(۱۹٤۸) م کال لمړی ماتی ونښی د دی ترخی تجربی او ناوړه فاجعی په لړکی امت د بربادی او تباهی په بندکی پریووت . ځکه هرڅه ئی دعواطفو له مخی ، او په ناچله شعارو او غولونکو ظواهروکی غښتل شوی وؤ . په همدی دولئی د دوهم ، دریم او څلورم ځل لپاره د ماتی او هزیمت جامونه یو په بل پسی په سر واړول ، او را وارد شوو عصری ، انقلابی او اشتراکی نظامو ، هیڅ کړاو ـ او مصیبت ورڅخه بیچ نکړ ، دا خولا څه هغه چا چه تل به ئی د دوستی او همکاری سینه ورته دربوله هغوی هم ـ د تنګسی په وخت د خوا خوږی لاس ور وؤ نه غځا وؤ .

ده د (۱۹٤۸) کال ماتی د امپریالستی نظام د دنباله روی محصول وه ، خود (۱۹٦۷) کال ماتی او هزیمت د چپی ، کارګری نظام د پیروی نتیجه وه . .

اسلامی امت لهدی حوادثو او پیښو په داسی حال کی را بهر شو ، چه د کړاوو دروند پیټی ئی په اوږو ، او د غمو تاوده ټپونه (زخمونه) ئی په تن وو . . . . . کوم باور ئی چه په چاکړی ؤو هغه سخت ـ زیانمن او خپل داد ئی د خپل چاپیریال په اتجاهاتو ، احزابو او سربراهانو خام شو .

نو په ایمان و وایی چه دا امت له دی ټولو ستونځو سره اوس را ویښ شوی ؟

او په ریښتیا ، وایی چه د ټکر له ویری ، او د تجری له ستونځی لږ را په خود شوی ؟

او په دی پوهیدلی چه نړی وال ټول قوتونه ئی دورکی او نا بودی په سنګر کی ناست دی ؟

ایا دا امت په دی پوهیدلی چه هم ختیځ او هم لویدیځ یمین (ښی) او یسار(چپ) ئی کینه کښ دښمنان دی غاښن ورته چیچی او څارنه ئی کوی .

ګواکی دالویه ګمراهی ده چه اسلامی امت که د دی په خواکی نوی نوهرمرو باید د هغه په لمن کی پریوزی ـ که له یمین (ښی) څخه پیروی نکړی . نو ور باندی واجب ده چه خامخابه دیسار (چپ) پیروی کوی . که کمونستي نوی نو حتماً به سرمایه داری وی . . . .

په اسلامی امت باندی واجبه ده چه پدی خبره ځان پوه کړی ، چه ځانګړی مستقل او متمایز شخصیت لری دا شخصیت نه یمینی دی او نه یساری ، دا هغه اصیل شخصیت دی چه د فطرف له سپیڅلی دین او غوره رسالت (اسلام) څخه خپل مواصفات او ملامح اخلی . دا امت د دی تمایز او اصالت په برکت کولی شی چه نړیوال فکری او سیاسی قیادت ترلاسه کړی .

اسلامی امت باید پدی خبره پوه شی دومره خلا (فراغ) چه د امت په ژوندانه کی موجوده ده هغه نه د امریکا د سپینی ما نی پیروی کولای شی او نه د روسیی دکر یملن د مانی پلانونه .

نه ئی د مارکس او لنین افکار ډکولای شی او نه ئی دګنغارا او هوچیمن نظریات . . .

نوربیا

مناجات

خواجه عبدالله انصاری (رح)

یا رب دل پاک و جان آگاهم ده
آه شب و گریهٔ سحرگهم ده
در راه خود اول ز خودم بیخود کن
بیخود چوشدم زخود بخود را همده

آنکسی که ترا شناخت جانرا چه کند
فرزند و عیال و خانمان را چه کند
دیوانه کنی هر دو جهانش بخشی
دیوانهٔ تو هر دو جهان را چه کند

یا رب ز ره راست نشانی خواهم
از بادهٔ آب و خاک جانی خواهم
از نعمت خود چو بهره مندم کردی
در شکر گزاریت زبانی خواهم

یا رب ز کرم بحال من رحمت کن
بر این دل ناتوان من رحمت کن
در سینهٔ درد مند من راحت نه
بر دیدهٔ اشکبار من رحمت کن

نی از تو حیات جاودان میخواهم
نی عیش و تنعم جهان میخواهم
نی کام دل و راحت جان میخواهم
هر چیز رضای تست ان میخواهم

یا دا کرم تو بر همه پاینده
احسان تو سوی بندگان آینده
بر بندهٔ خود گناه را سخت مگیر
ای داور بخشندهٔ بخشاینده

من بندهٔ عاصیم رضای تو کجاست
تاریک دلم نورو ضیای تو کجاست
ما را تو بهشت اگر طاعت بخشی
آن بیع بود لطف وعطای تو کجاست

تا دلم فتنه بر جمالی تو شد
بندهٔ حسن ذوالجلال تو شد

باصنع تو هر مورچه رازی دارد
با شوق تو هر سوخته رازی دارد
ای خالق ذوالجلال نومید مکن
آنرا که به در گهت نیازی دارد

اسلام ...

عفت د قلم ...

اشنا قلم را واخله په ج...
عفت د قلم ساته خدای په ...
د ژبی په بر چه دی جرحه ...
د دور په طاغوت ، نمرود ، ...
چی هر ساعت له خدایه پناه ...
د هغو مستضعفو په فریاد...
پوچی شوی رندی شوی‌ډیری...
له ظلم اونا کردونه د الح...
هری خوا ژړا ده اسویلی د...
چی ښکار د انسانیت کړی په ...
هیرنه کړی نیم ژواندی، شهیدان...
د سره ظالم له لاسه د بمبار...
په مینه د اسلام چی له سرونو...
د داسی حقپالونکو په ننداړ...
ارمان چی یوور ځان سره سی...
د هغه ارواح ښاد د زړه په م...
پریږده چی را ټول شی دوحدت...
ورک د نفاق رنگ شه په اتحا...
غواړی که نهال د آزادی س...
جاری ساته جهاد د وینو دا ...
پام کوه «حقپاله» په‌خپل هوډ باند...
په دی که څوک خپه شی یا نابناد...

هغه رهبر لټوم

د اسلامي حقاني دين باني رهبر لټوم — په چيغو سريم محمد خيرالبشر لټوم
چې په نامه ئې کانو بوټو افتخا رکولو — وريسې کرځم ټول جهان به لروبر لټوم

رحلت ئې وکړ پا که ربه د عقبې په لوری — زړه مې تالاش کوی هغه شمش قمر لټوم
در سولانو ؤ ټولې ښايسته په نور د رسول — هغه ښايسته او نوراني ذات پيغمبر لټوم

توره په لاس زغری په تن تلود غزالپاره — هغه رينبتني خدمتګار نورالبصر لټوم
د مبارک غاښ شهيد شوی د احدغزاکې — درد المکی و صابر دوست د اکبر لټوم

تنها اسلام يې خپراوه بل دين ئې نه منلو — هغه د ټينګ عزم خاوند په هر سنګر لټوم
چې ئې په هرځای کې د حق دين تبليغونه کول — ها مبلغ او موعظ په سم و غر لټوم

هغه چې نوم ئې په طه او په يسين يادشوی — لوړ شخصيت د خدای په نزدکې معتبر لټوم
تنهامې مه پريږده دزړه مينه مې تاسره ده — ستا په روضه دخدای رضا شام و سحر لټوم

ستا په نامه باندې نا زيږم افتخار کومه — چې نوشته وی ستا اوصاف هغه دفتر لټوم
په متين عزم اراده د دين خدمت کومه — کنج و کنار کې به نداد الله اکبر لټوم

ما ته به نشي د دنيا په او بو تنده زما
دا سې مې خيال دی يو پياله اب کوثر لټوم

رفع به تنده د مياخيل شي د کوثر په اوبو
هغه پياله ، هغه ساقي به په محشر لټوم

چگونه میتوان مانع نفوذ کمونیزم گردید؟

عوامل ایکه سبب پخش تیوری مارکسیزم در جوامع بشری میگردد مزید است ، ما صرف درینجا بعضی از علل نفوذ این مفکورهٔ جهانسوز را مورد مطالعه قرار میدهیم و می بینیم که موجودیت چگونه شرایط راه را برای تسلط ان هموار میسازد ، چگونه میتوان سد راه این بلای وحشی گردید .

قبل از اینکه عوامل نفوذ دکتورین مارکسیزم را مورد بر رسی قرار دهیم ، لازم می افتد تا تذکری مختصری راجع به ماهیت اصلی این مفکورهٔ فریبنده، ضد بشری و ضد طبیعت انسانی ، به عمل اوریم .

«واژهٔ کمونیزم اشارهٔ ضمنی برعقاید کارل مارکس بدان صورتی که لینین و دیگران انرا توسعه دادند ، دارد» .

در مرحلهٔ اول کمونیزم و ایمان اساساً انطباق ناپذیر اند ، کسی که ایمان واقعی دارد نمیتواند یک کمونست واقعی باشد ، زیرا کمونیزم وایمان دو فلسفهٔ متضادند که هیچ منطقی قادر نیست وجه اشتراکی میان انها بیابد ، زیرا :

کمونیزم بروی ماتریالیزم (Materialism) و آتیزم (Atheism) پایه گذاری شده است . طبق نظریه کمونستی سرانجام ماده بر فکر و روح پیروز میشود ، چنین فلسفه کاملاً بی ایمان و لا مذهب است .

کمونیزم از فلسفهٔ وحشتناکی که به برتری وسایل مادی برهدف وغایت معنوی اعتقاد دارد ، پیروی میکند . از طرف دیگر کمونیزم برای حکومت و دولت ارزش قایل است وصریحاً اعلام میدارد که انسان بخاطر دولت به وجود آمده ، نه دولت بخاطر انسان(۱) در چنین رژیمی چشمهٔ آزادی خشک میگردد .

آزادی مطبوعات ، آزادی انتخابات آزادی خواندن و حتی شنیدن محدود میشود ، دین ، هنر ، تعلیم وتربیت وعلوم تحت کنترول شدید دولت قرار میگرد ، وانسان مؤظف است که خدمتگار باوفای یک دولت متقدر باشد . تمام این امور با آنین اسلام انطباق ناپذیر است و از انسانیت بدور میباشد . زیرا انسان بر تر است از یک حیوان تولید کننده ، که نیروی اقتصادی سرنوشتش را تعین میکند . انسان موجود ایست معنوی که آزادی جزء طبیعت او میباشد ، دو وژیم کمونستی روح انفرادی وابسته به روح اکثریت است و روحیهٔ افراد اسیر وفاداری حزب کمونست میباشد ، بدین

ترتیب وجدان وعقل سلیم از انسان سلب میگردد

طبق نظر به کمونستی دولت واسطه ایست که

از برابری طبقات اجتماعی از بین میرود ،

ولی می بینیم که امروز دولت در کشور

های کمونستی غایت هر چیز به شماری رود.

و از بین رفتن دولت خیالی بیش ملیت .

در ایدیولوژی کمونیزم از برابری طبقات اجتماعی سخن رانده میشود ولی جهانیان به وسیلهٔ تجربهٔ تلخی که از این مکتب گمراه کن ملاحظه نموده اند بخوبی میدانند که کمونیزم طبقات اجتماعی جدیدی ایجاد کرده وبیداد گری را به اوج خود رسانده است ، سیستم حکومت الیگارشی کمونستی ، در کشور های کمونستی شاهد ادعای ما است .

کمونستها بخاطر جلب توجهٔ مردم ساده لوح وانمود می نماید که هدف اصلی آنها برقراری عدالت اجتماعی میباشد و دربارهٔ توده های انسان نطقهای پر سروصدای ایراد میکنند و به مردم نادار چنین تلقین می نمایند که گویا یگانه راه نجات از بی عدالتی ها وبیداد گری های اجتماعی ، کمونیزم است . مردم غفلت زده و بی خبری که به امید روزگار خوش اسیر چنگال خونریز زمامداران ورهبران کمونیزم میشوند ، خیلی زود می فهمند که تعبیرآن رویا های شرین را در آن محیط نخواهند یافت . کمونستها برای جلب توجه مردم از تبلیغات و پروپاگند زیاد استفاده می نمایند، لینن تیوریسن این مفکوره خود چنین میگوید «ما برای نیل به هدف خود باید اماده باشیم از فریب ، تزویر ، تجاوز به قوانین ، انکار و کتمان حقیقت استفاده نمائیم .» کمونستها عقیده دارند که باالوسیلهٔ تبلیغات و پروباگند میتوان مردم را فریب داد ، دربارهٔ تاثیر تبلیغات هتلر در کتاب «نبرد من» چنین می نویسد: «بادروغهای بزرگ وماهرانه کهبطور مکرر و مداوم گفته شود میتوان به مردم قبولاند که جهنم آسمان است و آسمان جهنم . . . »

با ذکر مطالب مؤجز درباره کمونیزم میرسیم به اصل مطلب اینکه چگونه میتوان مانع نفوذ این تیوری گردید .

مبارزه در مقابل تبلیغات زهر اگین و فریبنده کمونیزم زمانی میتواند مؤثر باشد که ماعملاً زندگی خود را وقف ایمان نمائیم و طبق دساتیر نجات بخش اسلام ، عدالت اجتماعی را در جامعه تأمین نمائیم ، عدالت اجتماعی در اعمال مردم ، اخلاق مردم و حتی در افکار و عقاید مردم تاثیر دارد ، در تعریف عدالت گفته اند :

«العدالة اعطاء کل ذی حق حقه» یعنی عدالت اینست که حق هر ذیحقی بخودش برسد ، ومتقضای عدالت اینست که تبعیض ها و تفاوتهای بی جا و بلا استحقاق نباشد ، بلکه تفاوت های که خواه ناخواه در جامعه هست ، تابع استعداد ، لیاقت ، کفایت ، درایت ، عمل ، کار و فعالیت افراد باشد به شرط آنکه فرصت های مساوی براي استعداد های افراد مهیا گردد .

جامعه ایکه به محور عدالت نه چرخد وحقوق مردم در آن محفوظ نباشد ، امتیاز های ناروا موجود باشد . قانون بطور عام که یکی از خواص آنست تطبیق نگردد، قابل بقا نیست ، پیغمبر بزرگوار اسلام حضرت محمد (ص) در زمینه فرموده اند :

«الملک یبقی مع الکفر ولا یبقی مع الظلم»

ظلم ، فساد ، خیانت ، فقر ، تنگدستی ، عدم موجودیت شرایط مساوی پیشرفت برای همه ، امتیاز عدهٔ قلیلی از افراد جامعه شگاف عمیق بین مردم از

لحاظ حقوق سیاسی ، اجتماعی ، اقتصادی و مدنی به وجود آورده سبب تولید عقده‌ها در بین مردم جامعه میگردد ، درین زمان است که کمونست ها موقع می یابند تا تیوری کمونیزم را که مدعی دروغین عدالت اجتماعی است ، با سرو صدای خاص در بین مردم تبلیغ نمایند ، مردم که از وضع موجود به تنگ آمده ، تحت تاثیر تبلیغات کمونیزم قرار میگرند، احساسات بر عقل آنها غلبه حاصل می نماید و به ساده گی قبول می نمایند که روی آوردن به کمونیزم واقعاً آنها را خوشبخت خواهد ساخت.

عنصر دیگری که مانع نفوذ کمونیزم میگردد توسعه علم و دانش اسلامی است ، جوامع ایکه در آن بیسوادی موجود باشد ، افراد اجتماع نمیتوانند ، واقعیت را از غیر .واقعیت تشخیص دهند ، افراد بیسواد روح علیل داشته زود تر تسلیم تبلیغات ایدیولوژی کمونیزم میگردند ، از آن جهت‌است که کمونستها ، بیشتر متوجه طبقه نوجوان گردیده از ساده‌گی و عدم پختگی ذهنی آنها استفاده می برند و به اسانی ذهن آنها را تغیر میدهند ، در اذهان اطفال و جوانان شک و شبه راه میدهند ، ایشان میخواهند که نسل های ایماندار و جوامع اسلامی را از مسیر اصلی و مستقیم ، مسیر ایکه ضامن عدالت اجتماعی ، تأمین حقوق طبقهٔ مظلوم و مستضعف و اعادهٔ حیثیت کرامت انسانی و آزادی اسلامی است، باز و منحرف گردانند. چنانچه در جهان‌معاصر به وضوح مشاهده میکنیم که دکتورین مارکسیزم بر خلاف تیوریسن های آن که گفته اند ، سوسیالیزم در جوامع سرمایه داری که پرولتاریا آگاهی طبقاتی پیدا میکنند ، بیشتر در جوامع پس مانده و رو به انکشاف که در آن سطح علمی پائین است به پیروزی رسیده است ، مثال بر جسته آن انقلابات کمونستی در بعضی از کشور های افریقا ، اسیا و امریکائی لاتین است . لذا برای دفع ایدیولوژی کمونیزم لازم است ، علم و دانش اسلامی را انکشاف داد ، اسلام عزیز است که فلسفهٔ ماتریالیزم و کرتیزم را علما به باد مسخره قرار میدهد و هم بهترین شکل عدالت اجتماعی را عرضه میدارد ، به گفته یکی از علمای دینی «فلسفهٔ کمونیزم و ماتریالیزم در جهانی که در آن علم ، فکر و هوش بر احساس مسلط است به بن بست منتهی میشود».

در پهلوی تامین عدالت اجتماعی ، علم و دانش اسلامی ، موجودیت آزادی انتقاد و حق اشتراک مردم در امور حکومتی و دولتی امریست ضروری که باید به آن توجه جدی شود ، نوع حکومت در اسلام جمهوری است ، که بایست امور کشور به اساس مشوره به پیش برده شود چنانچه خداوند تعالی می فرماید :

«امرهم شوری بینهم» و یا «وشاورهم فی الامر فاذا عزمت فتوکل علی الله».

حق ابراز نظر در مسایل سیاسی ، اقتصادی و اجتماعی برای هر فرد از افراد ملت امر لازمی و ضروری است انتقاد سالم ازسیاست های حکومات، جلو انحرافات را گرفته ، نمیگذارد حکومت کنندگان از خط السیر تعین شده عدول نمایند ، کنترول امور دولت توسط شهروندان ضامن تأمین عدالت اجتماعی، بقا و سلامتی جامعه است ، زیرا در سیستم توتالیتر (Totalitarian) و خود کامه مردم جامعه نمیتوانند در امور دولت سهیم باشند ، بلکه دیکتاتور به میل خود ادارهٔ کشور را به پیش می برد ، منافع عامه مردم را در نظر نمی گیرد ، بلکه حامی منافع اقلیت ناچیز میباشد ، چون در چنین سیستمی نمیتوان از

بقیه در(ص) ٦١

رټلي شوي هيلي يا

خوانیمرګ ارمان

د افغانستان د مظلوم ولس په حق کی تقدیر دا فیصله کړي چی تل دی د زور ګیرانو او ښکیلاککرو قدر تونو سره لاس په ګریوان وی. د تاریخ په اوږدوکی څوځوځله بیګانه چپاولګرو دغه بی دفاع ملت د تیریو او تاړاکونو لاندی نیولی، د جنګ ډګرونه ئی د دغی خاوری د بی ګناه بچیانو په وینو سره کړیدی او د قدرت از مایلو په منظور ئی د حیواناتو وژل لاڅه چه د ونو او بوټو له سوځولو او تالا کولو نه هم ډډه نه ده کړی خو دا محروم ملت چه پخه اسلامی عقیده لری او د دغی اسلامی پخی عقیدی په لرلو سره د مسابقی له هر میدان نه کامیاب را وتلی دی. همدغسی د تاریخ په دوران کی ډیری جاهلی او انسان دښمنه هلی ځلی او توطئی د دغه مسلمان ملت د اسلامی هویت د له منځه وړلو او له اسلامی نړی نه د دی سوق الجیشی او ستراتیژیکی سمی د شلولو په جهت کی په کارلوئیدلی خو د دغی سمی میړنیو اوغیورو ځامنو د بی مثاله قربانیو او سرښندنو په لړ کی داسلام د دښمنانو دغه ناپاکه د سیسی او ناروا هیلی رټلی دی او د خپلو ناروا لشکرو زړونه ئی د هوس او ارمان نه ډګ د نابودی کندوالوته سپارلی دی. پدغه لړکی د مغل بی رحمه او خونخوارو لښکرو د هغه قتلان او وژلو او ورانیو سره، سره چه ترابده به د مغل د تېر په تنده د ننګ خاپ وی، ونشو کولی چه دا ولس له اسلام نه بیزاره او د دغه ملت د خلکو په ذهنیب کی یاد نوری اسلامی نړی په برخه کی کوم تغیر راولی، یا د هغوی په نسبت ګرکه ایجاد کړی بلکی دغه مومن ولس د خپلی اسلامی روحی له ډیناميکی سنګر نه دښمن ته ما ته ور کړه او همدغه بی رحمه او سرېخواره چنګیز یان ئی خپلی عقیدی خوا ته راواړول او مغلی سر کښو حاکمانو له خپل مغرور تاج او تخت سره خپل سرونه اسلام مننی ته ځوړند کړل. همدا راز کله چه غربی مکار استعمار په تیره بیا انګلیسانو «فرنګ» اسلامی نړی ټوټه، ټوټه او پخپله خیټه کی یی داسی ننوستله چه هیڅ ملت دازادی او خلاصون لپاره هیله او وسیله نه در لوده، همدغه افغان مسلمان غیور ملت د دغه جهان دښمنه استعمار په ضد د داسی متوالی او متواصلو مقاومتونو په نتیجه کی نه یواځی د ځان بلکی د ټول شرق له غاړی نه یی د استعمار کړی لیری کړه او د نجات او خلاصون لار ئی پرانیستله او دغه ټول فتوحات تاریخ په زرین خط لیکلی، او د همدغسی ملت بری

ئی پخپلی ارشیف کی حفظ کړی کوم چه د فکر او عقیدی په لحاظ ئی د دښمن مقابله کړیده ؛ خوبالاخره په هر عصر او زمان کی چه د دغه محکوم ، محروم او مظلوم ولس په ضد قیام شوی په مقابل کی یی داسی مقاومت شوی چی دښمن د امتحان او مقاومت له میدان نه خړی سترګی وتلی او پخپل اشتباه ئی دائیمی اعتراف کړیدی. خوبیاهم سره له دغو سرګذ ښتونو او نتایجو د دغه ولس په ضد بیایسو داسی په مادی هوا او هوس غرق مقتدر استعماری ځواک له ندامت او شرمه ډک تیری او تجاوز کړی‌او ځمونږ بی دفاع ولس ئی دیو بل ستر تاریخی امتحان او ازمیښت په درشل کی دړ ولی دی. هغوی تنها پدی فکر تجاوز وکړ چه دا ملت به غیر له مقاومته زمونږ تسلط ومنی او بیا به د افغانستان له خاوری نه د نورو اسلامی ملکونو د امارت او نیولو لپاره دیوی پناهګاه او سنګر په حیث کار واخلو ، خو دوی پخپل فکر کی غلط شوی او دوی د دغی رسوا استعماری نقشی منفی ارخونه په خو تیرو کلونو کی په رڼو سترګو ولیدل او وینی یی خواوس دغه وحشی طاقت د اشتباه په لومه کی ګیر دی او د خلاصون لارتری ورکه ده پدی هڅه او هاندکی دی چه داسی یوه لار پیدا کړی چه خپل تیر برم ، دهشت او ابرو ئی خوندی شی او رالیږل شوی وحشی سپاهیان یی له دغه روان جهاد نه اسلامی احساس له ځانه سره روس ته یونسی. خو دا اوس په حقیقت ولاړ واقعیت دی چه نن روس په ټوله نړی کی رسوا او خپل هیبت او برم ئی بایللی دی. نن په محکومو اسلامی ریاستونو او په ټوله نړی کی په دغه و روست څرخ پوری تړلی ملتونه د افغانستان اسلامی انقلاب نه سرهاغیز من شوی او د ازادی احساس پکی را ژوندی شوی دی روس ته چلنج ور کوی او غندی ئی. پولنډ چه د وارسا د پکت مرکز دی د ازادی نارې تری پورته کیږی ، د شرقی اروپا روحانیون د روس مرستی غندی او کمونیزم دظلم، فساد ، وحشت، بربریت ، تیری او تجاوز نظام ګڼی‌دا ټول مسایل د افغانستان له اسلامی انقلاب نه سر چینه اخلی نوځکه پدغو وختونو کی په اصطلاح د سیاسی حل په پلمه د ابرومندانه وتلو لار لټوی. د دغسی یو مغرور ستر عالمی طاقت چی په مادی لحاظ په هر نوع جنګی وسایلو اکمال او سمبال ولی د یو مظلوم ایماندار ولس په واسطه د کاملی نابودی ، شرمناکی ماتی سره مواجه کیږی.

دا د خدای وعده ده چه دغه شان ډیر جابراو ظالم قوتونه ئی چه د زور ، زر او تذویر له حیسه ئی انتهانه در لوده د مستضعفو ولسونو پواسطه نابود شوی او د اقتدارکرسی ئی ژر نسکوری شوی دی. لکه چه اصحاب فیل ئی دابابیلو پواسطه ، فرعون ئی د بنی اسرائیلو پواسطه او نمرود ئی دابراهیم(ع) ، په لاس ختم کړل. همدغه شان به انشاء الله روسان د افغانانو په لاس ختموی.

روس د خپلی نابودی مقدمه یی پخپل لاس افتتاح کړه‌کله چه په افغانستان ئی یرغل وکړ نو دی یرغل‌دغه محکوم ولس ته خپل رسالت و روپیژ انده د دغه مظلوم‌ولس‌چه‌تیرو فاسدو، جابر و او بی دینه زمامدارانو د ظلم او جهالت په تیاره ماحول کی اسیرکړی او د وخت دیو عادی سپاهی ځواب ئی هم نه در لوده. خونن دا د جهاد د مدرسی عبرتناک سبق ؤ چه دغه ځوریدلی ولس ته‌ئی دا مورال او جرئت ور کړ چه د دین او بشریت دښمنانو او د هغوی د مزدورانو څخه چی دغه ماک ئی د داسی شوم سر نوشت سره مخامخ کړی دی ، انتقام او بدله واخلی او دغه د فساد زمامداران به له خپلو ګو ډاګیانو، سره د محاسبی او محاکمی میزته را کاږی.

ومن الله التوفیق

نیرنگ های روس را نباید نادیده گرفت

که پز را که ده ، گفتم ، به من او پا چه داد
هر که با نا جنس سودا میکند پا میخورد

بعد از مرگ نادر شاه فرزند نابالغش یعنی محمد ظاهر برسریر سلطنت تکیه زد و به کمک کا کا هایش به ادارهٔ امور پرداخت . ظاهر شاه در اول پالیسی های پدر را ماهرانه انجام داد ، ولی از آنجائیکه سیاست های پیشروی انگلیس در آسیای میانه بعد از شکست وی در جنگ سال (١٢٩٧) ه ش (١٩١٩) میلادی با افغانها رو به ضعف نهاد تا جائیکه بالاخره نابود گردید . ظاهر شاه هم با سیاست های پدر از نا خلفی کار گرفته با یک جهش تغیر پالیسی روس را در همه امور حاکم بر اوضاع افغانستان ساخته و دامن وی را به صفت ناجی خود محکم گرفته و از وی جهت بقای قدرت خود استمداد جست ، ولی تجار ناقابل به امید نفع ، سر ، سرمایه را هم خورده و زیان بزرگ آنرا که منتج به شهادت هزاران ، در هزار مسلمان و در بدری ملیونها افغان واستیلای کشورعزیز شان گردید بار دوش ملت مظلوم افغانستان گذاشت .

آری ! ظاهر شاه بعد از پیروزی کمونستان که افغانستان را دیگر از صحنهٔ نقشه نابود وجزخاکهای شوروی دانسته بود ، به صفت پادشاه چهل سالهٔ کشور اقلاً چین به ابرو نکشیده ، در کشور ایتالیا ، در شهر روم سکونت اختیار نمود .

ولی ملت مجاهد ومسلمان افغانستان که همیشه در برابر زور گویان و فرعونان زمان قد علم نموده اند یکبار دیگر جهت ادای رسالت اسلامی شان از پیر تا جوان ، از ذکور تا اناث ، از با سواد تا بیسواد و حتی کودکان نابالغ با سلاح الله اکبر دست به یک قیام بی نظیر زدند .

بلی ، روز های نبرد میان حق و باطل به ماه ها کشید ، سالها را پشت گذاشت و اکنون هفتمین سال آن در جریان است .

ملت بیچارهٔ که با خدایش پیمان بست که جز تو معبودی نداریم و معبودی جز تو نمیخواهیم در تحقق و استوار نگهداشتن این پیمان مقدس خود قدم گذاشت و به جهانیان فهماند که انسان میتواند با نیروی ایمان وپشتوانهٔ پرتوان الله(ج) بزرگترین قدرت های طاغوتی عصر را منهدم گرداند .

این ملت مبارز و مجاهد که در مدرسهٔ انقلاب محمدی (ص) تعلیم یافته و تربیه دیده ، هیچ گاه و هیچ زمانی سر تسلیم و انقیاد را در برابر فرعونیان زمان فرو نگذاشته و با توکل به خدا (ج) ، افتخار به رسول الله(ص) امرپیروزی‌را در خدمت‌دین الله(ج) در یافته و جهاد خود را با صدای وجدان ، نعرهٔ

صدق ، اخلاص و نیروی ایمان آغاز نموده است که این سر آغاز ما را نوید فتح و پیروزی در انجام کار میدهد .

•

علت واقعی و محرک اصلی جهاد ملت مسلمان افغانستان نعرهٔ الله اکبر است، این مصدر مقدس و امر معنوی اسلحه نیست تا انجام یابد ، وسیلهٔ مادی محض نیست تا نابود گردد . هدف دنیای نیست تا نابود شدن در برابر آنرا غیرمعقول پنداشت، بلکه علت العلل آن ایمان است که تضعیف نمیشود ، به سستی تن نمیدهد و نور خود را هر گز خاموش نمیکند و مجاهدان با داشتن چنین نیروی مقدس توانسته اند با دستان خالی ، پا های برهنه و شکم های گرسنه اهداف توسعه طلبی ، آقا منشی و ادعای میان تهی صلح و سلم کمونیستها را برملا ساخته طلسم شکست نا پذیر ارتش سرخ ، به خود مغرور را در کوه ها ، دره ها دشت و صحرا ، شهر و روستا بشکنند و به جهانیان بگویند این است آنچه شما از آن در هراس بودید و ناممکنش میپنداشتید .

واقعاً هر گاه صدق و اخلاص در ایمان رهنمای راه مبارزین سنگر حق باشد آنها باید مصدر اعمال خارق العادهٔ شوند و عساکری را مهار نمایند که به فکر دیگران قابل شکست نمیباشد .

هفت سال است که ملت با شهامت افغانستان با دادن هزاران زندانی ، لکها شهید و ملیونها آواره در نبرد بدون وقفه با ملحدین هستند هزاران مادر با از دست دادن پسران شان در گلیم غم جگرگوشه های شان دیده پر خون اند . لکها طفل معصوم چشم به انتظار پدران شهید خود هستند صد ها هزار جوان مبارز و عالم مجاهد فقط به جرم مسلمان بودن یا در پولی گون ها زنده به گور شدند و یا در سیاه چاه ها تحت انواع ظلم و شکنجه در انتظار مرگ به سر میبرند .

هزاران طفل در مقابل دیدگان والدین شان جهت تفریح پیروان مکتب الحادی (مارکسی و لینن) پوست شدند و یا به نوک برچه به هوا بلند گردیدند ولی با این همه قربانی ها باز هم میگویند ای وطن :

به دورت گر حصار از سنگ سازند
رهت را چون دل من تنگ سازند
شگافم قلعه را پیش تو آیم
جهان را گر به خونم رنگ سازند

به هر حال : نکتهٔ اصلیکه قابل تذکر است اینکه : باید جنبش های مقاومت جهادی افغانستان خود هیأت رهبری آیندهٔ کشور را ترتیب دهند تا حق به حقدار تفویض گردد .

سرنوشت ملت به خون خفتهٔ افغانستان باید توسط رادمردان و فرزندان صالح شان تعین گردد ، دیگر لازم نیست تا دست وطن فروشان و خائنان یک بار دیگر دامان پاک مادر وطن را لکه دار ساخته و چنین جلوه دهند که ملت مجاهد افغانستان کفایت و درایت انتخاب هیت رهبری خود را نداشته ، ملت ضعیف ، ناتوان ، بیسواد و جاهل نمیتواند از عهدهٔ چنین کاری بدر آید .

آیا شرم نیست کسانیکه تا دیروز خون ملت مسلمان افغانستان را می‌مکیدند، به خاک وخون شان نشانیدند وبالاخره کشور شانرا به ما تمسراری تبدیل نمودند باز ادعای زمامداری آنرا به دل‌می پرورانند؟

آیا ملت با شهامت و مسلمان افغانستان هم چنانکه قادر شدند تا با پای مردی داخل میدان معرکه شوند ، قیام عمومی را براه اندازند و جهاد کبیر خود را باهمه شدت وحدت آن با دستان‌خالی در برابر ، وحشی ترین ابر قدرت عصر (روس) که با جمیع سلاح های مدرن روز مجهز بوده و

عاری از هر نوع معیار های انسانی میباشد دست و پنجه نرم کنند و باسلاحیکه از دست دشمن به دست آورده در برابر آن بنجنگند و در مدت هفت سال برای روس مجال ندهند تا کشور اشغال شدهٔ شانرا فتح کنند ، قدرت آنرا ندارند تا فردای روز جشن آزادی ، زمام امور دولت افغانستان را به ارادهٔ مردم مسلمان و پاک طینت آن به دست گیرند و در ادارهٔ آن با همه نظمو نسق و تأمین عدالت اجتماعی و تطبیق قوانین قرآنی سعی ورزند ؟

آیا روسهای محیل و فتنه افروز باز در آرزوی آن هستند تا یکبار دیگر سرنوشت تلخ و افسوسناک مردم مسلمان بخارا ، را بالای ما تطبیق کنند نه ، هرگز ! گویند آزموده را آزمودن خطاست .

راجع به سرنوشت مردم مسلمان بخارا مؤرخین چنین میگارند :

مجاهدین بخارا ده سال تمام جنگ و جهاد را برعلیه روس ادامه دادند روسها مجبوراً زانو برزمین زده حاضر شدند به ملت مسلمان بخارا اجازه بدهند تا به ارادهٔ خود حاکمیت ملی خود را برقرار سازند، مگر در خفا نیرنگ تازهٔ ریختند و فریب نوی را به کار بردند ، اعنی میر وملک سابق را تحریک کردند که ملک از آن ایشان است و زمام امور را باید ایشان در دست گیرند .

گویا ! بین عناصر نو و کهنه آتش نقاضت و جنگ را در داده و همه را تا دندان مسلح ساخته و آنها را چنان در حلقهٔ تزویر خود (کمونیزم) در آوردند و به هم انداختند که خوب باهم بزنند ، همدیگر را نیست ، نابود و محو سازند چنین شد نیروهای مقاومت جهادی از بین رفته و در پنجهٔ روسیکه در جنگ رویا روی با آنها (مجاهدین) ناکام شده بود ، لیکن به مکر و فریب چنان ضعیف و ناتوان شان گردانید که تا امروز در مهد علم و دانش و فرهنگ اصیل اسلامی که اکثراً بخارای شریفش میخواندند ، ظلمت کفر حکمفرمائی میکند .

روسها این فریب‌کاران ماهر، عین حال آزموده شده را اکنون میخواهند در ملک ما بازی کنند ، مگر ملت بیدار و مسلمان افغانستان انشاء الله به آن فریب نخواهند خورد و ضمناً پادشاه سابق افغانستان برای تلافی گناهان و تخفیف جرایم اسلامی ، ملی و و آرامش وجدانی خود نباید چنان جرم نوی را مرتکب‌شود که تاریخ تا ابد به آن‌نفرین بفرستد و آن ماجرای ننگین را در سینهٔ خود حفظ کند .

همین جنگ و جدل های قلمی و هوشدار ها برای جلوگیری از این مصیبت بزرگ و بار آوردن لکهٔ بدنامی به دامان پاک کشور اسلامی و مردم ژولیده جامه و برهنه پا کافیست و باید همفکران و خدمت گزاران پادشاه اسبق ملتفت این امر بشوند و مثال بدنامی دیگر در صفحهٔ گیتی و تاریخ نگذارند .

هم چنان شخصیت‌های مجاهد و مسلمان کشور نباید ناخود آگاه در تطبیق نیرنگ های ابلیس ما بانهٔ روس «که سبب خونریزی و ضعیف ساختن جهاد ملت مسلمان ما میشود» با ملحدین مساعدت نمایند باید گذاشته شود تا سنگر گزینان راه حق این وارثین اصیل افغانستان خود زمام اختیار را به دست گیرند و ارادهٔ خود را در ساختمان هیت‌رهبری به کار برده تا ارادهٔ مردم به اصول قرآن در کشور ما حاکمیت کند ضمناً آنعده از رهبران محترمیکه از صمیم قلب خواستار آزادی افغانستان غرقه به خون از چنگ استعمار خون آشام روس میباشد . باید طبق فرامین الهی (ج) دست وحدت به هم داده با اتحاد در یحیوحهٔ سنگر های حق و استحکام صفوف رهروان راه حق را یاری فرمایند .

یادی از قوماندان

سنگر حق

شهید نعیم جان

نعیم جان فرزند با شهامت خدای دوست در سال ۱۳۳۸ در یک فامیل متدین واقع قریه خالداری ولسوالی پغمان ولایت کابل چشم به جهان گشود بعد از گذشت چند ، از حیات طفولیتش راونه مکتبش ساختند.

این برادر گرانقدر تحصیلات ابتدائی خویش را از صنف اول الی ضف نهم در مکتب متوسط خواجه مسافر ادامه داد و بعد از آن شامل لیسه پغمان گردید، موصوف در ضمن تحصیل از اندیشه های تحریکی برادران مسلمان بهره مند

گردیده و در هر وقت زمان ، بابرادران مسلمان خویش یکجا به فعالیت های ضد کمونستی در مقابل عناصریکه فریب تبلیغات الحادیت را خورده بودند می پرداخت بلاخره سال آخر تحصیلاتش بود که کودتای ننگین و خونین

هفت ثور توسط یکعده اوباش خود فروخته بوقوع پیوست مقابلتاً این را دمرد با شهامت نیز مبارزه مخفیانه و جهاد خویش را بیشتر رونق دادوی بعد ازفراغت از لیسه پغمان جهت ادامه تحصیلاتش به پوهنتون کابل شتافت و بعد از سپری نمودن امتحان کانکور و اخذ درجهٔ عالی بورس تحصیلات به خارج از کشور برایش مهیا گردید . چون حکومت ملحد وقت می خواست وی را به روسیه اعزام بدارد ولی برادر محترم و گرامی مان از رفتن به کشور ملحدین امتناع ورزید . و از سال ۱۳۵۸ به بعد بطورمخفی در عملیات های بی شمار چریکی اشتراک نمود . و در اوائیل سال ۱۳۵۹ به سنگر شتافت و به جهاد مسلحانه شروع کرد . این برادر نظر به شهامت ، غیرت و مردانگی که داشت در سال ۱۳۶۰ بحیث معاون گروپ خویش تعین گردید، و دوش بدوش بابرادران مسلمانش می رزمید . در سال ۱۳۶۱ وقتیکه عبدالله جان قوماندان گروپ ایشان به شرف شهادت نایل آمد مجاهدین سربکف از نعیم جان خواهش نمودند تا رهبری و قوماندانی گروپ مربوط را بدوش گیرد . و چون شخص با استعداد و بادرکی بود وظیفهٔ آمریت حوزه را نیز ایفا مینمود . صداقت و راستکاری این جوانی مبارز در سنگر های حق باعث شد تا در سال ۱۳۶۲ بحیث قوماندان عمومی پغمان تعین گردد و چون دارای اخلاق نیک اسلامی بود . مردم متدین کابل باوی از هیچ نوع کمکهای مالی و جانی دریغ نه می ورزیدند . قوماندان نعیم جان (۲۵) گروپ تحت قوماندهداشت که مجموعاً به تعداد (۸۰۰) نفر مجاهد مسلح می رسیدند . شهید نعیم جان دفعه اخیر حینکه یکماه از عروسی اش گذشته بود از پشاور عازم جبهه مقدس جهاد گردید . عملیات موفقانه را بالای دشمن انجام نمود و پیروزی های شایانی را نصیب گردیده تا آنکه بالآخره بتاریخ (۲۸) سنبله سال ۱۳۶۳ ه ش در یک حمله ناگهانی بعد از مقاومت بی نظیر با چهار نفر از برادران همسنگرش جام شهادت را نوشیدند .

انا لله وانا الیه راجعون

شهید ساور عبدالصبور

یکی از طلایه داران مکتب قرآن ، و پاسداران اسلام برادر قهرمان مان مجاهد شهید عبدالصبور فرزند عبدالقدوس خان است که در سال ۱۳۳۱ هـ در قریه موسهی ولسوالی چار آسیاب ولایت کابل در یک خانواده دیندار چشم بدنیای فانی گشود .

موصوف بعد از سپری نمودن تحصیلات ابتدائی و لیسه در یکی از دفاتر دولت مصروف وظیفه رسمی گردید .

هنگامیکه فاجعه ننگین وخونین هفت ثور مزدوران سوسیال امپریالیزم بوقوع پیوست. برادر مجاهد ما عبدالصبور خان نیز مانند سایر رزمندگان دیگر لادینی ملحدین را تحمل کرده نتوانست فلهذا باصفوف مجاهدین ورزمندگان اسلام پیوسته و به جهاد ومبارزه در مقابل وحشی ترین قدرت جهانخوار یعنی کمونیزم منحوس پرداخته و در طول مبارزات ضد کمونستی والحادی اش ضربات کوبنده و کاری را بر پیکر دشمن متجاوز وارد نموده حماسه ها و قهرمانی ها آفرید . این مرد شجاع و دلیر با تحمل هر نوع مشکلات و مصایب تا آخرین رمق حیات از راه که انتخاب کرده بود برنگشته و تا آخرین لحظه مسیر خویش را تغیر نداد بالآخره در یک برخورد شدید باخرس های قطبی (روسها) بعد از آنکه تعداد زیادی از ملحدین را روانه جهنم کرد . این مجاهد قهرمان شاهد پیروزی را در آغوش کشیده به مقام والای شهادت نایل آمد .

اناالله وانا الیه راجعون

شهید غلام حبیب

غلام حبیب فرزند غلام‌دستگیر مسکونه ولایت میدان در سال ۱۳۳۸ هـ ش در یک خانوادهٔ متدین و بادیانت چشم به جهان کشود . در سال ۱۳۴۵ شامل مکتب قلعه قیام گردید، وی بعد از تکمیل نمودن دورهٔ ابتدائی خویش شامل لیسهٔ جمهوریت مرکز میدان شده والی صف نهم درآن لیسه مصروف تحصیل بود که با یک کودتای خونین کمونستان رویکا آمدند . غلام حبیب این جوان مبارز جهت استخلاص کشورش از چنگ الحاد دست به مبارزه و جهاد مسلحانه زد چون در بین همقطارانش صاحب شجاعت و فراست بی نظیری بود از طرف مجاهدین به حیث معاون گروپ مربوط اش تعین گردید وی‌مدت شش سال در عملیات گوناگون شرکت نمود تا آنکه بلاخره بتاریخ ۲۳ سنبله ۱۳۶۳ هـ ش در یک زد و خورد شدید باقوای الحاد به شرف شهادت نائل‌آمد.

انا لله وانا الیه راجعون

شهید سید الله

سید الله فرزند محمد طالب ساکن قریه خالداری ولسوالی

پغمان ولایت کابل می باشد .

این برادر تحصیلات ابتدائی و ثانوی خویش را در لیسه خواجه مسافر پغمان به اتمام رسانید . و زمانی از مکتب فراغت حاصل نمود که حکومت دست نشانده روسی در کابل رویکار آمده بود این جوان مبارز که کشورش را زیر خط الحادمیدیدجهاد رانسبت به تحصیل ترجیح داده در سال ۱۳۵۹ به جهاد مسلحانه دست زد که در مدت پنج سال مبارز اش مؤفقیت های شایانی را بدست آورد تا آنکه بتاریخ (۲۸) سنبله ۱۳۶۳ در یک برخورد رویاروی با ملحدین در حالیکه (۲۲) سال از نوبهار زندگی اش می گذشت به شرف شهادت نائل آمد . روحش شاد باد .

انا لله وانا الیه راجعون

شهید عبدالعزیز

عبدالعزیز فرزند ملا نور محمد مسکونه قریه گزری چتگری و لسوالی خلم و لایت سمنگان در یک خانواده مسلمان و دیندار چشم به جهان فانی گشود - برادر مذکور بهار جوانی اش را در جهاد و مبارزه علنی برضد کمونستان و اوباشان سپری نموده تا اینکه بالا خره بتاریخ ۲۶ عقرب سال ۱۳۶۳ در یک برخورد رویاروی باروسها جام شهادت را نوشید.

اناالله وانا الیه راجعون

شهید ویس الدین

ویس الدین د رحیم گل زوی چی په (قند آغا) مشهور ؤ دلغمان ولایت د مریم کوری په کلی کی په ۱۳۴۸ کال زیږیدلی دی په ۱۳۵۵ ه ش کال دلغمان په نمبر (۲) مکتب کی شامل شو او تر اتم تولگی پوری یی زدکړه وکړه د روسانو دراتگ سره سم ئی ښوونځی پر یښود او په همغه کوچنی والی کی یی له جهاد سره مینه درلوده په هغه جگړه کی چی د غبرگولی د میاشتی په اته و یشتمه نیټه د مجاهدینو او روسانو ترمینځ وشوه د (۱۶) کلو په عمر د شهادت لوړ مقام ته و رسید.

انا لله وانا الیه راجعون

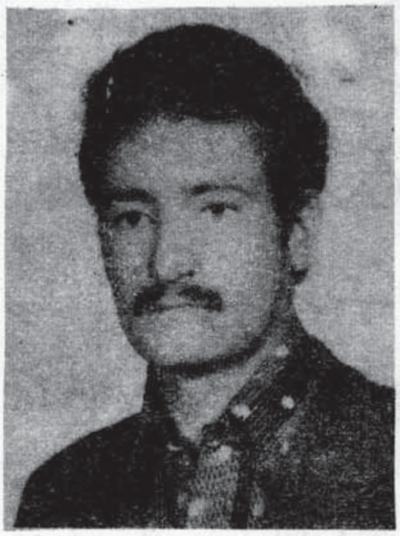

شهید محمد عمر

محمد عمر د ملا پیر محمد خان زوی د کابل ولایت د پغمان ولسوالی اوسیدنکی په یوه متدینه او دین د وسته کورنی زیږیدلی او تربیه شوی ُو نوځکه ئی د روسانو د راتگ سره سم په مسلحانه جهاد پیل وکړ له ډیرو فدا کاریو څخه وروسته د چنگاښن په (۱۶) نیټه (روان کال) په هغه مخامخ جگړه کی چی د چشمه بلبل په منطقه کی د مجاهدینو او روسانو ترمنځ و شوه شهید او خپل عالی هدف ته و رسیده.

اناالله وانا الیه راجعون

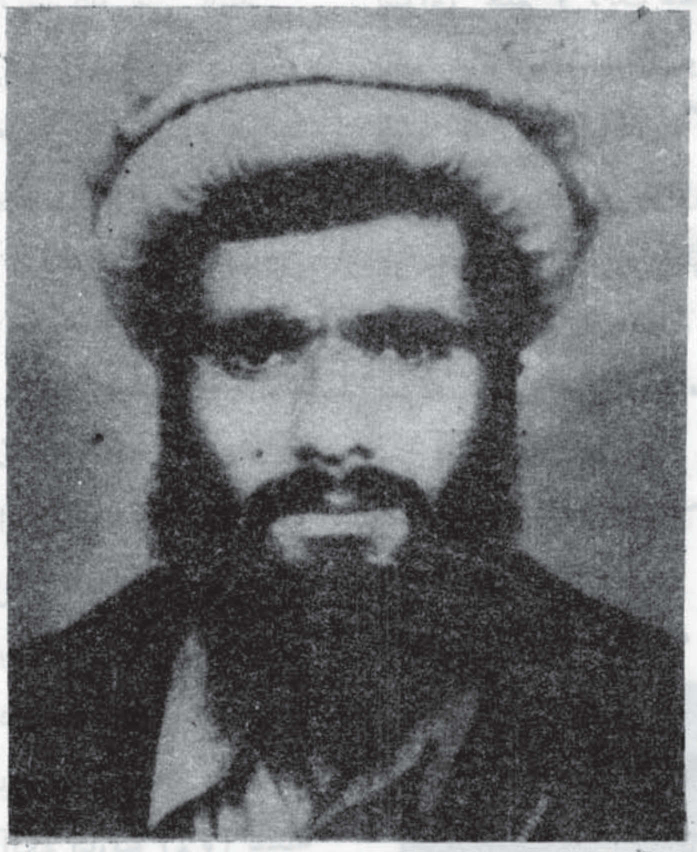

د جهاد اتل قوماندان

شهید سید ملا

لنډه پېژندنه

مجاهد ورور قوماندان سید ملا (مشفق) د ملا سید خداداد زوی د کابل ولایت دپغمان ولسوالی د سرور د کلي اوسیدونکی او چې په ۱۳۳۴ (هـ ش) کال کې په یوه متدینه او غریبه کورنی کې زیږیدلی دی.

ابتدائی تحصیلات ئې د پغمان په لومړنۍ ښوونځی کې سر ته و رسول او بیا د (ابوحنیفه) په مدرسه کې شامل شو لکه څرنګه چې نوموړی ورور د لوړ استعداد، ښواخلاقو او ښه نیت خاوند، او په اسلام مین ځوان و نو به ئې د بیباکه، ناوړه اعمالو او وخت ضایع کیدو څخه کرکه کوله نو په یوه ګوښه کې به ناست کتاب ورسره او مطالعه به ئې کوله په هماغه وخت کې اسلامی تحریک ته هم جذب شو په کال ۱۳۵۸ هش کال کې د ابوحنیفه (رح) د مدرسی د (۱۴) ټولګی څخه په اعلی درجه فارغ او د اسلامی تحریک له خوا په پغمان کې ور ته د دعوت وظیفه ورکړل شو نوموړی ورور پدی وخت کې زیات مجاهدین تنظیم او خلک ئې د ملحد حکومت د نسکورولو لپاره اماده کړل نو ځکه د ملحد حکومت له خوا ترسخت تعقیب لاندی یوه ورځ یې د بی دین حکومت د قواؤ له خوا کور محاصره شو خو د خدای(ج) او د شاوخوا ګاونډیو په مرسته له محاصرې نه وژغورلی شو په ۱۳۵۹ هش کال یې پیښورته هجرت وکړ تر پنځو میاشتو پیښورکی پاتې شو ترهغې پورې چې د مجاهدینو ګروپونه د جهاد لپاره اماده شول نوموړی قاضی صاحب د پغمان د لویې جبهې د قاضی په حیث هلته لاړ.

د هغه د ښو اخلاقو ، ثبات او امانت داری له کبله په ۱۳۶۱ هـ ش د پغمان د غونډ د قوماندان په صفت وټاکل شو، ورسپارل شوې وظیفه یې په خورا ښه امانت داری سره سرته رسوله هغه ؤ چې په کال ۱۳۶۲ هـ ش کې د پغمان د لوی جبهې د معاون په حیث وټاکل شو او هم د یو مستقل ګروپ قوماندانی ور په غاړه شوه، په دی وخت کې د جهاد او سنګر په هکله د لازیاتو تجربو

خاوند شو او خو خو ځله یې روسی فوځونوته خوله ما تووڼکی ځوابونه ورکړی دی او قواوی یې په شا ورتنبولی دی.

نوموړی ورور د جهادپه اوږدو کې یوه ورځ هم په کرار کښیننناست هما غه وُ چې د وری میاشتی په ۱۳ نیټه د ۲۹ کالو په عمر په یوه مخامخ جګړه کې د هاوان په سرمی واړېد او د شهادت لوړ مقام ور په برخه شو. اناالله وانا الیه راجعون

شهید حبیب الرحمن «جانباز»

د اسلام د مقدس دین د ساتلو لپاره ډیرو مؤمنو او خدای پاله مجاهدینو خپل ځان په وینو لړلی او په سرو جاموکی د بښونکی خدای (ج) حضورته و لاړل. چه یو د هغوی له جملی څخه (جانباز) شهید دی. خدای بښلی شهید جانباز د نیک محمد زوی په ۱۳٤۱ کال د لغمان د ولایت په مرکز (ده ملخ) نومی کلی کی وزیږیده د شپږو کلونو و چی د لغمان نمبر(۱) ابتدائی ښوونځی کی شامل شو په ۱۳۵۲ کال کی د لغمان ولایت د روښان په لیسه کی شامل او خپل تحصیل ته ئی تر دولسم ټولګی دوام ورکړ دی لا په همدی ضف کی و چی دردناکه کمونستی فاجعه منځ

ته راغله د ننګینی کودتا دوه دری میاشتی لانهوی تیری شوی چه نوموړی ورور د غلامی د ژوند نه مرګ ښه و باله هر څه ئی تر شاو غور ځول او په عملی جهاد ئی لاس پوری کړ دی د جهاد د لومړ یو ورځو څخه ځوزا زړور او با تقوا مجاهد و په ۱۳۶۱ کال کی دځینومشکلات په اساس پیښور او بیاایران ته هجرت وکړ په ۱۳۶۳ کال کی یو تعداد په اسلام مین ځوانان د جانباز په شمول را ټول او د مهتر لام بابا د مرکزی جبهی په نامه تورغره ته ولاړل د ۱۳۶٤ کال د سنبلی په میاشت

کی نوموړی ورور د خو.تنو نورو مجاهدینو په شمول د ملحد ژریم په هغې قوی چی د کابل څخه د جلال آباد په لور روانه وه د خیر و خیلو په سیمه کی حمله وکړه د خوساعته خونړی جګړی نه وروسته چی د روس یو زرهی دار تانک ئی تخریب او په کی ناست ملحدین ئی جهنم ته ولیږل نوموړیورور په شهادت و رسیده.

اناالله وانا الیه راجعون

شهید شیرین آقا

شیرین آقا فرزند حبیب الله مسکونه قریه خالداری ولسوالی پغمان ولایت کابل می باشد. موصوف تحصیلات ابتدائیهخویش

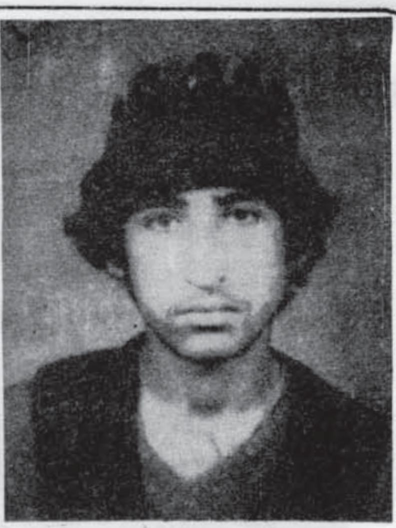

را تا صف نهم در مکتب خواجه‌مسافر پغمان ادامه داد. همینکه کودتای الحادی در کابل رویکار شده و مرحله تاریک در کشورمان (افغانستان) ایجاد گردید شیرین آقا نیز این رویداد های تلخ کشورش را دیده نتوانست، و به عمر (۱۹) سالگی در سال ۱۳۶۰ شروع به جهاد مسلحانه نمود. این جوان شجیع در مدت سه سال جهاد مسلحانه وعلنی ضربه های کوهشکنی را به حکومت ملحد وارد کرده و بلاخره بتاریخ ۲۸-۶-۱۳۶۳ دریک برخورد شدید باملحدین وغلامان حلقه‌بگوش اش، به درجه والای شهادت نایل آمد.

انا لله وانا الیه راجعون

شهید عبدالستار

شهید معلم عبدالستار فرزند مدیر الله نور بیست وشش‌سال‌قبل از امروز در ولسوالی محمد آغه ولایت لوگر چشم به جهان‌گشود درسن هفت سالگی د رلیسه محمد آغه به تحصیلات اش گماشت بعد از به اتمام رسانیدن دورهٔ لیسه شامل دارالمعلمین روشان گردیده تا اساسی را جهت جریان سریع تر مبارزه اش پی ریزی کند (وظیفه مقدس معلمی را در یابد) وی دوران دارالمعلمین را با تلاش هر چه زود تر به پایان رسانیدو درسال ۱۳۵۸ در ولسوالی محمدآغه ولایت لوگر به وظیفه

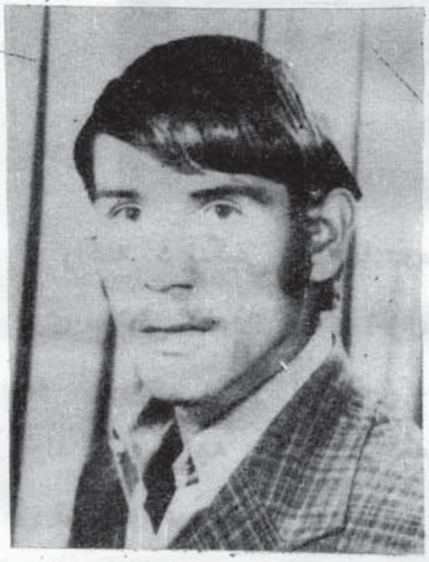

مقدس معلمی‌پرداخت و در دوران معلمی اش جانبازان اسلامی را تربیه و اماده ایثار ساخت تااینکه از طرف او با شان کریلمن تحت تعقیمت قرار گرفته و نتوانست وظیفه مقدس معلمی و فعالیت های اسلامی اش را ادامه داده و افراد مسلمان را برای جامعه اش تقدیم نماید بناءً جهاد ومبارزه علنی را نسبت به وظیفه معلمی ترجیح داده و به سنگر گرم وخونین جهاد شتافت و به مبارزه علنی اش ادامه داد.

معلم عبدالستار شخص بود با وقار، متواضع، پرهیز گار و قاطع که هرگز در مبارزات ضد کمونستی اش خسته نگردیده و بدست آوردن آزادی را وظیفه ایمانی و وجدانی خویش میدانست. نامبرده در طول چهار سال جهاد مسلحانه از هیچ نوع عملیات ابا نه ورزیده و به صورت عموم در شاهراه کابل، گردیز به عملیات می پرداخت که صد ها موتر سوخته، تانگهای تخریب شده وجسد های روسهای ملحد وبی دین در مناطق پل قندهاری، هوتل مامور، بینی شیرافگان شصت بندالی، وقلعه شیخک .... شاهدان شهکاری های این مجاهد هستند.

سر انجام بتاریخ ۲۱-۵-۱۳۶۴ در یک نبرد خونین رویا روئی بعد از وار د نمودن‌تلفات سنگین جانی ومالی بردشمن متجاوز.

به درجه رفیع شهادت نایل گشت. انا لله وانا الیه راجعون

شهید جمعه خان

جمعه خان د جانان زوی د نن څخه یو پشت کاله مخکښی دلوگر ولایت د محمد آغی

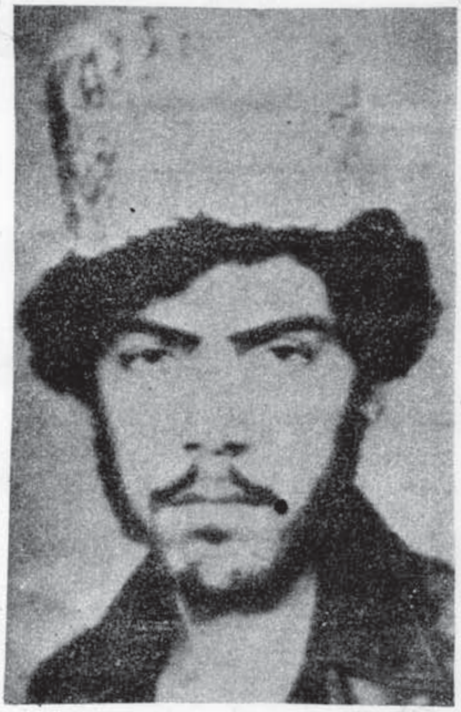

ولسوالی د تاج د کلی په یوه
دینداره کورنی کی زیږیدلی.

په اووه کلنی کی د محمد آغی په
لیسه کی شامل او تر اووم صنفه
پوری ئی خپل تحصیل ته دوام
ورکړ خود ثور د نا ولی کودتا
په منځ ته راتلو سره ئی تحصیل
ترک او په مسلحانه جهاد لاس
پوری کړ نوموړی وروړ په کال
۱۳۶۰ کی پیښور ته راغی او په
کال ۱۳۶۳ کی د طارق ابن زیاد
د جبهی د معاون په حیث و
تاکل مشو او بیر ته د جهاد
سنگر ته ولاړ.

بالا خره د کفر او الحاد پر
ضد د ډیرو عملیا تو څخه
وروسته۱۳۶۴ دا سد د میاشتی
د یوی سختی نښتی په‌ترڅ د
شهادت لوړ مقام ته کی رسید.

اناالله وانا الیه راجعون

شهید محمد نبی

برادر محمد نبی ولد بابا شیر دل
مسکونه قریه حاجی علی ولسوالی
خلم ولایت سمنگان در یک
خانواده متدین دیده به جهان
کشود و ازجمله برادران مخلص
و هدفمند بود که از آغاز جهاد
اسلامی الی آخر ایام زندگی
اش در جهاد مسلحانه علیه روس
های متجاوز و خونخوار سهیم
بود و نظربه اخلاص و شجاعت

زیادی که داشت بتاریخ
۱۳۶۳/۶/۱۳ به‌حیث قوماندان
عمومی‌اتحاد در ولسوالی‌خلم‌تعین
گردید موصوف وظیفه محوله
را به بسیاو امانت داری اجرا
مینمود بالاخره بتاریخ ۱-۱-۱۳۶۳
به اثر مریضی دا عی اجل را
لبیک گفته برحمت الهی پیوست.

انا لله وانا الیه راجعون

شهید محمد اسمعیل

محمد اسمعیل فرزند باشهات
حاجی یارگل مسکونۀ قریه‌موسهی

ولسوالی چار اسیاب ولایت کابل
در سال ۱۳۳۶ در یک فامیل
متدین و‌مسلمان دیده به جهان
گشود.

تحصیلات ابتدائی و ثانوی اش
را در لیسه چار اسیاب به اتمام
رسانیده و در یکی از دفاتر دولت
به حیث مامور رسمی مقرر گردید
چون در افغانستان (وطن مان)
یک مرحله فرسوده و تاریک
بوقوع پیوست این برادر مبارز
وظیفه را ترک گفته در سال
۱۳۵۹ با مجاهدین صلح شوریکی
سر انجام دریک نبرد رویاروئی
باروس های خون آشام در
حالیکه پنج عراده‌مو تر و سه
عراده تانک دشمن طعمه حریق
گردید به درجه عالی شهادت
نایل گشت (روحش شاد و یادش
گرامی).

اناالله وانا الیه راجعون

شهید شفیق خان

شهید شفیق خان د شیر خان
زوی د بگن د کلی اوسیدونکی په
قوم اتیزی د بگن د ښوونځی د

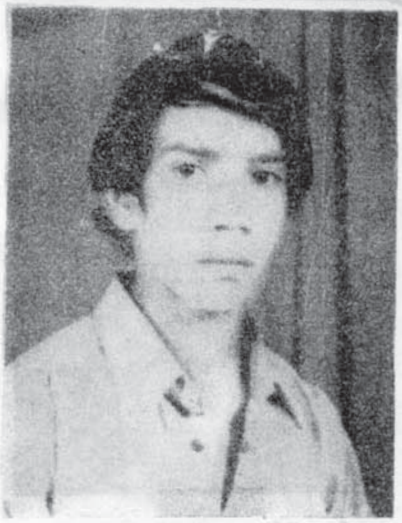

اتم ټولگی زده کوونکی و په یوه
متدینه او دین دوسته کورنی کی
۱۸ کاله د مخه وزیږیده نوموړی
خورا تکړه مجاهد ؤ اوپه
هغه نښته کی چه د روسانو او
مجاهدینو ترمنځ د یکشنبی په ورځ
۱۴۰۰.۵-۱۲-۱۶ ه ق نیټه کال د
تور اوبو په تور ترکی غره کی
پیښه شوه وروسته له ډیری جگړی
د هاوان په مرمی واگید او د
شهادت لوړ مقام ته ورسید.

انا لله وانا الیه راجعون

شهید محمد ناصر

محمد ناصر ولد ملا نور محمد
مسکونه گذری چتگری ولسوالی
خلم ولایت سمنگان در یک
خانوادهٔ متدین دیده به جهان
کشود وبرداراموصوف ۲۳سال از
زندگی اش را سپری نکرده بود.
که فاجعهٔ ننگین ثور بوقوع
پیوست. این برادر ما نیزمانند
سائر رزمندگان راه حق دست
به جهاد مسلحانه زده این مرد
پیکارگردر شهکاری‌های قهرمانانه
ازخود نشان داده ومدت پنج‌سال
جهاد نمود تاآنکه بالاخره دریک
برخورد خونین باروس‌ها در(۲۸)
عقرب۱۳۶۳ بابرادرش عبدالعزیز
جام شهادت را نوشیدند.

انا لله وانا الیه راجعون

شهید گلاب الدین

گلاب‌الدین فرزند سهراب‌خان
مسکونه قریهٔ خالداری مربوط
ولسوالی‌پغمان ولایت‌کابل‌می‌باشد.
چون در دل عشق و در سر
فکر اسلام داشت در سال ۱۳۵۸
دست به فعالیت‌های ضد الحادی
زده و در اوسط همان سال در
حالیکه مسلح هم‌نبود یک عسکر
روسی را مردار نمود بنأ در بین
همفکرانش به غازی‌ملقب گردید.
غازی گلاب الدین در سال
۱۳۵۹ دست به فعالیت های
مسلحانه زد نظر به شهامت
و دلاوری که داشت به حیث
معاون گروپ مربوط اش تعین
شد و مدت پنج سال طی عملیات
مختلفی ضربات کوبنده را بر
دشمن وارد نمود. تا آنکه
بالاخره در یک برخورد رویاروی
با روسهای ملحد در سال۱۳۶۳
به شهادت رسید.

انا لله وانا الیه راجعون

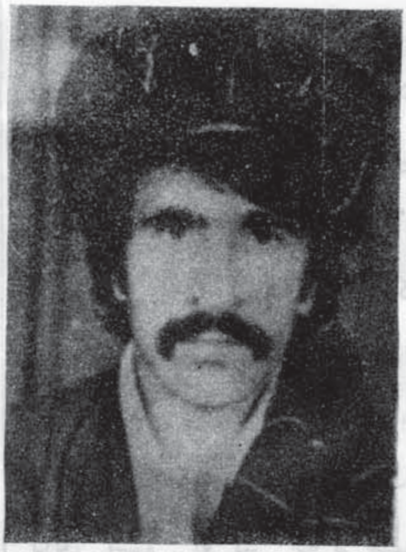

شهید ضابط خُدران

ضابط خُدران ولد منگل خان در
سال ۱۳۳۷ در یک خانوادهٔ
متدین درولسوالی پغمان‌تولدگردید
در سال (۱۳۴۳) شامل
لیسه پغمان گردیده تحصیلات
ابتدائی وثانوی خویش را درهمین
لیسه بپایان رسانید و بعد از
فراغت صنف دوازدهم ـ شامل

اکادمی پولیس شد وی بعد از سپری نمودن دورۀ اکادمی در وزارت داخله مصروف وظیفه گردید همینکه کودتای ننگین و خونین ملحدین بمیان آمد برادر محترم ما وظیفه محوله خویش را ترک گفته با برادران مسلمان ومجاهدین راهٔ حق یکجا شده در سنگر های خونین جهاد دوش بدوش بامجاهدین سر بکف علیه ملحدین ومتجاوزین به مبارزۀ علنی خویش شروع کرد. بعد از چهار سال جهاد مسلحانه بحیث قومندان تعین گردید . نامبرده در طول جهاد چندین بار با قوای ملحد روسی مقابله نموده ضربات و تلفات سنگین بالای آنها وارد نموده بالآخره در یک برخورده و مقاومت شدید با دشمن بتاریخ ۳۰-۴-۶۴ به عمر ۲۷ سالگی دنیای فانی را ترک گفته و بدرجه والای شهادت نایل آمد .

انا لله وانا الیه راجعون

یادواره ازشهید عبدالعلی ریحان

راهی اقصای حق قدس هدف میمون باد
این شهادت و آن ر شادت پوزش بیچون باد

به سلسه رشادت ها و مجاهدت های پیگیر جهاد اسلامی یک تن از جا نفدایانی ، جگر گوشه مکتب اسلام برادر مجاهد عبدالعلی «ریحان» مشهور به سردار، که با خون پاک و جهاد و اجتهاد پاکیزه مشعل تابنده جهاد را فروزانتر کرد.

شهید عبدالعلی «ریحان» ارجمند حاجی عبدالحنان درسنه «۰۴۳۱هش» در یک خانواده متدین در قریه ده یحیی ولسوالی د هسبز ولایت کابل متولد گردید. علوم متداول دینی را از علماء قریه آموخت و در سال «۱۳۴۷» شامل مکتب ابتدائیه ده یحیی شده ، علم و معارف را تادوره متوسطه باالیاقت و فراست آموخت و درجه ممتاز در بین همقطاران خود داشت در سنه ۱۳۵۶ به تعلیمات ثانوی پر داخت و به لیسه تکنیشن کابل شامل وازاینکه طغیان بربریت والحاد در مکاتب رو به افزایش بود برادر مجاهد در مقابل خلقی هاو پرچمی هاواحزاب غیر اسلامی دست به مبارزه تظاهراتی زد و با برادران مسلمان قیام مسلحانه خود را بعد از کودتای روسی وطنفرو شان در سال ۱۳۵۸ شدت بخشید و با برادر مجاهد قوماندان عبدالاحسان راهی جبهات گردید ، بعداً نظربه مظالم وطنفرو شان و باداران روسی نامبرده با خانواده خویش در

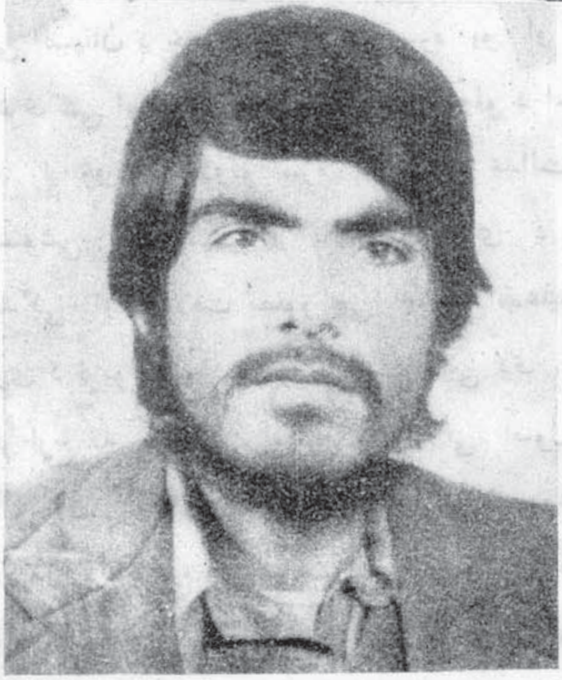

سال ۱۳۶۰ به پشاور هجرت کردند عبدالعلی شهید بنا برشائستگی و تقوی و خلوص عقیده بصفت مامور در کمیته فرهنگی اتحاد اسلامی مقرر و با برادرن مطبوعاتی در رشد و انتشار افکار و عقائد اسلامی مساعی خستگی نا پزیر انجام داد. ازاینکه برادر شهید سنگرنشین جهاد و پروانه آزادی بود ما موریت را بدرود وجهاد را ترجیح دا ده و واپس عــازم جـهاد علیه روسهـا و ملحدین شده و باهمراهی مجاهدین جوزک ، موفقانه به عملیات می پرداختند. باالاخره بتاریخ ۳-۱۲-۱۳۶۳ بیاد بود سالروز حماسه آفرینان (۳) حوت مصروف پلان مسدود کردن و حملات در شاهراه کابل - ننگرهار بود که در یک برخورد خونین ورویاروی با رو سهای وحشی داعی اجل را لبیک و با چهارتن از همسنگران خویش عروسی شهادت را به آغوش کشید.

«انالله وانا الیه راجعون»

تر منځ روغه جوړه هم وی نو هغه به د اغراضو په اساس یوه عارضی او نه پائیدونکی روغه جوړه وی. جنګ او اخوډب ضرور د دی ویش په فطرت کی شته او پایله یې اړومرو بې عدالتی ده نو د دی ستونزو د حل بله هیڅ لار نشته پر ته له دی چی انسانان د خدای بندګی ته سره یو او متحد دړی شی او خدای ته د ځواب ورکولو د احساس په را ژوندی کولو سره هغوی د عدالت لپاره چمتو شی. د قومیت او پاټکو پر ځای د خدای بندګی او خلافت تصور چی محمد صلی الله علیه وسلم پری د نړیوال تولنیز ژوندبنسټ ایښی دی د هغه هر اړخ ته یې ټینګښ او محکم اخلاقی اصول سپر وګرزول. ځمکوال، مزدور، کارخانی والا، سوداګر، دکاندار، قاضی، والی، عسکر، فرقه مشر، د مالی چارومشر، وزیر، سفیر... هر یو یې د عمل په دایره کی د اخلاقو په داسی قوانینو پوری وتړه چی له هغو ځنی خلاصون یا د هغو اصول جوړول اوړنګول د افرادو یا عمومی رایی غوښتنی پوری مربوطه نه وه. ژوند تیرول او شخصی اړیکی، ارت او ادب، کاروبار او چارچلند، سیاست اوملکی انتظام، بین المللی اړیکی، سوله او جنګ لنډه دا چی د انسانی ژوند ټول کړه وړه یې د اخلاقو پابند وګرزول.

دا هغه مهم اصول وو چی پر هغو باندی د محمد صلی الله علیه وسلم د پروګرام بنسټ ایښودل شوی ؤ. د دی پروګرام د عملی کولو لپاره چی هغه کوم چلند غوره کړی ؤ هغه له ورګړنیزی اصلاح نه پیل کیده. د هغه له نظره دا مخبره بلهه نه وه چی په ورګړنیزی اصلاح سره به بالآخره ټولنه اصلاح کیږی. هیڅ یو پرمختللی او غوره نظام د ناوړه چارچلند کوونکو او بی اعتماده خلکو په واسطه بریالیتوب سره پرمخ نشی تللی. د وګړیو د اخلاقو په کمزوری سره دیو نظام په مانی کی ووت او درز پیدا کیږی او که په هغوی کی غوره نیک اخلاق او رښتینی ایمان نه وی نو که له هر څومره احتیاط نه کار واخیستل شی بیا به هم په هغه نظام کی کږوډی او ستونزی پیدا کیږی.

په دی اساس پیغمبر صلی الله علیه وسلم لومړی خپل ځواک د داسی وګړیو په جوړولو کی وکار وه چی د ده له پروګرام سره سم یې په ډیره ښه طریقه د نړی اصلاح کولای شوه. هغه صلی الله علیه وسلم داسی وګړی تیار کړل چی په هر حال کی له خدایه ویریدل، بدی نه یې پرهیز کاوه او د ژوند په هره معامله کی یې د خدای په وړاندی د مسؤلیت احساس په نظر کی و او هغه کار ته یې له سره ګوتی نه وروړلی چی په هغه کی به د خدای (ج) د ناراضیتوب اندیښنه وه. او که به دا ورڅرګنده شوه چی په دی کار سره خدای(ج) رضا کیږی نو د زړه له کومی به یې سرته رساوه او هیڅ ډول قربانی یې نه سمپوله. د خدای له ویری پرته د بل چا ویره ورسره نه وه. د هغوی په پټ او ښکاره ژوند کی هیڅ ډول توپیر نه لیدل کیده. د راز په پردو کی هم هغوی هومره شریف، نیک او پرهیزګار وو لکه څومره چی په ښکاره او د خلکو په وړاندی وو. پر هغوی باندی دومره اعتماد وو چی که هغوی ته د خدای (ج) د بندګانو ژوند، مال پټ او امانت ور وسپارل شی

نو خیانت به پکی نه کوی . او که به د خپل ملت او مشرله خوا کومه وظیفه ورکول کیده نو کماحقه یی اجرا کوله . د غسی که کوم یو به دقضا اوعدالت په چوکی کښیناست نو ظالم به نه و . که به بازار ته ورتلل نو په را کړه ورکړه کی بد معامله نه وو . خپل استعداد ، هوښیاری ، تدبر ، قوت او پوهه به یی د رښتیا، عدالت او د انسانیت دفلاح لپاره استعمالوله نه د شخصی اغراضو او حق تلفی لپاره. پوره پنځلس کاله یی د داسی حقپالونکو افرادو (چی سربیره پر عربو د نورو ملتونو افراد هم پکی وو) په چمتو کولو کی تیر کړل چی هغوی نه یوازی د عربو بلکی د ټولی نړی د اصلاح لپاره رښتینی کاک عزم درلود.

د دی یو موټی خلکو له تنظیمولو وروسته یی په پراخه پیمانه د ټولنی د اصلاح لپاره په عملی توګه هڅه او هاند پیل کړ او صرف د اتو کالونو په اوږدوکی یی د عربو ۱۲ لکه مربع میله ځمکه کی په بشپړ ډول اخلاقی ، اقتصادی ، تمدنی او سیاسی انقلاب په پښوودراوه چی سربیره پر عربو ټولی دنیا ته د هغه خیر ښیګڼه او برکتونه ورسیدل .

نن د نوو نظامونو په تیره بیا د کمونیزم د خیالی جنت نوم زیات اوریدل کیږی خو دی خبری ته به چا فکر کړی وی او که نه ، دا باید په یاد ولری چی دا له هماغو طاغوتی او جاهلی نظامونو څخه دی چی دا دی اوس یی فتنه په نوی بڼه کی را څرګنده شوه خو دا هماغه د بربریت او وحشت نظام دی چی له ظلم او زورنه یی خلک په ځان راغلی وو . دا دی په ټوله نړی په تیره بیا په افغانستان کی د دغه فاسد تباه کوونکی نظام څیره له هیچا پټه نه ده . د د غوښتونزو د حل یوازینی لاره د حضرت پیغمبر صلی الله علیه وسلم د راوړیو اصولو او لارښوونو پیروی ده او بس .

(ومن الله التوفیق)

ژوند په ټولو چارو باندی حاکمیت وکړی دا ځکه چی یوازینی حاکمیت د دی دین او اسلام لپاره دی بل څوک به د حاکمیت په ساحه کی مداخله نه کوی .

ومن لم یحکم بما انزل الله فأولئک هم الکافرون

ومن لم یحکم بما انزل الله فأولئک هم الظالمون

ومن لم یحکم بما انزل الله فأولئک هم الفاسقون

دا دری آیته دی . په دی دری واړو کی پاک خدای فرمایلی دی څوک چی حکم نه کوی په هغه څه چی خدای نازل کړی دی هغوی کافران دی ، هغوی ظالمان دی ، هغوی فاسقان دی . حکم کول په قرآن او اسلام باندی دا معنی لری چی : که ته محکمه کی ناست یی فیصله کوی نو ګوری به چی اسلام څه وائی هغسی فیصله به کوی ، که ته د کوم کار لپاره له کوره راوځی ګوری به چی اسلام درته څه وایی کوم کاری حلال او کوم یی حرام ګرځولی دی مطابق د دی باندی به عمل کوی، که غواړی چی ډوډی وخوری ګوری به چی دا ډوډی اصلا حلاله ده که حرامه له حلالی لاری نه کسب شوی که له حرامی ، وروسته له هغی به یی خوړلو ته اقدام کوی، که خبری کوی مخکی له خبرو کولو یی له ځان سره وسنجوه چی حلاله ده که حرامه ، ضرورت ورته شته او که نه ، که جیری کالی اغوندی ګوری به چی دا د سړی لپاره حلال دی **که حرام ، وریښم دی که غیر وریښم بیا دا چی په حلاله تهیه شوی او که په حرامه ، وروسته له دی بیا په دی ټولو ساحو کی اسلام ته کنترول ، حاکمیت او مراقبت په لاس ورکول او په سیاسی لحاظ د دولت په امورو کی ، په بین المللی روابطو کی ،**

په عمومی او خصوصی بین الدول حقوقو کی ، په مختلفو روابطو او مناسباتو کی د اسلام حاکمیت قایمولو ته (بما انزل الله) وایی . حکم (بما انزل الله) یواځی دی ته نه وایی چی سړی محکمه کی کښینی او یواځی هلته دی اسلام تطبیق شی او چی له محکمی نه ووت نو هیڅ ! او مسجد ته دی سړی ننوځی تنها هلته دی اسلام تطبیق کیږی او چی ووت نو بیا هیڅ ، حکم (بما انزل الله) دی ته وایی چی سړی خپل ژوند اومرګ ، خپل خوب او ویښه ، خپل کړه او وړه، خپل ځان، اولاد ، عبادت ، شعایر، مناسک دا ټول اسلام ته تسلیم کړی څه چی اسلام ویلی هغه وکړی څه چی اسلام ترینه منع کړی له هغه نه ډډه وکړی او د اسلام معنی هم همدا ده . دا چی وایو زموږ دین اسلام دی د اسلام په معنی پوهشئ داسلام معنی دا ده چی په خپله رضا په خپل شوق او رغبت ، ډاډ او اطمینان باندي د خپل ژوند ټول مسائل ، د مرګ او ژوند ټول ارتباطات، ټول متعلقات په پوره ډول د خدای دین او مقرراتو تسلیمولو ته اسلام وایی . د اسلام اصلی معنی همدا ده . اسلام د تسلیم له کلمی نه اخستل شوی دی یعنی د ژوند د ټولو جوانبو تسلیمول ، کلی وی که جزئی ، دنیا پوری اړه ولری اوکه آخرت پوری، فردی وی که اجتماعی ، د دی ټولو په مکمل ډول خدای او د خدای دین او مقرراتو ته سپارل ، دی ته وایی اسلام . د اسلام معنی همدا ده کله چی موږ د اسلامی تحریک دا اووه واړه مراحل چی په اهدافو کی ئی ذکر دی په خپل مخ کی ږدو او وایو چی زموږ یو هدف د امت توحید دی او وروستی هدف مو ټوله دنیا د اسلام تر یو بیرغ لاندی راوستل دی نو هلته به ډیر شرم وی ، ډیر د عاراو ننګ ځای به وی چی موږ قلباً ، روحاً ، ضمیراً ، وجداناً او دیانتاً ځان په یوی محدودی ، وړه او چاپیر شوی محوطی باندی قانع وبولو موږ په دغه اوسنی شکل باندی قانع نه یو خو څنګه چی د جهاد یوه برخه موږ ته را سپارل شوی ده د هغی د سم تنظیمولو په خاطر موږ دغه ارګانونه فعال کړی دی . موږ به هلته ضمیراً او وجداناً قانع او سو چی خدای(ج) داسی مرحله راولی چی د افغانستان مجاهد ولس ټول په یوه صف کی او تر یوه قیادت لاندی ولاړ اوسی . خو فعلاً زموږ غوښتنه داده چی موږ ټول به خپل جد و جهد په کار اچوو چی د صف د یو کیدو او بشپړ وحدت د را منځ ته کیدو لپاره زمینه مساعده او لاره ورته او اره کړو او ددی هدف د تحقق لپاره به موږ لاری په ډی اوډدوکی له ټولو خلکو سره د وروری شعار پورته کړی وی . چا سره رقابت ، منافسی ، حسد او حقد نه چلوو خپلو مسلمانو ورونو ته د خیر دعا کوو د شر فکر به ئی په خپل زړه کی نه ګرځوو . د تل لپاره مو ټولو مجاهدینو ته عام اعلان دی چی که د نورو تنظیمونو مجاهدینو ته مو خیر ورسید ورویی رسوئ خو د شر رسولونه به ډډه کوئ که مو له هغوی سره په کوم شی شخړه راتله وسله ورته پریږدی خو مسلمان سره جنګ او شخړه مه کوئ حتی که یوځوک مشکوک هم وی خو که د یو اسلامی تنظیم له لاری هلته تللی وی ، د دی لپاره چی د مسلمانانو په منځ کی فاصله زیاته نه شی له هغه سره به له هر ډول برخورد نه ډډه کوئ . که چا تاسی ته د دښمنی زمینه مساعدو له تاسی کوښښ کوئ چی په وروری یی بدله کړئ . تنازلات ومنئ ، خپل حق نه تیریدل ومنئ ، وسلی نه تیریدل ومنئ ، منطقی نه تیریدل ومنئ ، جبهی نه تیریدل

ومنیٔ ، خو دمسلمان له ورورى نه تیریدل مه منیٔ . موږ به وسله ډیره پیدا کړو خو وروڼه نه شو پیدا کولای ، مناطق به ډیر زموږ تر لاس لاندی راشی خو موږ به ټوله دنیا په یوه صادق مسلمان باندی نه بدلوو . تاسی کوښښ کویٔ چی له مسلمانانو سره د ورورى په بنیاد برخورد او روغبړ وکړیٔ ، د خلکو د جفا په مقابل‌کی به وفا کویٔ او د عداء په مقابل کی اخاء . د خلکو د غدر په مقابل کی به وفا او په عهد میړنتوب او مروت کویٔ دا ځکه چی د دی کار نتایج هم په دنیا کی ښه دی او هم په آخرت .

زما د عقیدی او یوه سنګر ورونو !

زه به هیڅکله تاسی د تنظیم محبت ته دعوت نکړم بلکه د اسلام محبت ته به مو دعوتوم . موږ دلته د اسلام په بنیاد را ټول شوي یو موږ تاسی ته دا تنظیم العیاذ بالله نوی معبود نه در معرفی کوو موږ ټول یوه معبود ته تسلیم یو او همغه ته مو سر په سجده ایښی دی او تر آخره به د توحید پر عقیده چی (لا اله الا الله محمد رسول الله) ده ولاړ یو. په زړه کی همدا بو د اسلام مقدس دین ځائیږی اوبس موږ به هیڅکله تاسی ته داسی توقیر نه کړو چی د تنظیم محبت په زړه کی واچوی خودا به هر وخت وایو چی ددی تنظیم په پوره اسلامی کولو کی کوښښ وکړیٔ . زموږ مینه او دوستی اسلام سره ده، که په دی‌تنظیم کی را ټول شوی هم یو خو د اسلام په بنیاد به یو له بل سره روابط ساتو . د دوستی معیار او ګراف به مو یو بل سره د اسلام‌په بنیاد زیاتیږی او کمیږی موږ که تاسی‌ته توقیر هم کوو د اسلام او جهاد د محبت ، صدق ، صفا ، مروت او نورو اسلامی ارزښتونو ، اصولو او مبادیو تلقین به کوو دا به هیڅکله ونه وایو چی د (اسلامی اتحاد) تنظیم دی ستاسی محشور او یواځینی محبوب وګرځی . نه ؛ زموږ او ستاسی یواځینی محبوب اسلام دی . بونږ سره به د خدای جلت عظمة او د پیغمبر (ص) مینه په زړه کی وی . که بل هر څوک پر موږ ګرانیږی د خدای په خاطر به ګرانیږی او که هر چا ته په بده ستر‌که ګورو نو د خدای د رضا په خاطر به ورته ګورو .

> مونږ به هلته ضمیرًا او وجدانًا قانع او سو چې خدای جل جلاله داسې مرحله را ولي چې دافغانستان مجاهد ولس ټول په یوه صف کې او تر یوه قیادت لاندې ولاړ او سي .
>
> "استاد سیاف"

څومره چی دا تنظیم د اسلام اصولو او مقرراتو سره ځان‌سموی‌هومره به‌راته‌ګرانیږی‌او که‌خدای‌ناخواسته له هغو اصولو او مقرراتو لیری کیږی نو په همغه شان به زموږ د نفرت درجه هم ورسره زیاتیږی . موږ دلته له یو بل سره تعهد کړی دی او د اسلام په بنیاد د جهاد دسمون لپاره را ټول شوی یو ځکه چی دا کاروته یوه نظام ، یوه انسجام او تنظیم ته ضرورت لری په دی خاطر د تنظیم د ضرورت مسئله مطرح شوی ده .

- نوربیا -

او ناهلی د طایف څخه بیرته د مکې خواته روان شو ، په مکه کښې خو د دښمنانو دا حال ؤ چې کله به یې د هغه پر سر او مخ مبارک باندې خاورې شیندلې ، کله به یې د خدای په حرم کښې د لمانځه په حالت کښې د هغه له مبارکې غاړې نه ځادر تاووه . او کله نور د غسې بیرحمانه برخودونه . سوال دا دی چې ایا دغو پیښو کولای شوی چې د خدای پاک حبیب (ص) په اراده او هود کښې څه ضعف راولی ؟ نه هیڅکله ! د دی یو بېلګه مثال هغه دی چې قریشو ابو طالب ته یوه جرګه ولیږله، هغه ته یې وویل: که ستا وراره د ریاست اومشرتابه په غوښتونکې وی مونږ دی‌ته حاضریو چې دی خپل مشر وټاکو . که مال دولت غواړی نو هر څومره چې غواړی د هغه ورکولو ته تیاریو که له کومې ښایسته او ښکلې پیغلې سره واده کول غواړی مونږ دی‌ته حاضریو چې د مکې تر ټولو ښکلې پیغله په نکاح ورکړو خو پدې شرط چې دی له خپل تبلیغ او له خپل نوی دین څخه لاس واخلی او که دا یوه خبره هم نه منی نو ته زمونږ د مقابلې لپاره ځان تیار کړه . ابو طالب محمد صلی الله علیه وسلم ته وویل: زما د ځوانمیرګه ورور زویه . ټول خلک زمونږ د مقابلې لپاره تیار شویدی ، یوه کورنی به څنګه د ټول قوم سره و جنګیدای شی ، ما ته د قوم دښمنی مه را اړوه ، د خپل تبلیغ نه لاس واخله او د دوی پیشنهادونه ومنه رسول اکرم (ص) ځواب ورکړ : نه هیڅکله ! زما په خدای قسم دی که دوی لمر زما په ښی او سپوږمی زما په کیڼ لاس کښې کیږدی زه به له خپل دین او د حق له تبلیغ نه و نه ورم زه به تر هغه پدې لاره مخ په وړاندې ځم چې یا کامیاب شم او یا پدې لاره کښې ووژل شم .

د بعثت دیارلس کاله پدغې حالاتو کښې تیر شول ، مسلمانان د خدای د رسول (ص) په اجازه پرله پسې مدینې منورې ته مهاجر کیدل اوپه پای کښې د دې وار راغی چې‌پخپله د الله رسول(ص) هم هجرت وکړی . د مدینې منورې خلکو د هغه تود هر کلی او شاندار استقبال وکړ ، هلته انصار د مهاجرینو خواخوږی او غمشریکان وو . خو قریشو چې د رسول الله (ص) او مسلمانانو په هجرت کولو له پخوانه د زیات خطر احساس وکړ نو همالته یې هم مسلمانان په کرار نه پریښودل . اوس هغه دوره چې یوازې په دعوت باندې اکتفا نشو کیدلای مګر پیغمبر (ص) د خدای له اذن څخه پرته په جنګ لاس نشو پورې کولای نو الله تعالی له کافرانو سره د جنګیدو اجازه ورکړه په نبوی دور کښې پر له پسې جهادونه او غزاګانی وشوی چې په اسلامی تاریخ کښې د بدر، احد ، خندق ، خیبر ، مؤته ، تبوک ، حنین او نورو .داسې نومونو سره شهرت لرې . مدنی دور روښانه او شاندار دور ؤ ، په همدغه دور کښې د اسلامی ریاست بنسټ کیښودل شو ، اسلامی‌قضاء نافذه شوه ، اسلامی سفیران ولیږل شو ، د نړی طاغوتی طاقتونو اسلام د.یو.ستر طاقت په توګه ومانه او هغه.دور راغی چې د حرا له غار نه ا شروع شوی تحریک د ابرقدرتونو قصرونو ته لاره پیدا کړی .

الله ، الله چیرته هغه وخت چې دښمنانو غوښتل د توحید نعره د داعی حق رسول اکرم (ص) په ستونی کښې وچه کړی او چیرته دا دور چې د چین په سرحدونو د افریقا په ځنګلونو او د سمندر په ټاپوګانو کښې د ورځې پنځه ځله د مساجدو له منارو څخه د اشهد ان لا اله الاالله واشهد ان محمد رسول الله زمزمې پورته شی .

د هغه له وفات نه- وروسته هم د جهادونو لړۍ جاري وساتله شوه او فقط د جهاد په برکت الله تعالی د نړۍ ګوټ ګوټ کښې د حق دعوت خپور کړ.

اوس هم په مسلمانانو کښې جهادي ولوله ژوندي او ځپانده ده او د اسلام سر لوړي لپاره قرباني ورکوي. د دې مدعا ژوندی مثال دافغانستان اسلامي جهاد دی چې له څو کلونو راهیسې یوموټی لاسي اوبیوزلي مسلمانان د نړۍ د لوی نظامي طاقت په مقابل کښې جنګیږي او قرباني ورکوي. موږ هیله من یو چې یوه ورځ به د افغانستان د مسلمانانو جهادي هلې ځلې کامیابیږي د اسلام او بشریت دښمنان به نابودیږي او لوږیږي په افغانستان او ورپسې په نورو ځایونو کښې به د اسلام نظام حاکم کیږي.

به یاد بود یکهزار و چهار صد و پنجا وهشتمین ...

سیرت تمام دارائی اش را در اختیار شوهر بزرگوارش قرار داد و غلامان خود را در خدمت شوهر گرامی‌القدرش گذاشت ، حضرت محمد(ص) اولین کاریکه کرد تمام غلامان را آزاد کرد .

هنگامیکه سن حضرت محمد(ص) از ۳۵ سالگی گذشت گوشه نشینی اختیار نمود و اکثراً به عبادت رب‌العلمین می پرداخت .

گذشت روزگار سنین حضرت محمد(ص) را چهل ساله ساخت و روزی در غار حرا که به اندازهٔ سه ربع یک فرسخ از مکهٔ معظمه فاصله داشت مشغول عبادت به درگاه احدیت بود ناگا فرشتهٔ (جبرئیل امین) بر او نازل شد و گفت :

اقرأ - بخوان

آن حضرت فرمودند من که خواننده نیستم ، فرشته او را در بغلش گرفته و فشرد آنگاه گفت :

اقرأباسم ربک الذی خلق، خلق‌الانسان من علق اقرأ و ربک الاکرام ، الذی علم بالقلم ، علم الانسان مالم یعلم .

(علق - ۱ - ۵)

بخوان به برکت نام پروردگارت که آفریدگا راست ، آفرید آدمی را از خون بسته ، بخوان بنام ، خدایت که کریم تر و گرامی تر است ، خدائی که نوشتن باقلم را تعلیم داد ، و به انسان آموخت چیزهای را که نمیدانست .

آری ، این واقعه روز دو شنبه ، ماه مبارک رمضان سال ۶۰۹ میلادی رخ داد و حضرت محمد مصطفی(ص) از طرف پروردگار عالمیان به صفت خاتم النبین و شفیع المذ نبین مبعوث گردید و برای اولین بار پس از صد ها سال نوید چیره شدن نور هدایت بر ظلمات و تاریکی های ، شرک ، کفر والحاد اعلان گردید .

حضرت محمد(ص) از غار حرا ، هراسان به منزلش آمد و در حالیکه از سرو روی مبارک شان عرق می چکید جریان سرگذشت خود را به خدیجه (رض) گفت ، خدیجه این زن مهربان و بزرگوار حضرت محمد(ص) را دلجویی داد و گفت ای محمد(ص) خاطر جمع دار بدون تردید خداوند بر تو بد روا نمیدارد زیراتو نسبت به خانواده ات مهربان ، نسبت به مهمانان خوشروی و نسبت به بینوایان کمک کننده میباشی.

آنگاه که محمد(ص) به خواب عمیق فرورفت حضرت خدیجة الکبری(رض) نزد ورقه بن نوفل (پسر کاکایش) که مرد کور ولی دانشمندی بود رفته طالب معنای پیام فرشته از او گردید ورقه به اساس نشانی های که در کتاب مقدس انجیل دیده بود صدا برآورد !

بشارت بادترا وای خدیجه ، که شوهرت با جبرئیل مربوط شده است ، آنگاه با عجله تمام همرا با خدیجه به منزل محمد(ص) شد و به آن حضرت که از خواب بیدار شده بود چنین گفت :

ای محمد(ص) نگران مباش ! خداوند به تو وحی کرده است همانطوریکه به موسی(ع) و عیسی(ع) وحی کرده بود او در حالیکه سر مبارک حضرت

محمد(ص) را بوسید چنین گفت :

بسیا رمتأسفم که پیر شده ام ، ای کاش عمر من باقی میبود و میتوانستم آن روزی را بینم که تو مامور هدایت بشر میشدی وترا معاونت میکردم ، ولی میترسم که اقوام تو، ترا از منزلت برانند و دور کنند .

روزگار میگذشت ، آنحضرت(ص) مامور اشاعت دین مقدس گردیده بود که به اساس فطرت بشری بنیانگذاری شده و همه جوانب زندگی فردی ، اجتماعی ، مادی ، معنوی ، اعتقادی عاطفی ، اقتصادی ، حقوق و . . . انسان را احتوأ میکند .
دینی که ویژگیهای نژادی و تمایز های بیجا را ملغی قرار داده ، بلکه انسانها را از نظر گاه خود برابر دانسته و واقع بینانه چنین میفرماید انسانها همه باهم برادر اند ، همه از یک پدر و مادر اند ، همه اعضای یک خانواده اند همه از جهت شرافت ، اصل ونسب مشترک اند ، کسی را برکسی جز به تقوی و پرهیزگاری برتری نیست (مضمون سورهٔ حجرات (۱۲) .

دینی که جانبدار پا برجای منطق استدلال و آزادی اندیشه است ، تحمیل اجباری آیده ، عقیده و خفقان در آن وجودنداشته و میفرماید .

اجباری درگزینش دین نیست چه راه از چاه شناسانده شده است پس هر که منکر بت شود و به خدا ایمان آرد ، هر آئنه چنگ زده است به دست آویز محکم که نیست گسستن آنرا و خدا شنوا ودانا است . (البقره ۵-۲۵۵)

دینی که پیروان خود را برآن میدارد تابابینش عالی و فکر آزاد راجع به افقهای دور دست بیندیشد، دانشی را در نوردد ، به پیشرفتهای علمی واکتشافاتی که به خدمت بشریت گرفته شود دست زنند وچنین حکم می کند .

در آفرینش زمان ، شب و روز، آسمان وزمین، حیوان و انسان و آنچه در آن است بسیاربیندیشید . (مضمون سوره بقره آیه ۱۶۳)

آری حضرت محمد رسول الله(ص) در راه اشاعت چنین آئین مقدس مامور گردید ، سختی های روزگار را متحمل شد ، در برابر مشکلات و توطه های کفار که شکنجه ، آزار ، ارعاب و حتی تهدید به مرگ بود صبر از خود نشان داد .

منزلشان در معرض هجوم و شبخون سر ان کفار قرار گرفت ، با پیروانش اقسام و انواع فشار ها را متقبل شد و بالاخره از وطن و سرزمینش اخراج گردید ولی در عزم آهنین و ارادهٔ خلل ناپذیرش مانند کوه پا بر جاماند و در ماموریت مقدس خود جهت رهائی بشریت از قید و اسارت و رهائی افکار عامه از قید او هام و خرافات وبالآخره به دعوت به سوی حق ، به سوی نور ، به سوی روشنائی کوچکترین سستی‌را در خود راه نداد وبا این از خودگذری های خود عربها را پس از تفرقه توحید بخشید ، از قبایل مختلف جماعت تشکیل داد وبر اعراب چنان قوهٔ بزرگ معنوی بخشید که عقیدهٔ ثابت و عزم راسخ شان سبب اساس تهداب گذاری امپر اطوری بزرگ اسلامی از هند و چنین ، شمال افریقا تا اروپا ، طرد اجانب از حدود کشور شان گردیده و در اندک زمان دو امپراطوری بزرگ دنیا (ساسانی و بازمنطینی) را سرنگون ساخته بلال حبشی ، سلمان فارسی و علی قریشی(رض) را در یک ردیف قرار داد . مقام وکرامت زن را تاجائی بالابرد که مساوی باحقوق مردان قرار گرفت .

رسد آدمی به جائی که ملک ندیده باشد دوازده سال از بعثت آنحضرت گذشته بود که قضیه کثیرالابتهاج معراج روی داد .

شبی برنشست از فلک برگذشت
به تمکین وجاه از ملک در گذشت
چنان گرم در تیه قربت براند
که در صدره جبرئیل از او باز ماند
بد و گفت سالار بیت الحرام
که ای حامل وحی بر تر خرام
بگفتا فرا تر حجالم نماند
بماندم که نیروی با لم نماند
اگر یک سرموی بر تر پرم
فروغ تجلی بسوزد پرم

چگونه میتوان مانع نفوذ کمونیزم ...

روش دولت انتقاد به عمل آورد و یا از طریق مصالمت آمیز در پی اصلاح آن برآمد ، مردم مجبوراً غرض تغیر وضع موجود، به فعالیت های زیر زمینی دست می زنند ، که البته این فعالیت ها ایجاب و سایل و تسهیلات می نماید ، درینجا است که عمال و دست اندر کاران کمونیزم داخل اقدام شده ، به بهانهٔ کمک و رهایی جامعه از سیستم دیکتاتوری ، با جنبش تماس گرفته . با سرا زیر نمودن کمک‌های محیلانه و خرابکارانه جنبش‌را تحت تاثیرخودمی‌آورد، و آنرا آهسته آهسته طرف کمونیزم سوق میدهد.

در نتیجه باید گفت که اگر ما زندگی خود را طبق دساتیر اسلام به پیش بریم ، حیات خود را وقف ایمان نمائیم ، اسلام عهد خلفای راشده را احیا کنیم ، در راه تطبیق اسلام عزیز که ضامن عدالت اجتماعی است از خود گذری کامل کار گیریم ، و خود را بیشتر به جنبهٔ معنوی زندگی مرتبط سازیم و از مادی گری و ماتریالیزم عملی که ضرر آن از ماتریالیزم نظری کمتر نیست بپرهیزیم . در آنصورت است که‌سدی‌شکست ناپذیر را در برابر نفوذایدیولوژی جهانسوز و الحادی کمونیزم به وجود خواهیم آورد .

پیام خداوند(ج) ....

درقبال دعوت رهایی بخش اسلامی بطور عام و در سلسله جهاد شکوهمند وحماسه آفرین اسلامی افغانستان که هدف آن صرف وصرف اعلاء کلمة الله ونافذ گردانیدن شریعت اسلامی در افغانستان و سراسر جهان میباشد بطور خاص وظیفه و رسالت ایمانی و وجدانی خویش میشمارد تا علاوه از چاپ نمودن کتب ، رسالات و . . .

بانشر یک سلسله جراید و مجلات به زبان های مختلف‌عربی، فارسی، پشتو، اردو وانگلیسی . در راه ایفای این وظیفه اسلامی و ایمانی خویش که : پخش ونشر اندیشه وفکر اسلامی (دعوت به حق است) باکمال خلوص وحوصله مندی تپ وتلاش نموده .

ضمناً پیام های زخون نوشته هزاران شهید گلگون قبای کربلای افغانستان راکه همواره ماوکافه امت مسلمه را به ادامه وتعقیب راه باسعادت خویش دعوت مینماید پیهم با پیام های قهرمانی ملت مظلوم و غرقه در خون افغانستان که بادست های خالی ولی عظم فولادین وپر توان با نیروی معنوی (ایمان وعقیده راسخ به ذات اقدس الهی جلت ـ عظمته) بایک نعره کو بنده الله اکبر با بزرگ ترین ابر جناور زمان «سوسیال امپریالزم خون آشام به سردمداری روسیه وحشی دست وپنجه شده پوز این غول بد طینت را به خاک مالیده، شاخ های غرورش را یکجا با طلسم شکست ناپذیری اش شکستانده وهیولای مقابله مشت بادروش‌را قایم گردانید بصورت تحفه ومصداق عملی پیروزی حق بر باطل به تمام جهـانیان بالخوص ملت های اسیر در بند استعمار برساند تا ایشان ازین پیروزی معجزه آسای مجاهدین دلیر و استعمار شکن سر زمین غرور آفرین افغانستان بحیث یک درس عبرت پند گرفته بدانند که راستی هم حق بر باطل پیروز بوده. و هیچ نیروی مادی را در برابر نیروی معنوی یارای توان ومقابله نیست بنا بران میتوان باداشتن عزم و اراده متین درپرتو عقیده

و ایمان راسخ و اتکاء به ذات یکتای خداوند کریم - جلت عظمته با بزرگترین ابر قدرت طاغوتی زمان دست وپنجه نرم نموده وآنرا به زانو در آورد میتوان باتکاء، به ذات اقدس الهی جلت عظمته و جهاد پیگیرو مداوم زنجیر اسارت و بردگی را درهم شکسته و از چنگ استعمار رهایی یافت بدانند که برای نجات از چنگ این خرسان نابکار صرف و صرف همین یک راه است. وبس که. این راه عبارت از ایمان وعقیده راسخ وحدت کلی وهمه جانبه عمل به احکام ودستورات پر ارزش وسودمند ذات اقدس الهی جلت عظمته. همچنان نظر بهمسئولیت ایمانی ورسالت تاریخی در راه همبستگی هر چه بیشتر امت مسلمه که ضامن سعادت وموفقیت دارین است باتلاش های مخلصانه وخسته گی ناپذیر خویش دوام داده کوشش مینماید تابا آخرین حدتوان. منجمله بانشر مطالب ومضامین سودمند اسلامی کافه امت مسلمه را به وحدت وهمبستگی کامل دعوت نمایدزیرا اتحاد یک حکم از احکام خداوند(ج) بوده وعمل به احکام و دستورات‌خداوند(ج) موجب موفقیت وسعادت دارین است وترک عمل به آن موجب خسران دنیا وآخرت است.

نصرت خداوند(ج) باوحدت وهماهنگی است چنانچه حضرت محمد(ص) میفرمایند: ید الله مع الجماعته.

بناء از جمله این نشریات یکی هم مجله حق پاخون است که:

اینک الآن مااولین شماره آنرا به یاری ونصرت خداوند بی نیاز جلت عظمته به نشر سپردیم.

ناگفته نباید گذاشت که مدیریت عمومی جراید ومجلات به همکاری‌های همه‌جانبهٔ همه علماء، دانشمندان محققین، نویسنده گان وهمه صاحبان فضل و داد باهدف نیازمند است فلهذا: ما از همهٔ برادران وخواهران دانشمند باهدف وبا احساس احترامانه آرزومندیم تا درین دور حساس از تاریخ که در روی کره زمین در هر جا وهر نقطه آن مسلمانها مورد تاخت وتاز طاغوتیان وجبا ران و زورگویان وحشی قرار گرفته منجمله میهن عزیز ما افغانستان در اثر تجاوز ظالمانه استعمار سرخ غرقه خون گشته وهزاران فرزند غیورملت مؤمن و مسلمان ما به اثر حملات وحشیانه خرس های قطبی (روسها) به خاک وخون می غلطد بنابر مسئولیت ایمانی و وجدانی خویش لحظه آرام نه نموده اگر در یک دست‌شمشیر برداشته عملاً در جهت همراهی جهاد بر حق و اسلامی ملت قهرمان افغانستان باملحدین متجاوز در پیکار است بادست دیگر قلم را برداشته در جهت رشد فکری وفرهنگی برادران مسلمان خویش و افشای دسائس مکارانه روس های وحشی وهمه دشمنان اسلام ایفای مسئولیت نموده. بانوشتن‌پیام‌های نوشته باخون خونین کفنان افغانستان‌عزیزدرلابلای مقاله‌ها ومضامین سودمند و انقلابی خویش در جهت آگاهی و بیداری ملت های محکوم و مستضعفین جهان جهاد اسلامی را رونق بیشتر بخشند.

همچنان تمام مضامین دینی، اخلاقی، علمی، اجتماعی سیاسی و نظامی خویش را غرض نشر به مدیریت عمومی جراید ومجلات ارسال نموده ممنون فرمایند. ومن الله التوفیق

ترجمه:

بیاکله چه هغه لویه هنگامه جوړه شی، هغه ورځ چه انسان خپل ټول کړی پری اینبی یادکړی، او د هرلیدونکی پرمخ دوزخ پرانستی وګرځوو، نو چاچه سرکشی کړی ؤ او د دنیا ژوند ته ئی ترجیح ورکړی ؤ، همدا دوزخ د هغه هستوګنځی دی، او چاچه د خپل رب په مخ کی له دریدونه ویره کړی ؤ او نفس ئی له ناوړو غوښتنو ساتلی ؤ، جنت د هغه هستوګنځی دی.

سوره النازعات ا ٤-٣٤

اسلامي لار

انسان فطرتاً په ژوندکی پدی هڅه کی وی چی د ژوند ټول خوندونه او نعمتونه یي په برخه وی او د ژوند هر څه دده په ګټه وڅرخی ، هر څوک یي درناوی وکړی ، له نور و څخه لوړاواوچت وی او د هر راز واک او اختیار خاوند وی او هرڅه ولری نو د خپل قناعت د حاصلولو او د خپلی غریزوی تندی دماتولو لپاره عملاً په کار لاس پوری کوی اولاس او پښی اچوی ، هلی ځلی کوی تر څو خپل ورک شوی شی په لاس راوړی او خپلی نیمګړتیاوی پوره کړی پدی ځای کی د انسان د هلو ځلو او تلاش په وړاندی د هغه د سلوک لاره او شیوه د پامه وړ دی .

دا مسلمه ده چی په کلی مفهوم سره ژوند په همدی اصل ولاړ دی چی انسان هڅه او هلی ځلی وکړی تر څو په ژوندکی له هره پلوه ځان د لوړتیا پوړی ته ور سوی یا په بل عبارت د تکامل قانون همدا دی ، د ژوند په بهیر کی د تحول او بدلون اصول همدا دی ، حرص او طمع په انسان کی توره بلاده که له اندازی زیاته شی او د افراط در جی ته ورسیږی او له اعتدال نه واوړی نو انسان د ځان په لور را کاږی ، کله چی انسان د حرص او طمعی په لومه کی و نښت نور نو نشی کولای او د دی واک او اختیار نلری چی د حرص د څپو مخه ونیسی نو د لیونو په څیر پسی روانیږی او مخی ته یي چه هرڅه را شی خپلوی او تیروی یي او هیڅکله پری نه مړیږی د حرص په مرض اخته او د طمعی لیونی انسان پدغه لاره کی چی د تباهی کندی ته رسیږی د انسانی لوړ کرامت او سجایا و و څخه لیری پاتی کیږی پدی معنی چی د زړه غوښتنی یي ورځ په ورځ او ګړی په ګړی زیاتیږی تر دی حده پوری چی د نورو ګټی د خپلی طمعی او هوس نه ځاروی او په ډیره سادګی د نورو په حقونو عزت او هر څه باندی تیری کوی تر څو چی پخپله د هر څه خاوند شی حکه چی د ژوند په ډګر کی یي با خبره وجدان او عادل قاضی نشته کله چی د زور ، پیسو ، چوکی ، قدرت او نوروشیانو حس د انسان د دننی او بهرنی نړی په اقلیم کی د عدالت او قضاوت واک تر لاسه کړی ، انسان د انسانیت له مقامه را غورځوی او د حیوانیت مقام ته یي را ټیټوی او داسی یوه هیولا تری جوړوی چی په ټولو چارو کی له شانځانی ، قدرت او زور د تمر کز او پیسورا ټولولو پرته د هیڅ شی او هیچا په باب فکر نه کوی او له ټولونه د ځان لپاره داسی یو پل (پول) جوړوی چی د خپلی طمعی او حرص جزیری ته پری ور پوریوزی (پوریوځی) د اسلام مقدس او سپیڅلی دین پدی برخه کی داسی لار ښوونه کوی چی انسان

باید له خپل هر څه نه تیرشي د دی هدف او مقصد لپاره چی نور هم باید دده په شان د هرڅه خاوندان شي .

د اسلام ستر لارښود او د بشریت نجات ښښونکی حضرت محمد (ص) د اسلام د سپیڅلی دین پیروانوته داسی لار ښوونه کوی **لا یومن احدکم حتی یحب لاخیه ما یحب لنفسه** (ترجمه) څوک له تا سو څخه ، کامل مومن نشي کیدای تر څو چی څه شی چی د ځان لپاره خوښوی هغه د خپل ورور لپاره هم خوښ کړی» .

او مونږ چی د مسلمانی ادعا کوو او په قرآن عظیم الشان باندی ایمان لرو او محمد (ص) بر حق رسول او زمونږ لارښود دی که چیری زمونږ ادعا قولی نده او زمونږ ایمان د اقرار په پړاوکی ندی باید چی قران عظیم الشان په عمل کی پلی کړو له قرآن نه پی زده کړو او د محمد (ص) پسی ولاړ شو او اسلام په فردی او ټولنیز ژوندکی د منني څخه تطبیق ته ور سوو ، کله چی نه غواړو پر مونږ ظلم وشی ، په نورو هم باید ظلم ونکړو ، کله چی غواړو زمونږ په حق کی بیعدالتی ونشی پر نورو هم باید هیڅکله د بیعدالتی لورینه ونلرو کله چی غواړو مونږ څوک تیر نه باسی باید د نورو د تیر ایستنی په فکر کی هم ونه لویږو کله چی غواړو څوک راته در واغ و نه وایی باید مونږ هم نوروته د دروغو د ویلو څخه ځانونه وساتو ، کله چی د خپل حق اتلاف او له منځه تللو څخه نا راحته کیږو باید چی مونږ هم د نورو حقوق تر پښو لاندی نکړو دا دی د اسلام دور او دادی د اسلام لاره وسلام .

د ځاځیو د خونړی جګړی په مناسبت
د الحادی قواو پرضد

خالق زمونږه د سرووینو خریدار دی
په ټینګ عزم اقرار دی
الحا د سره جنګیږو
لحاد سره جنګیږو

وحشی پوځونه دی راغلی د روس — ترخر چتله رسیدلی د روس — جاسوسان ګرځی غلی غلی د روس
روان هرخواته د ملحد رژیم قطاردی
په ټینګ عزم ا قرار دی
په مرګ پسی ئی ګرځیږو
پر مرګ پسی ئی ګرځیږو

یوۀ راجګ شوی د قرآن په حکم — د پاک الله غنی سبحان په حکم — ټول د ریښتنی مسلمان په حکم
د زړه په صدق هرمسلم د دین غمخوار دی
په ټینګ عزم اقرار دی
په دی باندی پوهیږو
په دی باندی پوهیږو

مونږ د سپیڅلی عقیدی په اساس — د ډیری کلکی ارادی په اساس — د غیرتی وینی تودی په اساس
هر یو زمونږه د دښمن مرګ ته تیاردی
په ټینګ عزم اقراردی
دی کارته هوسیږو
دی کارته هوسیږو

آلوانی ښکاری کناری د افق یاد شهید په وینو سری د افق کیږی نن تاته اشاری د افق
ستاسی خدمت شهیده وړ د افتخار دی په ټینګ عزم اقرار دی
جهاد باندی نازیږو
جهاد باندی نازیږو

کلی، کورونه ئی کړل وران په ظلم دیرئ وژلی ماشومان په ظلم هم ئی ځوانان کړه شهیدان په ظلم
نه ئی پریږدو دا موقولی، فعلی اظهاردی په ټینګ عزم اقرار دی
راځی چه روانیږو
راځی چه روانیږو

د ناصرباغ ځنی ځوانان شول روان په اتفاق‌واړه مشران شول روان په شوق وذوق مسلمانان شول‌روان
موټری ډکی بی حسابه لوی قطار دی په ټینګ عزم اقرار دی
ځاځو خواته خوځیږو
ځاځو خواته خوځیږو

ټول د خپل سرد قربانی په خاطر د خدای د لار قدردانی په خاطر د نبی سوچه مسلمانی په خاطر
ژوندی به نه ځی د دنیالوی اژدهاردی په ټینګ عزم اقرار دی
په قتل ئی خوښیږو
په قتل ئی خوښیږو

کوهاټ، اورسک له صوابی ځنی ډیر هم له پېبی کچه ګړی‌ځنی ډیر په جم اوجوش له کچوړی ځنی‌ډیر
تکبیر ناري دی د توپکو ډزهار دی په ټینګ عزم اقرار دی
اوس ځونه معطلیږو
اوس ځونه معطلیږو

مرچوته ناست د مسلمان بچی دی ټل د اسلام په لار روان بچی دی د مقدس دین خادمان بچی دی
سرله اسلام قربانوو دامو گفتار دی په ټینګ عزم اقرار دی
پرمخ ځونه ستنیږو
پرمخ ځونه ستنیږو

اووه طیاری ځلویښت‌ټانکو نه دروس مخ پرشکست وینو پوځونه د روس نن‌ورځ لړزیږی اندامونه دروس
نن په ځاځیوکی روسی ماحد حصار دی په ټینګ عزم اقرار دی
شاو خوا ترینه تاویږو
شاو خوا ترینه تاویږو

د میزایلو استعمال سره اوس زیات تباه شوی سرو مال سره اوس صد آفرین په دی کمال سره اوس
عزم متین اراده کلکه دامو کاری په ټینګ عزم اقرار دی
په دی کار خوشحالیږو
په دی کار خوشحالیږو

دوه سوه دیرش‌تنه‌ئی روسان کړل‌مردار دغسی‌نورئی غلامان کړل مردار دمېو په خیرئی نوکران کړل‌مردار
وائی «میاخیل» دغه توفیق دکردګاردی په ټینګ عزم اقراردی
ټانکونه نه ویریږو
ټانکونه نه ویریږو

د یتیم سلګی

روان د کور طرف ته یو ما شوم په منډه منډه
پلار مړی خبر نه و چی ځما مور به وی کنډه

بهر نه چالاک راغی چی داخل شو ما شوم کورته
په نیمه خوله تنګی ژبه ګویان شو خپلی مورته

مورجانی ځما هریو همزولی چی ځی پلار سره بازار ته
ځما په طرف چغه کړی چی مونږه د رومو ښارته

د کورنه چی دوی ووځی په شین سهار له وخته
ما ښام وی عنقریب چی مازیګر را شی ناوخته

په ما باندی بیا غږ وکړی چی را ځلو دبازار نه
زه خړ په ځمکه ناست یمه خفه شمه د پلارنه

دا خنګه ځما پلار دی چی ما نه بیا ئی چکرته
ځما نه به خفه وی چی اوس نه را ځی اختړته

چی پلار تللو جهاد ته راته ئی وو یلی موری
را ځه بچیه راشه چی دی ښکل کړم ستر ګنی توری

په غیږ کی ئی کړم پورته راته ئی وویلی ځوی جانه
ځه لاړشه ته اوس کورته زه راځمه بیرته ګرانه

ځما پلار خو را نغی وخت ئی ډیر جهاد کښی تیر کړ
دا خنګه ئی مور جانی خپل دیدن په مونږ اندیر کړ

اولاد دزړه قطره وی مور نی غم کی شوه را ګیره
ویل ځویه پلار به چیرته دستا مینه نکړی هیره

خبری نی د اوښکو سره کړی پسه ډډ اواز
ویل غوږ کیده بچیه چی خبر شی په ټول راز

هغه پلار دی سنګر کښی وُ چی وشوپری بمبار
بس وواږه وحشیانو د زړه هغه نازنین پلار

هغه پلار دی شهید شو زویه ښه پدی خبر شه
اوس ناز مه غواړه زویه له نازونو نه بهرشه

وړوکی دا ماشوم چی شو خبر پدی اسرار
سلګو کی ئی دا ووی چی به پری تیردم خپل وار

نور ډنډونډ او ښکی و در یدی هلک ته په لیمو کی
د ناز جهان ئی ښکار شو د وحشی په هوسو کی

بسم الله الرحمن الرحيم

نبوي مرغلري

لاتقاطعوا، ولاتدابروا، ولاتباغضوا، ولاتحاسدوا وكونوا عباد الله اخوانًا، ولايحلّ لمسلمٍ ان يهجر اخاه فوق ثلاثٍ.

(رواه مالك والبخاري و ابوداود والنسائي)

ژباړه او مطلب: يو له بل سره اړيکي مه پرې کوئ يو بل ته شاه مه اړوئ يو له بل سره بغض او دښمني مکوئ او يو له بل سره حسد مه کوئ او يو له بل سره وروڼه او د خداى بندګان - اوسئ او مسلمان ته روا نه ده چې له بل مسلمان ورور څخه له دريو ورځو زيات مرور شي.
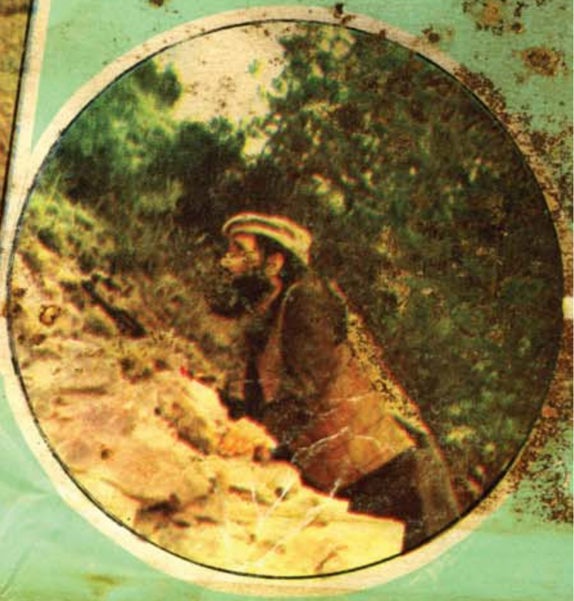
پته:
د افغانستان اسلامي اتحاد
د دعوت وارشا د کميټه
د پخش و نشر آمريت
د جرايدو او مجلانو لوى مديريت
پبى سټيشن، چراټ روډ، هجرت کلى
پوست بکس نمبر ٤٦٧
پيښور پاکستان